

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

14-12-1999
après-midi

14-12-1999
namiddag

Inhoud**Dinsdag 14 december 1999, 14.15 uur****PLEN 023**

BERICHTEN VAN VERHINDERING	5
WETSONTWERPEN (<i>VOORTZETTING</i>)	5
Wetsontwerp houdende fiscale en diverse bepalingen (296/1 tot 7)	5
hervatting van de algemene bespreking	5
<i>Sprekers : Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie, Marc Van Peel, voorzitter van de CVP-fractie, Fred Erdman, Karel Van Hoorebeke, Jef Tavernier, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, Tony Van Parys, Bart Laeremans</i>	
bespreking van de artikelen	12
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	18
WETSONTWERPEN (<i>VOORTZETTING</i>)	18
- Wetsontwerp tot wijziging van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (295/1 en 2)	18

Sommaire**Mardi 14 décembre 1999, 14.15 heures****PLEN 023**

EXCUSES	5
PROJETS DE LOI (<i>CONTINUATION</i>)	5
Projet de loi portant des dispositions fiscales et diverses (296/1 à 7)	5
reprise de la discussion générale	5
<i>Orateurs : Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice, Marc Van Peel, président du groupe CVP, Fred Erdman, Karel Van Hoorebeke, Jef Tavernier, président du groupe AGALEV-ECOLO, Tony Van Parys, Bart Laeremans</i>	
discussion des articles	12
ORDRE DES TRAVAUX	18
PROJETS DE LOI (<i>CONTINUATION</i>)	18
- Projet de loi modifiant la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 (295/1 et 2)	18

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
 Commandes :
 Place de la Nation, 1008 Bruxelles
 Fax : 02/549 82 60
 Tél. : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers
 Bestellingen :
 Natieplein, 1008 Brussel
 Fax : 02/549 81 60
 Tel. : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

algemene bespreking	18	discussion générale	18
<i>Sprekers</i> : Pierrette Cahay-André , rapporteur, Jef Valkeniers , Luc Goutry , Frank Vandenbroucke , minister van Sociale Zaken en Pensioenen		<i>Orateurs</i> : Pierrette Cahay-André , rapporteuse, Jef Valkeniers , Luc Goutry , Frank Vandenbroucke , ministre des Affaires sociales et des Pensions	
bespreking van de artikelen	20	discussion des articles	20
- Wetsontwerp houdende sociale en diverse bepalingen (297/1 tot 10)	20	- Projet de loi portant des dispositions sociales et diverses (297/1 à 10)	20
algemene bespreking	20	discussion générale	20
<i>Sprekers</i> : Greta D'Hondt , Daniel Bacquelaine , voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, Koen Bultinck , Michèle Gilkinet , Danny Pieters , Bruno Van Grootenbrulle , Jef Valkeniers , Luc Goutry , Daniël Vanpoucke , Zoé Genot , Magda De Meyer , Frank Vandenbroucke , minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Joos Wauters , Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie		<i>Orateurs</i> : Greta D'Hondt , Daniel Bacquelaine , président du groupe PRL FDF MCC, Koen Bultinck , Michèle Gilkinet , Danny Pieters , Bruno Van Grootenbrulle , Jef Valkeniers , Luc Goutry , Daniël Vanpoucke , Zoé Genot , Magda De Meyer , Frank Vandenbroucke , ministre des Affaires sociales et des Pensions, Joos Wauters , Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale	
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	41	ORDRE DES TRAVAUX	41
WETSONTWERPEN (VOORTZETTING)	41	PROJETS DE LOI (CONTINUATION)	41
bespreking van de artikelen	41	discussion des articles	41
BIJLAGE	55	ANNEXE	55
INTERNE BESLUITEN	55	DÉCISIONS INTERNES	55
INTERPELLATIEVERZOEK	55	DEMANDE D'INTERPELLATION	55
INGEKOMEN	55	DEMANDE	55
VOORSTEL	55	PROPOSITION	55
TOELATING TOT DRUKKEN	55	AUTORISATION D'IMPRESSION	55
MEDEDELINGEN	56	COMMUNICATIONS	56
ARBITRAGEHOF	56	COUR D'ARBITRAGE	56
BEROEPEN TOT VERNIETIGING	56	RECOURS EN ANNULATION	56
JAARVERSLAG	56	RAPPORT ANNUEL	56
CEL VOOR FINANCIËLE INFORMATIEVERWERKING	56	CELLULE DE TRAITEMENT DES INFORMATIONS FINANCIERES	56

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MARDI 14 DÉCEMBRE 1999

14.15 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

DINSdag 14 DECEMBER 1999

14.15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.19 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.19 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Marc Verwilghen.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

Colette Burgeon, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;

José Canon, Arnold Van Aperen, wegens ziekte / pour raison de santé;

Jean-Paul Moerman, buitenslands / à l'étranger.

Projets de loi (continuation)**Wetsontwerpen (voortzetting)****Projet de loi portant des dispositions fiscales et diverses (296/1 à 7)****Wetsontwerp houdende fiscale en diverse bepalingen (296/1 tot 7)**

Wij hervatten de algemene bespreking.

Nous reprenons la discussion générale.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, allereerst wil ik een woord van dank tot u richten omdat u ons de gelegenheid biedt in het kader van de bespreking van de fiscale programmawet enkele opmerkingen te maken over bepalingen die door de regering tweemaal zijn ingediend. De coördinatie binnen de regering laat op dit vlak duidelijk te wensen over.

De leden van de CVP-fractie die deel uitmaken van de commissie voor de Justitie hadden zich voorbereid op het commissiedebat over het wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen inzake de Belgische nationaliteit. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen met betrekking tot de afschaffing van registratierechten bij naturalisatieverzoeken. Wij hadden niet verwacht dat de regering dezelfde tekst tweemaal zou hebben ingediend en dat een belangrijk deel van het ontwerp dat vanmorgen in de commissie werd besproken, in de plenaire vergadering in een ander ontwerp aan de orde was. Blijkbaar was dit de minister van Justitie eveneens ontgaan. Hij heeft vanmorgen namens de regering immers een amendement ingediend dat tot doel heeft de artikelen van het ontwerp dat vanmorgen werd besproken, te schrappen.

Wij zullen onze amendementen opnieuw in de plenaire vergadering indienen. Dit punt moet opnieuw worden besproken in de commissie voor de Justitie. Het is de belangrijkste fiscale bepaling uit de programmawet. Het gaat immers om een bedrag van 80 miljoen frank aan

Jo Vandeurzen

vrijstelling. Deze bepaling past niet in een fiscaal beleid, maar hoort thuis in het regeringsbeleid inzake de nationaliteitswetgeving. Het is veel logischer dit punt in zijn juiste context te bespreken. Het bewijs dat het niet correct is deze aangelegenheid in het kader van een fiscale programmawet te behandelen, is te vinden in het regeerakkoord, dat in het hoofdstuk over de nationaliteitswetgeving bepaalt dat men de kosteloosheid zal organiseren. Over de aangekondigde wijzigingen van de nationaliteitswetgeving hebben de meerderheidspartijen in het federale regeerakkoord afgesproken "dat de procedure van verkrijging van de Belgische nationaliteit zal worden afgestemd op de bestaande procedure inzake nationaliteitsverklaring." Over de toepassingsbepalingen vermeldt het regeerakkoord: "Meer bepaald zal de aanvraag tot naturalisatie kosteloos zijn en het engagement inhouden van de aanvrager om de Grondwet en de wetten van het Belgische volk alsmede de verklaring van de fundamentele rechten en de vrijheden van de mens na te leven en uitdrukking te geven van de wil tot integratie. Tevens zullen de bepalingen van artikel 15 van het wetboek van de Belgische nationaliteit worden herzien ten einde de vragenlijst op te heffen..." De regering heeft de kosteloosheid van de aanvraag van de Belgische nationaliteit via de naturalisatieprocedure uitdrukkelijk opgenomen in haar ambities om de nationaliteitswetgeving fundamenteel te wijzigen. Het is dan ook niet correct deze bepalingen in een ander kader te behandelen. Ik moet eerlijk toegeven dat wij nooit hadden vermoed dat het ontwerp van de regering over de nationaliteitswetgeving zo verregaand zou zijn als blijkt uit de definitieve teksten. De voorwaarden die deel uitmaken van de procedure van nationaliteitsverklaring als recht, werden in de beslissingen van de Ministerraad tot nu toe nog nooit beschreven.

Wat voor ons belangrijk is en waarom we zeggen dat het niet correct en niet deugdelijk is om hier over deze naturalisatieprocedure te spreken, is precies ook de essentie van onze argumentatie in de commissie voor de Justitie. Onze nationaliteitswetgeving heeft een grote logica. Die logica, die u in heel wat literatuur zult terugvinden, bestaat erin dat iemand die zich in bepaalde omstandigheden bevindt - de aanwezigheid op ons grondgebied, de nationaliteit van de ouders - waaruit men redelijkerwijze kan afleiden dat die persoon bereid is zich te integreren of eigenlijk al geïntegreerd is, via de procedure van de verklaring of van de keuze recht heeft op de Belgische nationaliteit. Wanneer die omstandigheden minder voor de hand liggen, kan hij zich nog tot het parlement wenden en een beroep doen op de procedure van de naturalisatie, wat een gunst is. Er is in die piramide een basis - de subjectieve rechten - en een top - de residuaire bevoegdheid - die moet komen nadat men zijn rechten heeft uitgeput en dat is een voorrecht van het parlement.

Aangezien men in het geheel van de maatregelen ook de drempel van het te betalen bedrag wegneemt en de naturalisatieprocedure gelijkschakelt met alle andere vormen van het verwerven van de Belgische nationaliteit, wordt eens te meer de logica in de wetgeving, de piramidale structuur van de wetgeving met betrekking tot de Belgische nationaliteit, weggenomen. Er is geen enkele reden meer, ook geen financiële, die iemand moet aanzetten te kiezen voor de verklaringstechniek waar hij rechten kan laten gelden in plaats van voor de nationalisatietechniek.

Als men dit nog koppelt aan het voorstel van de regering om de termijn voor de naturalisatie te beperken tot drie jaar verblijf in ons land, zien wij niet goed in waarom iemand nog een beroep zou doen op de techniek van de nationaliteitsverklaring waarvoor hij zeven jaar in het land moet verblijven.

Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik had vanmorgen in de commissie voor de Justitie begrepen dat het debat zou handelen over de artikelen met betrekking tot de kosteloosheid die in de fiscale bepalingen zijn opgenomen. Ik stel nu vast dat het debat dat in de commissie had moeten worden gevoerd, gewoon naar de plenaire vergadering verhuist. Waarschijnlijk verlangt men dan van mij dat ik hetzelfde debat nog eens dunnetjes overdoe in de commissie voor de Justitie.

Van twee zaken een. Ofwel hebben we het over de fiscale bepalingen en in het kader daarvan over de kosteloosheid van de naturalisatie, en dan heb ik er absoluut geen bezwaar tegen dat het debat hier in plenaire vergadering wordt gevoerd. Ofwel debatteert men hier over de kern van de zaak. Ik wens dit echter niet, want vanmorgen was er beslist dat de commissie daarvoor de aangewezen plaats was. De voorzitter van de commissie voor de Justitie zal mij misschien gelijk geven en indien ik een en ander verkeerd heb geïnterpreteerd, zal hij mij tegenspreken.

De heer Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, als ik de interpretatie van de minister zou volgen, is het logische gevolg dat de behandeling van zowel de algemene bespreking als van de artikelsgewijze bespreking van de fiscale programmawet in deze vergadering afgerond moet zijn vooraleer de commissie voor de Justitie haar werkzaamheden over de wet op de nationaliteitsverwerving kan aanvangen. Ofwel verdient deze fiscale bepaling voorrang en dan moet de bespreking ervan eerst in de plenaire vergadering worden afgehandeld, en wat mij betreft, ook de stemming erover. Daarna kan de commissie haar werkzaamheden voortzetten, ofwel schort men de behandeling van de fiscale programmawet op tot het wetsontwerp op de nationaliteit in de commissie voor de Justitie haar beslag heeft gekend. Nu blijven we vaststeken in een complete dubbelzinnigheid tussen beide ontwerpen.

De **voorzitter** : Collega's, mag ik u er kort aan herinneren dat in het advies van de Raad van State over dit wetsontwerp op pagina 20 staat : "Om te voorkomen dat de betrokken artikelen van het wetboek der registratie, hypotheek- en griffierechten twee keer worden opgegeven als de steller van het ontwerp de genoemde bepalingen in het onderhavig voorontwerp van wet wil behouden, behoren diezelfde bepalingen in het voorontwerp van de wet tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit te vervallen". De Raad van State stelt dit heel duidelijk. Dat bespreken wij momenteel.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, als ik uw citaat van de Raad van State volg, betekent dit in het kader van de paradox die de minister zelf heeft opgeworpen dat eerst de algemene en de artikelsgewijze bespreking van deze wet moeten zijn afgerond vooraleer men op een zinnige manier in de commissie voor de Justitie over het wetsontwerp inzake nationaliteitsverwerving kan spreken. Dat lijkt mij de logica van uw citaat te zijn.

De **voorzitter** : Ik meen te weten dat bij het wetsontwerp waarover u spreekt amendementen zijn ingediend om deze artikelen in te trekken. Men heeft de Raad van State dus blijkbaar gevolgd.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, we kunnen niet verder vermits zowel de letter als de geest van de wet inzake de nationaliteitsverwerving staat of valt met de goedkeuring van het artikel dat in deze fiscale programmawet is voorzien.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, ik zal de heer Erdman, voorzitter van de commissie, vragen om te reageren aangezien ik zelf die vergadering niet heb bijgewoond.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Mijnheer de voorzitter, van twee zaken één. Als men alle naturalisatieprocedures kosteloos wil maken, dan heeft dit betrekking op de procedure die voorzien was in 1995 en op diegene die voorzien is in 1999 evenals op alle mogelijke verdere wijzigingen van deze wetgeving. Dat is de draagwijdte van de artikelen die vandaag in de fiscale programmawet zijn opgenomen. Men zegt hier dat alle procedures inzake naturalisatie, ook diegene die vandaag bestaan, kosteloos worden. Wanneer men tegelijkertijd vaststelt dat de minister van Justitie, ingaand op het advies van de Raad van State, zegt dat hij het probleem van de kosteloosheid uit de vraag tot wijziging van de procedure voor naturalisatie licht, dan komt het erop neer dat de commissieleden, die normaal nu in de commissie aanwezig zouden zijn, de kans krijgen om in te gaan op het probleem van de kosteloosheid van de naturalisatie. Ik

heb de leden van de commissie vanmorgen gevraagd of zij het daarmee eens waren. Dat heeft echter niets te maken met eventuele wijzigingen van de naturalisatieprocedure zoals men het nu wil laten uitschijnen.

De **voorzitter** : Collega's, momenteel bespreken wij het wetsontwerp inzake fiscale en diverse bepalingen. Deze voormiddag was de Kamer het er eenparig over eens dat er voor deze namiddag nog drie sprekers ingeschreven waren voor de algemene bespreking van dit wetsontwerp met betrekking tot de artikelen 5, 6 en 7. Ik heb toen gezegd dat de minister van Justitie hierbij aanwezig zou zijn. De minister van Financiën heeft reeds geantwoord in de algemene bespreking. Hierna is de algemene bespreking gesloten en gaan wij over tot het bespreken van de artikelen en de amendementen. De collega's waren het ermee eens, zowel de heer Laeremans als de heren Van Hoorebeke en Vandeuren, dat zij tegelijkertijd hun amendement zouden verdedigen in deze algemene bespreking. Dat is alles, niets meer en niets minder. Ik heb niets te maken met wat hier buiten gebeurt.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, in het regeerakkoord is dit initiatief uitdrukkelijk verbonden aan de problematiek van de nationaliteitswetgeving. Als ik de redenering van de heer Erdman volg, dan zou men bijvoorbeeld bij de bespreking van de BTW op brandstoffen niet kunnen spreken over milieuproblemen omdat milieu niet is gelinkt aan de bepalingen over de BTW. Natuurlijk passen de bepalingen die kosteloosheid voor gevolg hebben in een globale discussie over de vraag of deze procedure moet worden vergemakkelijkt, of er een drempel moet verdwijnen, dus of ze al dan niet moet worden gefacilieerd. Deze discussie vond deze voormiddag in de commissie voor de Justitie plaats omdat de regering een voorstel doet om een aantal procedures in haar toepassing te verbreden, waardoor het aantal mensen dat een beroep doet op de procedure sterk zal toenemen. De discussie over de naturalisatie komt zo opnieuw ter sprake. De integratievoorwaarden worden geschrapt, de termijn verkort tot drie jaar en de financiële drempel die vroeger bestond, wordt nu weggenomen. Deze drempel was niet ingebouwd als bezorger van staatsinkomsten, maar als aanmoediging om eerst de rechten in andere procedures uit te putten en pas in laatste instantie een beroep te doen op het parlement, niet pro forma, als een formaliteit, maar op het moment dat men actief kiest om Belg te worden en er iets voor te betalen. Dat was de logica achter de procedure.

Als de voorwaarden worden uitgehold, blijft de vraag of de wet nog consistent is ?

Het tweede advies van de Raad van State over het tweede voorontwerp van de regering betreffende de nationaliteitswetgeving, waarschuwt voor het gebrek aan logica en voor het feit dat mensen gemakkelijk kunnen

Jo Vandeurzen

vervallen in arbitraire keuzes. De naturalisatie wordt dan de meest aantrekkelijke procedure. Men betaalt er niet voor en stelt ze in na drie jaar verblijf. Wordt men afgewezen, bestaat na zeven jaar toch nog de kans om de Belgische nationaliteit te verwerven.

De Raad van State zegt in haar advies op het tweede regeringsontwerp dat de voorwaarden tot het verkrijgen van de nationaliteit grotendeels dezelfde zijn, ongeacht of er wordt gebruik gemaakt van de nationaliteitsverklaring of van de aanvraag tot naturalisatie. Deze met elkaar concurrerende procedures kunnen leiden tot tegenstrijdige beslissingen en de rechtszekerheid inzake de toekenning van de nationaliteit in het gedrang brengen.

De Raad van State zelf zegt aan het parlement en aan de regering de logica in de wetgeving te handhaven. Ik besef heel goed dat we hier de bespreking van een aantal wetten vertragen, maar het kan niet dat men via de techniek van de fiscale programmawet de logica in onze nationaliteitswetgeving wijzigt, los van de vraag of de andere bepalingen die ter bespreking voorliggen, worden aanvaard of niet. Dit is een incentive in een politiek naar de nationaliteitsverwerving. Ze moet worden behandeld in de daartoe geëigende commissie. Waarom zorgt de regering er niet voor dat in het kader van de fiscale wetgeving, andere procedures gratis worden? Als dit zo neutraal is ten opzichte van de nationaliteitswetgeving, waarom wordt de procedure tot naamswijziging niet gratis voor Belgen? De regering heeft die politiek niet gevolgd; zij heeft van hetgeen ze heeft uitgedeeld niets besteed aan deze procedure; ze verkiest dat te doen in deze procedure.

Vandaar dat ik met aandrang pleit om de discussie te voeren op de plaats waar ze thuishoort, namelijk binnen de nationaliteitswetgeving en de politiek die de meerderheid daarin wil voeren.

Ik besluit met de verdediging van mijn amendementen. Deze amendementen hebben tot doel de discussie te verplaatsen en haar opnieuw te brengen waar zij thuishoort, namelijk in de commissie voor de Justitie. Zij kan daar worden gevoerd met kennis van zaken en met alle andere elementen die de regering aan deze wetgeving wil wijzigen, ter beschikking. Zeggen dat het weghalen van de drempel van de financiële bijdrage, die men aan de mensen vraagt en die bedoeld is om hen bewust te maken van de keuze die zij zullen maken, wordt geneutraliseerd door wat er in de commissie voor de Justitie gebeurt, lijkt mij intellectueel niet echt eerlijk.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal hier niet het debat ten gronde voeren. Net als de vorige spreker wil ik mijn dank uitspreken omdat wij hier in plenaire vergadering de kans krijgen dit aspect even te behandelen. Dit gebeurt

ook dankzij de voorzitter van de commissie voor de Justitie die, hoewel soms niet vrij van autoritaire trekjes, toch altijd de mogelijkheid biedt het debat te voeren. Hij heeft de vergadering in de commissie voor de Justitie willen schorsen waardoor wij de mogelijkheid krijgen hier een debat te houden.

Waarover gaat deze discussie nu eigenlijk en waarom steunt de VU-fractie de amendementen van de heer Vandeurzen? De vraag is of hier in de bespreking van de fiscale programmawet moet worden gedebatteerd over het al dan niet kosteloos zijn van de naturalisatieprocedure. Past dat niet beter, zoals ook de heer Vandeurzen voorstelt, in de bespreking van het wetsontwerp over de nationaliteit? Wanneer wij het verslag van het voorliggende wetsontwerp lezen, stellen wij vast dat er aan het kosteloos maken van de naturalisatieprocedure door de commissie voor de Financiën zeer weinig aandacht werd besteed. Dat betekent, mijnheer de voorzitter van de commissie voor de Justitie, dat men inzake het genoemde wetsontwerp niet het debat heeft gevoerd over de wijziging van de naturalisatieprocedure. De minister van Justitie was er zelfs niet. Ik herhaal wat ik ook deze morgen reeds in de commissie voor de Justitie heb gezegd. Deze regering is aangetreden met de duidelijke boodschap dat zij zou streven naar een herwaardering van het parlement. Dat betekent, mijnheer Coveliers, dat u ons niet enkel de kans geeft onze ideeën te uiten, maar ook om goed parlementair en wetgevend werk te verrichten. In welke mate kan dat als nu wordt gediscussieerd over drie uit hun context gerukte artikelen waarbij de afschaffing van de naturalisatietaks wordt voorgesteld, terwijl wij in de commissie voor de Justitie het volledige debat zullen kunnen voeren over het wetsontwerp inzake de wijziging van de nationaliteit? Het ligt dus voor de hand dat wij dit amendement zullen steunen.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hoorebeke, u mag veel zeggen, maar doen alsof deze bepalingen en stoemelings door de commissie voor de Financiën zouden zijn gesluisd, is niet correct.

Bovendien wijs ik u erop dat in de regeringsverklaring op bladzijde 22 heel uitdrukkelijk staat en ik citeer : "Meer bepaald zal de aanvraag tot naturalisatie kosteloos zijn". Dat is nogal duidelijk. Dit werd een eerste keer besproken bij de regeringsverklaring. Deze artikelen waren ook in de fiscale programmawet opgenomen. Het is onze gewoonte te lezen waarover wij moeten stemmen. Er werd een amendement ingediend en er werden uiteenzettingen gehouden. De belangrijkste daarvan kwam van uw fractiegenoot de heer Borginon. Met volle kennis van zaken en rekening houdend met wat in het regeerakkoord staat, werd in de commissie voor de Financiën in eer en geweten over deze zaken gestemd. Nu moet u niet doen alsof u niet wist waarover wij stemden.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer Tavernier, samen met uw collega Coveliers hebt u een heel moeilijke opdracht in deze regering. U moet van her naar der lopen om overal de mogelijke incidenten de kop in te drukken.

U moet eens het verslag van de commissie voor de Financiën lezen. Er zijn bijna geen bemerkingen geformuleerd, tenzij door de heer Borginon, die zijn woorden vanmorgen nog eens heeft toegelicht. Ik ben het met hem eens dat er terzake geen coherent beleid wordt gevoerd. De heer Borginon zegt het volgende en ik citeer : "In het ontwerp wordt ook de bepaling opgenomen die de naturalisaties gratis maakt. Op zichzelf vind ik geen principiële reden om het gratis maken van naturalisaties ipso facto te verwerpen." - Ikzelf heb mij hierover nog niet uitgesproken en ik zal die discussie voeren op het geëigende moment - . "Toch kunt u ook hier kritische vragen stellen : Is deze lastenverlaging prioritair, doorzacht, nodig en nuttig ?"

Dat betekent dat collega Borginon, zowel in de commissie voor de Financiën als vandaag zich terecht heeft afgevraagd of dit wel deel uitmaakt van een coherent beleid dat daaromtrent door de regering wordt gevoerd.

U verwijst naar de regeringsverklaring, maar die dateert van drie, vier maanden geleden. Wij hebben vandaag de gelegenheid om te vragen waar de discussie zal worden gevoerd. Laten wij de discussie voeren, niet hier, naar aanleiding van de bespreking van de fiscale programmawet, maar wel in het kader van het wetsontwerp betreffende de naturalisaties. Wij zullen de discussie niet uit de weg gaan. U kunt echter niet beweren dat in de commissie voor de Financiën een uitvoerige discussie over deze bepalingen heeft plaatsgevonden.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Hoorebeke, de heer Vandeurzen heeft mij gevraagd de commissie te laten schorsen indien de discussie hier zou worden gehouden, zodat hij de kans heeft zijn mening te formuleren. Ik vestig er uw aandacht op dat u hier momenteel de discussie voert. Ik kan toch niet tweemaal dezelfde bespreking houden ?

De heer **Fred Erdman** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik weet niet welke karaktertrek mij ertoe brengt om eventjes de puntjes op de i's te zetten.

Ten eerste stel ik vast, op pagina 11 van het verslag van de bespreking van de voorliggende wet, dat de minister zeer duidelijk de kosteloosheid van de naturalisatieprocedure heeft toegelicht, dat met betrekking tot deze materie in de algemene bespreking geen enkele bemerking is gemaakt, dat bij de bespreking van artikel 5 inderdaad één bemerking werd genoteerd, meer bepaald deze van de heer Borginon, waarop de minister inder-

daad heeft geantwoord dat hij bereid was om alle andere aspecten nog te onderzoeken, maar dat, vermits voor dit ontwerp de urgentie was gevraagd, hij nu alleen deze materie aan de kosteloosheid zou laten onderwerpen.

Ten tweede, doe ik opmerken dat het geheel zonder één tegenstem is goedgekeurd.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben geschrokken van de interventie van de voorzitter van de commissie voor de Justitie, die ik ken als een heel correct en degelijk voorzitter. De heer Erdman weet maar al te goed in welke omstandigheden wij de algemene bespreking hebben aangevat. Wij beschikten op dat ogenblik nog geen 48 uur over de teksten. De gedrukte tekst was nog niet of nauwelijks beschikbaar. Het is in die omstandigheden dat wij, desondanks, hebben aanvaard om met de besprekingen te beginnen, met dien verstande dat de algemene bespreking van de vorige keer niet zou worden afgesloten en vandaag zou worden voortgezet. Het is niet juist nu te beweren dat men in de algemene bespreking tot op dit ogenblik nog geen interventies heeft gedaan in verband met de kosteloosheid. Dat is een beetje te ver gezocht.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Collega Van Parys, ik heb voorgelezen uit het verslag van de heer van Weddingen over deze fiscale wet. Ik spreek niet over een proces-verbaal dat niet is goedgekeurd.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik spreek over de behandeling in de commissie voor de Justitie en ik wil daar nog iets aan toevoegen.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Ik herhaal, ik spreek over het verslag van de heer van Weddingen.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, als een wetsontwerp omtrent de naturalisatie en de nationaliteitswetgeving, dat een aantal artikelen bevat over de kosteloosheid, in het parlement wordt ingediend, is het evident dat het wordt besproken in de commissie voor de Justitie, waar de minister van Justitie aanwezig is. Wij stellen evenwel vast dat, op het ogenblik dat de fiscale programmawet wordt besproken, men een amendement indient om de artikels inzake kosteloosheid weg te laten, met het argument dat het een aangelegenheid voor de fiscale programmawet is. Er wordt dus geen bespreking in commissie gehouden. Daarom is de stelling van collega Vandeurzen terecht. We moeten de gelegenheid krijgen dit aspect te bespreken, temeer omdat het een essentieel element is in de houding van de regering om alle drempels tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit weg te werken.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Hoorebeke, wilt u besluiten ?

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, het is correct dat wij vanmorgen, bij de aanvang van de bespreking, werden geconfronteerd met een amendement van de regering om de artikelen inzake de kosteloosheid weg te laten. Wij hebben die amendementen nog niet besproken en er is nog niet over gestemd. Aangezien wij wisten dat tegelijkertijd, in de plenaire vergadering, de fiscale programmawet werd besproken, die ook die artikelen in verband met de kosteloosheid bevatten, hebben wij via de voorzitter van de commissie gevraagd om de commissievergadering te schorsen. Wij hebben evenwel op geen enkel ogenblik gezegd dat wij hier het debat ten gronde zouden voeren. Het was onze bedoeling hier aanwezig te zijn op het ogenblik dat die artikelen werden besproken om onze visie terzake toe te lichten en te kennen te geven dat wij dit debat in de commissie voor de Justitie willen voeren. Daarom zal ik het amendement van collega Vandeurzen ondersteunen.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik heb de argumentatie van de collega's die expert zijn in de materie, aandachtig beluisterd. De logica dringt zich nu nog verder op dat niet alleen de bespreking van de fiscale programmawet, maar ook de stemming hieromtrent, zouden worden afgerond, vooraleer men op een zinnige manier in de commissie voor de Justitie de bespreking van het wetsontwerp over de nationaliteitsverwerving zou aanvatten. Dat is ook de stelling van de collega's Van Hoorebeke, Van Parys en Vandeurzen. Zij zeggen terecht dat dit een cruciaal element is in heel de filosofie van de nationaliteitsverwerving, een filosofie die wij overigens bekampen, wat door onze collega's in de commissie zal gebeuren.

Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat u zich vanaf nu begint te bezinnen over de vraag of het niet verstandiger zou zijn om over de fiscale programmawet in deze Kamer te stemmen - wat misschien deze week, vrijdagavond of zaterdagmorgen, zou kunnen gebeuren - vooraleer de commissie voor de Justitie de nationaliteitsverwerving zou bespreken, zo niet blijven wij ons bewegen in de schemerzone. Hoe kan men in de commissie een wetsontwerp tot een goed - en wat ons betreft tot een slecht - einde brengen, als wij in de complete onzekerheid verkeren aangaande de fiscale programmawet ? Ik stel voor dat u zich daarover beraadt, zodat u straks ongetwijfeld een zinnig oordeel zult vellen, dat wij eventueel zouden kunnen steunen.

De **voorzitter** : Mijn jeugdijaren hebben mij tot grote bezinning gebracht.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, een van de kernelementen, het element dat het meest de symboliek in zich draagt van wat met de nationaliteit in dit land aan

het gebeuren is, met name dat ze kosteloos wordt, wordt hier in allerijl en met grote overhaasting besproken en dit tegen alle tradities van dit parlement in, mijnheer de voorzitter.

Immers, wanneer een dossier betrekking heeft op de werkzaamheden van twee commissies, dan is de normale gang van zaken dat het eerst aan de twee bevoegde commissies afzonderlijk wordt voorgelegd, meestal in de vorm van een advies van de ene commissie aan de andere.

Het wetsontwerp inzake fiscale bepalingen werd onverwijld verzonden naar de betrokken commissieleden, net als het ontwerp van de commissie voor de Justitie, inzake de nationaliteit. Toevallig werden beide ontwerpen vorige week dinsdag behandeld.

Vooraf reeds gingen wij ervan uit de materie omtrent de nationaliteit te zullen behandelen in de commissie voor de Justitie. Wij waren dan ook stomverbaasd, mijnheer de minister, toen u vanmorgen tersluiks, "en stoemelings" bijna, de zaken afvoerde zodat zij niet meer konden worden besproken in de commissie voor de Justitie. U houdt er een bijzonder merkwaardige werkwijze op na.

Het is uitdrukkelijk uw bedoeling, mijnheer de minister, deze materie te onttrekken aan de commissie voor de Justitie, omdat de regering het wetsontwerp inzake naturalisaties aan een razend tempo door het parlement wil jagen, opdat daarover zo weinig mogelijk zou worden bericht, opdat de kiezers daarover zo weinig mogelijk zouden weten, opdat het ontwerp zo weinig mogelijk zou worden gewijzigd en uiteraard opdat snel werk zou worden gemaakt van de creatie van tienduizenden nieuwe kiezers voor de rode, de groene en vooral de Franstalige partijen, wat de achterliggende bedoeling is van dit ontwerp.

Ons voorstel bestaat erin het ontwerp, de drie bewuste artikelen althans, te verwijzen naar de commissie voor de Justitie. Ofwel volgt men de suggestie van de heer Van Peel om te wachten tot de stemming om duidelijkheid te bekomen, ofwel moeten de drie artikelen via amendement worden verwezen naar de commissie voor de Justitie om daar ten gronde te worden behandeld, wat tot op heden echter niet mogelijk bleek te zijn. Ik ben benieuwd of de regering deze mogelijkheid genegen is.

Hoe dan ook, ik stel vast dat de meerderheid een van de meest symbolische elementen van dit wetsontwerp inzake nationaliteit, dat daarin op acht of negen plaatsen centraal staat, niet ter discussie wenst te brengen. Van despotisme gesproken !

Collega's, ik kan niet genoeg beklemtonen dat deze artikelen mede de kern uitmaken van het regeringsontwerp inzake nationaliteit. De Belgische nationaliteit was

Bart Laeremans

al bijzonder goedkoop en dat hebben wij te danken aan de politieke partij waarvan de leden daarnet aan het woord waren, namelijk Tony Van Parys en zijn voorgangers. Zij hebben gezorgd voor vijf opeenvolgende versoepelingen van de wet inzake nationaliteit.

Wat wij nu meemaken is echter een wereldprimeur, the top of the bill. De nationaliteit wordt in alle opzichten gratis. Inderdaad, het volstaat om drie jaar in België te wonen, een formulier naar de Kamer te sturen en klaar is kees. Er wordt geen onderzoek meer verricht bij de betrokkene, noch naar de integratie, noch in verband met de taalkennis, noch naar de bereidheid om deel uit te maken van onze samenleving en de normen en waarden ervan te aanvaarden. Bovendien - en dat is dan het orgelpunt van vandaag - wordt de nationaliteit volledig gratis, in alle opzichten kosteloos. Dit betekent dat er geen enkele tegenprestatie meer wordt gevraagd. Men kan er alleen de voordelen en de rechten uit puren, zonder dat er plichten tegenover staan.

De conclusie die elke objectieve waarnemer zal trekken is dat de nationaliteit in dit land waardeloos is geworden, niets meer dekt en niets meer betekent en zelfs niets meer te maken heeft met de gemeenschappelijke band, integendeel. Hiermee zorgen wij voor een wereldprimeur en zenden wij een signaal uit naar de rest van de wereld, een signaal dat, samen met de hyperlaxse asielwetgeving, een regelrechte uitnodiging betekent voor iedere Oost-Europeaan, voor elke derdewereldbewoner die naar Europa wil komen om via ons land Europa binnen te reizen vermits bij ons de drempel het laagst is en de sluisen het breedste zijn; wij gooien als het ware met tienduizenden identiteitskaarten tegelijk !

Mijnheer de minister, u was het en niet wij, die voor de verkiezingen uitriep en vooral aanklaagde dat er tijdens de vorige legislatuur met de nationaliteit werd gesmeten. Leest u er De Morgen van 25 mei 1999 maar eens op na.

Welnu, na zes maand bewind bestaat uw eerste grote beleidsdaad erin nog veel harder en massaler met die identiteitskaarten te gooien. U had bij een niet onaanzienlijk deel van de bevolking het imago van eerlijkheid en betrouwbaarheid gekregen, maar nu stelt de bevolking vast dat uw eerste politieke daad lijnrecht ingaat tegen uw beloftes aan de kiezer.

Ik heb eigenlijk maar een vraag om af te sluiten. Mijnheer de minister, durft u de vierhonderdduizend kiezers, die u geloofd hebben, nog recht in de ogen kijken ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, toen wij op de oppositiebanken zaten, verplichtte de fractieleider ons de regeringsverklaring à fond te blokken. En daarmee bedoel ik uiteraard niet uw partij, mijnheer Laeremans.

Op dat ogenblik wisten wij exact wat de regering had verklaard en hebben wij er ons bij het voeren van oppositie op toegespitst.

Ik heb de indruk dat men de regeringsverklaring van de premier in deze Kamer al is vergeten. Ik herinner er dus even aan en ik citeer : "De regering is van oordeel dat het verkrijgen van de Belgische nationaliteit een belangrijke factor is van integratie in onze samenleving. Om deze integratie te bevorderen zullen belangrijke wijzigingen aan het wetboek inzake Belgische nationaliteit worden aangebracht".

Nadien worden die wijzigingen gespecificeerd. Het gaat er onder meer om dat de aanvraag tot naturalisatie kosteloos zal zijn. Niks nieuws dus, het stond er ab initio in en het wordt met het voorliggend wetsontwerp aangeboden en ter oordeel voorgelegd aan de Kamer.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is natuurlijk simpel om uit de regeringsverklaring te citeren. De grond van de zaak is echter hoe u een aantal uitspraken van politieke prominenten - waaronder uzelf - van voor de verkiezingen, rijmt met dit ontwerp.

U zei onder meer dat er in dit land "met de nationaliteit en de nationaliteitsverwerving gesmeten wordt". Het ging om de bestaande wetgeving en niet over deze versoepelde wetgeving. Ik neem aan dat er af en toe een compromis moet worden gesloten, maar een zo grote kloof tussen wat een politicus voor de verkiezingen beweert - de nationaliteitsverwerving is te soepel - en de beleidsdaden die u nu stelt - de nationaliteitsverwerving moet gratis zijn - heb ik in mijn hele carrière nog nooit meegemaakt.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, laat de minister zijn antwoord beëindigen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik zou willen terugkeren naar de kritiek die ik vandaag een aantal keren heb gehoord. Eerst uit de mond van de heer Laeremans, nu uit de mond van de heer Van Peel. Ik zou dus verklaard hebben dat "met de nationaliteit is gesmeten".

Dat staat er dus niet in. In de titel gaat het om "naturalisaties" en ik begrijp niet, mijnheer Laeremans, dat u, als justitiespecialist van het Blok, nog niet eens het onderscheid kent tussen de nationaliteitsverklaring en de naturalisatie.

Er is een essentieel verschil tussen beide : het een is een recht, het ander een gunst. De gunst wordt verleend door de Kamer.

Marc Verwilghen

Mijnheer de voorzitter, ik beperk me tot de fiscale bepalingen. Hamvraag is of de nationaliteitsverklaring en de naturalisatie kosteloos worden. De commissie voor de Financiën heeft terzake het debat gevoerd. Het verbaast me dat bepaalde fracties hun commissarissen niet vertrouwen. Betekent dit dat de bekwaamheid van deze commissarissen in vraag wordt gesteld ?

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het is niet ernstig dat de minister ons verwijt dat de commissarissen van de verschillende commissies geen weet hebben van mekaars werk. De regering vraagt de spoedbehandeling van de ontwerpen.

Het ontwerp inzake de nationaliteitsverwerving is veel ruimer dan de bepalingen terzake in het regeerakkoord.

Mijnheer de minister, als uw ontwerp wordt goedgekeurd, zal dit grote gevolgen hebben. Een door de Kamer goedgekeurde naturalisatie zal tot gevolg hebben dat al de meerderjarige kinderen in het buitenland het recht hebben Belg te worden door de nationaliteitsverklaring. De twee dossiers kunnen niet worden losgekoppeld. De CVP wenst ze samen te behandelen.

De **voorzitter** : Mijnheer Vandeurzen, de commissie voor de Justitie zal zich over het ontwerp kunnen buigen. Op dit ogenblik antwoordt de minister alleen op vragen in verband met de 4 artikelen.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de waarheid heeft haar rechten.

De minister van Justitie heeft vastgesteld dat de kosteloosheid van de naturalisaties zowel in de fiscale programmawet als in het ontwerp met betrekking tot de naturalisaties staat. De commissie voor de Justitie werd deze morgen "en stoemelings" geconfronteerd met een amendement van de minister om de kosteloosheid uit het ontwerp te lichten zodat elke bespreking onmogelijk werd. Dat is de waarheid.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, volgens de heer Van Parys gebeurde het "en stoemelings".

De commissie voor de Financiën heeft het debat terzake gevoerd. Op dit ogenblik wordt het ontwerp behandeld in de plenaire vergadering.

Men verwijt de regering niet gecoördineerd te werken. Men verwijt ons dezelfde bepaling in twee verschillende ontwerpen te hebben opgenomen, met name in het wetsontwerp over de Belgische nationaliteit en in het ontwerp houdende fiscale bepalingen.

Als het tweemaal is ingediend, kan het in het slechtste geval - als niemand het had opgemerkt - tweemaal worden afgeschaft. Waar zit het probleem ?

Mijnheer Van Parys, u zegt dat u het op de valreep hebt ontdekt. Ik vestig uw aandacht erop dat de Raad van State in zijn advies laat opmerken dat de regering tweemaal gelijksoortige bepalingen heeft opgenomen in twee verschillende ontwerpen. Daarom heeft de regering terzake een amendement ingediend.

De essentiële vraag is waar het debat over de kosteloosheid moet worden gevoerd ? Mij maakt het niet uit waar het wordt gevoerd, zolang het maar wordt gevoerd. In die omstandigheden vraag ik de Kamer om de amendementen die ertoe strekken de artikelen in de fiscale wetgeving te schrappen, te verwerpen.

(De heer Marc Van Peel betreedt het spreekgestoelte)

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, de algemene bespreking is vanmorgen afgerond. U kunt straks uw amendementen verdedigen. Ik verzoek u dan terug te komen.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Ik mag straks mijn amendement verdedigen.

De **voorzitter** : Jazeker.

(De heer Marc Van Peel verlaat het spreekgestoelte)

Alvorens de artikelsgewijze bespreking aan te vangen, wijs ik erop dat de heer Erdman mij heeft gevraagd mee te delen dat de commissie voor de Justitie na de artikelsgewijze bespreking zal bijeenkomen.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, het is nog niet duidelijk of de amendementen al dan niet worden verworpen. Wij weten niet of het op de agenda van de commissie staat of niet.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, ik zal de heer Erdman vragen met de commissievergadering te wachten tot de amendementen zijn besproken.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het is zeer belangrijk dat de amendementen worden besproken in aanwezigheid van de minister van Justitie. Anders kunnen we geen zinvol debat voeren.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Parys, de minister kan u nog steeds horen.

La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Nous passons à la discussion des articles.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion des articles. (Rgt 66,4)

voorzitter

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking van de artikelen. (Rgt 66,4) **(296/6)**

- *L'article 1 est adopté.*

- *Artikel 1 wordt aangenomen.*

L'amendement n° 7 de Mme Frieda Brepoels et M. Alfons Borginon tend à insérer un article 1bis (nouveau).

Amendement nr. 7 van mevrouw Frieda Brepoels en de heer Alfons Borginon wil een artikel 1bis (nieuw) invoegen. **(296/3)**

Le vote sur l'amendement est réservé.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

- *L'article 2 est adopté.*

- *Artikel 2 wordt aangenomen.*

A l'article 3 l'amendement n° 6 a été déposé par M. Dirk Pieters.

Op artikel 3 werd een amendement nr. 6 ingediend door de heer Dirk Pieters. **(296/2)**

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, amendement 6 bij artikel 3 gaat over de punten 1 en 2 van artikel 3 die betrekking hebben op de afschaffing van de crisisbelasting. Vanmorgen hebben we reeds de gelegenheid gehad om te wijzen op het feit dat de voorgestelde afschaffing, in tegenstelling tot wat de heer van Weddingen beweerde, niet meer is dan een zeer bescheiden en gedeeltelijke stap bij de afbouw van de crisisbelasting. Het gaat om een beperkte maatregel die geen garanties biedt voor een volledige afschaffing.

Bovendien staat hij haaks op een belangrijke passus van het regeerakkoord. Dit willen we met dit amendement aanklagen. In het hoofdstuk over de fiscaliteit staat, ongeveer op dezelfde bladzijde waar gesproken wordt over de fiscale hervorming van de personenbelasting, waarover de minister het sinds oktober heeft, dat "de discriminaties ten aanzien van de gehuwden in de fiscale wetgeving zullen worden weggewerkt". Van een fasering is geen sprake. Zo staat het in het regeerakkoord. Het minste dat van een regering mag worden verwacht is dat ze, in afwachting van een fiscale hervorming ten gronde, waarbij de discriminaties zullen worden weggewerkt, door middel van een artikel in de wet houdende fiscale bepalingen een maatregel neemt die de bestaande discriminaties wegneemt. De huidige maatregel neemt de discriminaties niet alleen niet weg, ze verergert ze nog. De crisisbelasting slaat op de gezamenlijke belastbare inkomens. In de gefaseerde afbouw koppelt de regering de grootte en het tempo van de afbouw aan de hoogte van het gezamenlijk belastbaar inkomen.

Dat is zeer nadelig voor gehuwden. Ik neem het voorbeeld van twee personen met een gezamenlijk pensioen van 800 000 frank. De regering zegt in de memorie van toelichting - die wij vanmorgen terecht met een electoraal pamflet hebben vergeleken want in plaats van zich te

beperken tot een toelichting van de wet wordt er een pre-electoraal exposé gegeven - dat deze inkomens voor hen lage inkomens zijn. Wanneer twee samenwonenden elk 800 000 frank verdienen, mogen ze voor 1999 elk op een korting van 1% rekenen en voor het jaar 2000 hebben ze elk al een korting van 2%. Wanneer twee gehuwden elk 800 000 frank verdienen, mogen ze in 1999, noch in 2000 op iets rekenen. De gefaseerde afbouw van de crisisbelasting levert voor die mensen niets op. Ik kan u trouwens al zeggen dat er daarop in de komende maanden nog heel wat reactie zal komen.

De heer van Weddingen gaat ervan uit dat de aard van de bepaling die door de regering wordt voorgesteld eerder een uitnodiging is om de zaak te vervroegen dan wel om ze uit te stellen. De minister van Financiën deelt die mening niet en spreekt over de volgende fases na 2001. Pas wanneer er in 2001 een volgende maatregel zou komen en indien er dan al budgettaire ruimte zou zijn om de afbouw van de crisisbelasting voort te zetten, zal het mogelijk zijn de crisisbelasting voor de gehuwden af te bouwen. Voor ons is de constructie van die afbouw die door de regering is opgezet, eens te meer discriminerend ten opzichte van gehuwden. Daarom hebben wij dit amendement ingediend.

Mevrouw **Alexandra Colen** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok zal het amendement van de heer Leterme met volle overtuiging steunen. De onrechtmatige fiscale discriminatie van gehuwden is een thema dat in de vorige legislatuur op de agenda is gezet naar aanleiding van een wetsvoorstel dat ik had ingediend. De CVP had dat wetsvoorstel toen verworpen, maar ik constateer met grote vreugde dat zij uiteindelijk het belang ervan hebben ingezien en nu te pas en te onpas pleiten voor de afschaffing van de fiscale discriminatie van de gehuwden.

In dit onderdeel van het wetsontwerp van minister Reyners wordt die fiscale discriminatie nog bestendigd en wel door de wijze waarop de bedragen worden berekend, waarbij de bijzondere crisisbelasting geleidelijk aan zal worden afgebouwd. Ik constateer tegelijkertijd dat niet alleen de CVP, maar ook de meeste andere politici en degenen die het debat bepalen, ervan uitgaan dat de discriminatie bestaat en moet worden afgeschaft, maar dat de VLD die destijds terzake een eigen wetsvoorstel had ingediend, hier nu geen rekening meer mee houdt.

Wij blijven van oordeel dat die discriminatie niet vlug genoeg kan worden afgeschaft en daarom steunen wij dit amendement.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Colen gaat voorbij aan het feit dat de helft van de discriminaties reeds is afgeschaft door de hervorming van 1988 waarbij de decumulregeling en het huwelijkscoëfficiënt werd ingevoerd.

Dirk Pieters

Het tweede deel moet volgen zodra er budgettaire ruimte is en die ruimte komt er binnenkort effectief.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik hoor dat er naar de VLD wordt verwezen. Ik ben geen financieel expert, maar volgens mijn ervaring, ik heb toch nogal wat voeling met de realiteit, zullen zowel de gehuwden als de samenwonenden de afbouw van die crisisbelasting steunen.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, in verband met de herindexering is de memorie van toelichting misschien een post-electoraal pamflet.

Je constate, monsieur le président, que l'impôt - si je peux me permettre cette expression - fait plus recette cet après-midi que ce matin. Nous reviendrons avec d'autres textes sur la fiscalité. La discrimination évoquée dans les amendements et par plusieurs intervenants sera de très courte durée, puisque l'intention, comme cela a été exprimé à plusieurs reprises ce matin, est de supprimer le plus rapidement possible l'ensemble de la cotisation de crise.

Je constate à la lecture de l'amendement, comme je l'avais déjà fait en commission, que ses auteurs approuvent notre formule consistant à ne mettre en oeuvre la suppression de la cotisation complémentaire de crise qu'au cours de deux exercices pour commencer. Je suppose qu'ils réservent pour la suite des mesures complémentaires.

Le **président** : Le vote sur l'amendement et l'article 3 est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel 3 wordt aangehouden.

- *L'article 4 est adopté.*

- *Artikel 4 is aangenomen.*

A l'article 5 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 5 werden volgende amendementen ingediend :

n° 12 de MM. Tony Van Parys, Yves Leterme et Jo Vandeurzen;

nr. 12 van de heren Tony Van Parys, Yves Leterme en Jo Vandeurzen (**296/7**);

n° 16 de MM. Bart Laeremans, Hagen Goyvaerts et Bert Schoofs;

nr. 16 van de heren Bart Laeremans, Hagen Goyvaerts en Bert Schoofs(**296/7**).

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het amendement dat wij hebben ingediend bij de artikelen 5, 6 en 7 bepaalt dat het voorbarig is de kosteloosheid

nu al te realiseren aangezien de commissie voor de Justitie nog geen beslissing heeft genomen over de kosteloosheid van de naturalisaties. Ons amendement strekt ertoe over dit onderwerp een discussie ten gronde te voeren in de commissie voor de Justitie. De ongelooflijke versoepeling van de naturalisatieprocedure is fundamenteel slecht, niet alleen omdat er geen sprake meer is van integratiewil, maar ook omdat we hiermee een migratiestroom dreigen aan te trekken. Zodra iemand Belg wordt volgens de ongelooflijk soepele voorwaarden van het ontwerp, krijgen al zijn nakomelingen, de nakomelingen van die nakomelingen en de nakomelingen van de nakomelingen van de nakomelingen automatisch het recht om Belg te worden. Zij kunnen zich hier aanmelden, zij kunnen op de deur van het Belgische koninkrijk komen kloppen en zich beroepen op het feit dat hun vader Belg is. Vermits bijna alle vaders in de wereld nu Belg kunnen worden, kunnen ook bijna al hun kinderen Belg worden. Dit is een totale uitholling van het begrip nationaliteit. De heer Vandeurzen heeft daarstraks verwezen naar een vroeger PRL-kamerlid. Hij was niet de eerste de beste want zijn naam was Gol. De heer Gol, die overigens veel minder respect had voor de Kamervoorzitter dan ik, heeft zich ooit gedurende een uur aan het spreekgestoelte vastgeklampt. Men durfde hem niet door de boden of door de militaire politie van de tribune te laten slepen, hij was tenslotte minister van Staat. Alle kamerleden begaven zich naar de koffiekamer om de voortzetting van het debat af te wachten. Iedereen herinnert zich het leuke incident, maar niemand weet nog waarover het precies ging. Ik volg de debatten echter aandachtig en ik herinner me dat de heer Gol het had over zijn uitgesproken verzet tegen de uitholling van het begrip Belgische nationaliteit. Voor hem was het onaanvaardbaar dat de Belgische nationaliteit niet meer is dan een vodge papier. Met dit wetsontwerp wordt de Belgische nationaliteit nog minder dan een vodge papier. De kosteloosheid van de procedure is uiteraard slechts een element van het geheel van bepalingen. Nochtans hebben sommige collega's van de meerderheid hiermee de grootste moeite. De heer Coveliers, die hier nu diplomatiek afwezig is, verklaarde vandaag om 13.01 uur in het nieuws dat de VLD de gelijktijdige stemming in plenaire vergadering wil over het snelrecht en de "snel-Belgwet".

Met alle respect dat ik de heer Coveliers verschuldigd ben, neem ik aan dat dit zo is. Dat betekent dat hij toch wel enige nattigheid voelt over het feit dat dit een slecht wetsontwerp is. Waarom voelt hij nattigheid ? In de verkiezingsprogramma's van de VLD heeft hij uitvoerig betoogd dat de bestaande nationaliteitswetgeving veel te soepel is. In het verkiezingsprogramma van de VLD wordt uitvoerig beklemtoond dat het toch niet opgaat dat elk element van integratiewil hierin totaal ontbreekt. Het verkiezingsprogramma van de VLD wordt op dit gebied alleen aan de rechterzijde voorbijgestreefd door toenmalig volksvertegenwoordiger en huidig minister Marc Ver-

Marc Van Peel

wilghen. Mijn fractie heeft de taken verdeeld en mijn collega's zullen straks uitvoerig citeren uit de uitspraken van de heer Verwilghen. Hij ging nog veel verder dan het verkiezingsprogramma van de VLD. De heer Verwilghen onderstreepte dat de manier waarop er toen, voor de verkiezingen, met naturalisaties werd gegooid niet door de beugel kon.

Mijnheer de minister, uitgerekend nu tracht u kwansuis in de fiscale programmawet even de kosteloosheid van de naturalisatieprocedure te laten goedkeuren. Mijnheer de voorzitter, er bestaan nu twee mogelijkheden : ofwel wordt de fiscale programmawet in Kamer en Senaat goedgekeurd waarna wij in de commissie voor Justitie een ernstig debat kunnen voeren over de hele verderfelijke filosofie van het ontwerp, ofwel bespreken wij in de commissie voor de Justitie het ontwerp inzake de nationaliteitsverwerving en wordt dit debat afgerond vooraleer de fiscale programmawet in de Kamer en de Senaat wordt goedgekeurd. Mijnheer de voorzitter, u kunt voor één van deze twee wegen kiezen. Eén van deze twee is echter de logica zelf.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik zal het zeer kort houden aangezien ik mijn inhoudelijk betoog reeds heb gehouden. Ik wens alleen bij de bespreking van dit amendement nog even te benadrukken dat wij het zowel om principiële als om tactische redenen hebben ingediend. Principieel verzetten wij ons tegen het gratis maken van de nationaliteit, dit op verschillende vlakken maar zeker ook wat het kosteloos maken van de naturalisatie betreft. Op die manier wordt er immers geen enkele tegenprestatie meer gevraagd voor iets dat van essentieel belang zou moeten zijn. Tactisch gezien is het volkomen verkeerd en volslagen onbegrijpelijk dat men weigert het debat over de kostprijs nog eens over te doen als de hele oppositie hierom vraagt. Men weigert hier in feite het debat. Men heeft een aantal redenen gegeven om te rechtvaardigen dat dit zowel in het ontwerp van Justitie als in het fiscale ontwerp stond, maar men heeft niet gezegd waarom men het debat ten gronde weigert. Bepaalde collega's hebben gezegd dat zij hier alleen het formele debat wensen te voeren en dat het inhoudelijke debat in de commissie moet plaatsvinden. Welnu, dat zal niet meer mogelijk zijn. Men kan slechts twee dingen doen : ofwel voert men deze bepalingen af naar de commissie en kunnen we ze daar bespreken, ofwel wacht men op de stemming over het wetsontwerp inzake fiscale bepalingen. Anders bestaat er in de commissie voor de Justitie niet de minste duidelijkheid over het lot van deze bepalingen inzake de kostprijs van de naturalisatie. Aangezien dit een kernpunt is van het wetsontwerp, kunnen wij dan gewoon niet verder. Ik meen niet dat wij anders kunnen handelen. Wij moeten een van deze twee manieren kiezen.

De **voorzitter** : Hiermee hebt u uw amendementen 16, 17 en 18 verdedigd.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er zijn vele redenen om de discussie over de kosteloosheid van de naturalisatie in de commissie voor de Justitie te voeren.

Een eerste reden is dat we in dit parlement op een correcte wijze het wetgevend werk moeten organiseren. Dit hoeft geen betoog. Het is onbegrijpelijk dat wanneer een belangrijk ontwerp van de minister van Justitie in de commissie voor de Justitie wordt ingediend en ter bespreking voorligt, men beslist een belangrijk element ervan in een andere commissie in een andere context te bespreken. Ik begrijp helemaal niet dat de minister van Justitie van deze stelling vertrekt. Het lijkt alsof men zich onttrekt aan de discussie, al bestaat daarvoor een forum.

Wanneer een nationaliteitswetgeving wordt ontworpen, kan men onmogelijk een aantal artikelen eruit lichten, deze bespreken in een commissie die een totaal ander accent van het beleid verdedigt of als voorwerp heeft en vervolgens te beslissen dat deze wetgeving niet meer in de commissie voor de Justitie wordt besproken. Ik begrijp niet waarom men deze redenering volgt. Op het moment dat de bespreking begon, was geen amendement voorhanden dat ertoe strekte de betreffende artikelen te bespreken in het kader van de fiscale programmawet. Alleen toen de heer Van Hoorebeke en ikzelf vanmorgen het probleem hebben voorgelegd, heeft men plots een amendement ingediend waarbij werd gezegd dat dit een aangelegenheid was die in de fiscale programmawet moest worden behandeld. De voorzitter heeft dan gewaarschuwd voor het feit dat dit een substantieel probleem vormde.

De tweede reden waarom deze aangelegenheid in de commissie voor de Justitie moet worden besproken, is de kosteloosheid. Het kosteloos maken van de naturalisatieaanvraag is een element van het geheel. De basisfilosofie is de drempel verlagen en een automatisme inlassen voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit. Er is geen sprake meer van een integratiewil. Men toetst deze niet meer. Ze is van geen enkel belang meer. De kinderen moeten zelfs niet meer in België geboren zijn. Ze kunnen via de nationaliteitsverklaring de Belgische nationaliteit verkrijgen zodra een van de ouders Belg is geworden.

Men kan de kosteloosheid niet zomaar loskoppelen. Het is een fiscale en financiële maatregel, die past in een budgettaire bespreking. Het is een wezenlijk element van de basisvisie op het ontwerp. Men schuwt klaarblijkelijk het debat terzake. Vooral degenen die in alle toonaarden hebben gepleit voor een verstrenging van de naturalisatie en de nationaliteitswetgeving, schuwen dit. De minister van Justitie heeft dit op zeer nadrukkelijke wijze gezegd.

Ik citeer even uit het interview met de minister.

voorzitter

"Ik vind ook dat er veel te veel genaturaliseerd is. Men heeft op een bepaald ogenblik met de Belgische nationaliteit gesmeten. Als je ziet hoe er de voorbije jaren met de Belgische nationaliteit gesmeten is, stel ik mij daar vragen bij. Wilden die mensen zich echt integreren? Indien blijkt dat dit niet het geval was en zij leiden hier een cowboybestaan, moeten zij niet langer van een uitgesproken gastvrijheid genieten. Ze moeten de gewoontes en de geplogenheden van ons land erkennen, zich gedragen als Jan en alleman". Citaat uit het interview met de minister van Justitie in verband met de naturalisatie.

Dat is het probleem: men schuwt het debat omdat men in moeilijkheden zit. Men wenst thans geen enkel element van integratie meer in te schrijven, maar heeft in het zeer nabije verleden uitdrukkelijk en uitgesproken gesteld dat de nationaliteitswetgeving strenger moest worden gemaakt. Daarom willen wij met de meeste aandrang het debat daarover ten gronde voeren in de commissie: het is een wezenselement van het ontwerp, een basisgegeven, waarover de minister van Justitie het debat niet mag en niet kan ontlopen. Wij verdedigen dit amendement dan ook met heel veel overtuiging. Wij vragen alle parlementsleden uitdrukkelijk het belang hiervan in te zien. Immers, in de mate dat men er zou kunnen in slagen deze strategie voor andere ontwerpen te hanteren, zal men het debat ten gronde in het parlement onmogelijk maken. Stel u voor dat men in een bepaalde commissie ten gronde over een aangelegenheid moet praten en discussiëren en dat men ondertussen in een andere commissie, waar de specialisten niet aanwezig kunnen zijn, probeert op deze wijze gelijk te halen. Dat is de grond van de discussie. Ik zeg u dat men het debat in de commissie niet uit de weg gaat. Wij zullen alle instrumenten gebruiken om dit te doen, omdat dit zo essentieel is en omdat de liberalen in deze een bocht hebben gemaakt van minstens 180 graden.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil nog kort het pleidooi versterken om dit probleem in zijn geheel te behandelen in de commissie voor de Justitie. Tevens wil ik met klem protesteren tegen de insinuatie als zouden wij vorige week in de commissie voor de Financiën de discussie niet hebben gevoerd en dus impliciet onze goedkeuring hebben gegeven.

Vorige week dinsdag hebben wij een tekst gekregen met betrekking tot de nationaliteitswetgeving, wat wij door de goede zorgen van de voorzitter daarvoor reeds hadden gekregen in kladversie. Wij hebben bij lezing ervan en met stijgende verbazing moeten vaststellen dat de voorwaarden van de nationaliteitsverklaring die in het ontwerp staan, niet overeenstemmen met de beslissing die de Ministerraad daarover had genomen. Daarom ook hebben wij toen de naturalisatieproblematiek en de kosteloosheid ter sprake kwamen in de commissie voor

de Financiën niet goed beseft wat de gevolgen zullen zijn van het feit dat de naturalisatieprocedure een nog lagere drempel krijgt. De combinatie van het verminderen van de termijn, het weglaten van het begrip wil tot integratie of integratiebereidheid en nu ook de kosteloosheid, zal leiden tot het creëren van rechten voor derden. De regeringsbeslissing over het ontwerp dat thans in de commissie voor de Justitie berust, stelt dat de nationaliteitsverklaring een recht is, gekoppeld aan een van de volgende voorwaarden: in België geboren zijn, geboren zijn uit Belgische ouders, een verblijfsduur van minimum 7 jaar en een advies van het parket. Wat zegt het voorliggende ontwerp? De in het buitenland geboren vreemdeling van wie een ouder op het tijdstip van de verklaring de Belgische nationaliteit bezit, krijgt het recht om via de nationaliteitsverklaring de Belgische nationaliteit te verwerven. Telkens deze Kamer naturaliseren zal, creëren wij subjectieve rechten voor mensen die op een ambassade de Belgische nationaliteit kunnen vragen. Nog veel problematischer is dat in het wetboek dat de toegang van de vreemdelingen tot ons grondgebied regelt, uitdrukkelijk is bepaald dat men de toegang niet kan weigeren aan die personen die recht kunnen laten gelden op de Belgische nationaliteit via de verklaring. Dit betekent dat het parlement zal naturaliseren en dat alle kinderen die meerderjarig zijn en die in het buitenland verblijven zonder ooit in België te zijn geweest, het recht krijgen op minimum 3 maanden toegang tot ons grondgebied en zelfs het recht op vestiging en dit in toepassing van de wet die de toegang van vreemdelingen tot ons grondgebied regelt, omdat zij voldoen aan de voorwaarden om via de verklaring Belg te worden.

Wat nog draconischer is - ik hoop dat de minister het zal tegenspreken -, is dat de minderjarige kinderen van degenen die in een Belgische ambassade in het buitenland de Belgische nationaliteit vragen en waarvoor het parket in België een maand tijd krijgt om na te gaan of er in het land van herkomst eventueel criminele feiten werden begaan, conform artikel 12 automatisch ook Belg worden.

Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, het is de derde of de vierde keer dat men deze ketterij vertelt.

Mijnheer Vandeurzen, ik was niet van plan over de grond van de zaak te debatteren, maar dit moet worden rechtgezet, want u voert een schandelijke soort van propaganda, met een voorbeeld dat totaal onjuist is. Het artikel 12bis bepaalt het volgende: "Kunnen de staat van Belg bekomen door een verklaring af te leggen overeenkomstig § 2 van dit artikel indien ze de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt". Ik daag u uit mij eens te zeggen over hoeveel mensen het hier gaat.

U wil hier de indruk wekken dat het gaat over mensen die van jongs af - wellicht als crimineel geboren - in de criminaliteit zullen gaan. Dit is onvoorstelbaar.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is ongelofelijk.

Mijnheer de minister, wij zouden daarover graag met u in debat treden en vaststellen dat wij ons vergissen. Ik beweer dat uw ontwerp, dat niet overeenstemt met de beslissing van de Ministerraad, via de kosteloosheid van de naturalisatie een verkeerd systeem in het leven roept. Iemand van 60 jaar wordt hier Belg door naturalisatie. De drempel wordt verlaagd door de kosteloosheid. Zijn kinderen van 40 jaar in het buitenland, die kinderen hebben van minder dan 18 jaar, krijgen met één klap het recht om Belg te worden. Die hoeven daarvoor geen voet in ons land te zetten. Zij hebben toegang tot het grondgebied via de wet op de toegang van de vreemdelingen en zij hebben recht op de nationaliteit via de nationaliteitsverklaring. Daar komt geen enkele notie van verbondenheid met ons grondgebied aan te pas. Vandaar dat wij met aandrang vragen om de versoepeling van de naturalisatie, ook in financiële termen, te behandelen op de geëigende plaats, met grote kennis van alle consequenties die eraan verbonden zijn.

M. Didier Reynders, ministre : Monsieur le président, comme je l'ai dit tout à l'heure, je constate que le débat s'est fortement animé par rapport à ce matin, et c'est souvent le cas l'après-midi en matière fiscale. Je voudrais renvoyer un certain nombre d'orateurs à la page 39 du rapport sur le projet fiscal, car j'ai cru déceler une certaine surprise face à des dispositions proposées en commission de la Justice.

J'ai déposé en commission des Finances un amendement à l'article 5. Il s'agissait, le rapport le rappelle, d'instaurer la gratuité de la procédure de naturalisation. J'ai précisé que ces dispositions seront maintenues dans le présent projet de loi, le projet fiscal, et supprimées par la voie d'un amendement dans le projet de loi modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge afin de se conformer à l'avis du Conseil d'Etat.

La manière dont cela s'est déroulé, à savoir le dépôt d'un texte dans la loi fiscale, et l'amendement en commission de la Justice dans le cadre de la loi sur la naturalisation, était clairement annoncée en commission. Je suis donc étonné que des membres présents dans cette commission des Finances déposent ensuite en séance plénière un amendement pour supprimer cette disposition.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de toelichting van minister Reynders stelt het probleem nog scherper. In de commissie voor de Justitie werd geen enkel amendement ingediend, tot op het ogenblik dat wij de voorzitter erop attent hebben gemaakt dat men op hetzelfde ogenblik in de commissie voor de Financiën met betrekking tot de fiscale programmawet zaken aan het bespreken was die wij in Justitie zouden moeten bespreken. Pas op dat moment heeft de minister van

Justitie een amendement ingediend. Het hele probleem is ontstaan omwille van het feit dat de minister van Justitie heeft nagelaten dit amendement tijdig in te dienen in de commissie voor de Justitie. Het is niet meer dan elementair dat wij deze discussie in de commissie voor de Justitie kunnen voeren.

Le président : Le vote sur les amendements et l'article 5 est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel 5 wordt aangehouden.

Les amendements n° 13 de MM. Tony Van Parys, Yves Leterme et Jo Vandeurzen et n° 17 de MM. Bart Laere-mans, Hagen Goyvaerts et Bert Schoofs tendent à supprimer l'article 6.

Amendementen nr. 13 van de heren Tony Van Parys, Yves Leterme en Jo Vandeurzen en nr. 16 van de heren Bart Laeremans, Hagen Goyvaerts en Bert Schoofs willen artikel 6 weglaten. **(296/7)**

Le vote sur les amendements et l'article 6 est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel 6 wordt aangehouden.

Les amendements n° 14 de MM. Tony Van Parys, Yves Leterme et Jo Vandeurzen et n° 18 de MM. Bart Laere-mans, Hagen Goyvaerts et Bert Schoofs tendent à supprimer l'article 7.

Amendementen nr. 14 van de heren Tony Van Parys, Yves Leterme en Jo Vandeurzen en nr. 18 van de heren Bart Laeremans, Hagen Goyvaerts en Bert Schoofs willen artikel 7 weglaten. **(296/7)**

Le vote sur les amendements et l'article 7 est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel 7 wordt aangehouden.

L'amendement n° 15 de MM. Tony Van Parys, Yves Leterme et Jo Vandeurzen tend à supprimer l'article 8.

Amendement nr. 15 van de heren Tony Van Parys, Yves Leterme en Jo Vandeurzen wil artikel 8 weglaten. **(296/7)**

Le vote sur l'amendement et l'article 8 est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel 8 wordt aangehouden.

- *Les articles 9 à 12 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 9 tot 12 worden artikel per artikel aangenomen.*

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

président

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Over de aangehouden amendementen en artikelen en over het geheel zal later worden gestemd.

Regeling van de werkzaamheden**Ordre des travaux**

De heer **Fred Erdman** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik zou de betrokken kamerleden willen attent maken op het feit dat de commissie voor de Justitie nu haar werkzaamheden hervat.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wou een antwoord op de vraag die ik u als voorzitter van deze Kamer had gesteld. De collega's hebben in diverse toonaarden het probleem aangaande het samengaan van de fiscale programmawet en het wetsontwerp inzake de nationaliteitsverwerving, duidelijk gemaakt. Bijgevolg lijkt het mij niet meer dan logisch dat niet wordt gestemd over de fiscale programmawet vooraleer de commissie voor de Justitie zich heeft uitgesproken over het ontwerp inzake de nationaliteitsverwerving. Dat lijkt mij het minimum minimorum. In een ander scenario zou de bespreking van het wetsontwerp inzake de nationaliteitsverwerving moeten worden uitgesteld. Het lijkt mij evenwel logischer dat u morgen de stemming over de fiscale programmawet niet agendeert omwille van het feit dat men in de fiscale programmawet een artikel heeft gesmokkeld dat een voorschot neemt op de globale verderfelijke filosofie van het wetsontwerp inzake de nationaliteitsverwerking.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik wens mij daarbij aan te sluiten. Ik hoop dat wij vanavond van uw diensten het bericht krijgen dat over dit wetsontwerp niet zal worden gestemd en dat wij in de commissie voor de Justitie eerst het wetsontwerp inzake de nationaliteitsverwerving gaan bespreken.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, u bent de eerste en belangrijkste man van dit land. U bent altijd prominent aanwezig op alle belangrijke gebeurtenissen. Ook dit is een belangrijke gebeurtenis. Wij doen een beroep op uw welwillendheid. Ofwel stemt u in met het voorstel van collega Van Peel en wordt er niet gestemd over de fiscale programmawet, ofwel zegt u aan de voorzitter van de commissie voor de Justitie dat de commissie het wetsontwerp inzake de naturalisaties niet kan behandelen in afwachting van de stemming over de fiscale programmawet.

Mijnheer de voorzitter, gaan wij straks in de commissie voor de Justitie nog ten gronde mogen debatteren over deze artikelen ? De voorzitter van de commissie heeft

hier het debat - dat niet ten gronde werd gevoerd - gevolgd. Hij zal aanvoeren dat wij hier de kans hebben gehad onze visie weer te geven en dat niet meer in de commissie hoeft te gebeuren. Mijnheer de voorzitter, u bent een zeer beminnelijk man. Wij hebben gemerkt dat het hele land achter u staat. Helpt u ons nu ook even !

De **voorzitter** : Timeo Danaos et dona ferentes. Mijnheer Van Hoorebeke, wat is de stand van zaken ? Zowel de algemene als de artikelsgewijze bespreking van dit wetsontwerp werden beëindigd. Vorige week hebben de leden van de Kamer beslist dat de afgewerkte wetsontwerpen morgen - woensdag - ter stemming zouden komen. Wat in de commissie voor de Justitie gebeurt, laat ik over aan de heer Erdman, die een wijs man is.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben niet zo goed in het uitvoerig en bloemrijk omschrijven van uw geweldige karakteriële kwaliteiten. Toch zou u minstens kunnen motiveren waarom u de vraag die wij stellen, en die mijns inziens bijzonder logisch is, plots irrelevant vindt. U doet alsof tussen de beide wetsontwerpen geen enkel verband bestaat, terwijl dat wel degelijk het geval is.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, ik voer uit wat de Kamer mij heeft gevraagd. Wat de commissie voor de Justitie doet, is haar beslissing.

Projets de loi (continuation)**Wetsontwerpen (voortzetting)**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (295/1 en 2)

Projet de loi modifiant la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994 (295/1 et 2)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

Mme **Pierrette Cahay-André**, rapporteuse : Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, votre commission des Affaires sociales a examiné ce projet de loi le 9 décembre 1999.

Pierrette Cahay-André

Le ministre des Affaires sociales et des Pensions, dans son exposé introductif, précise que la commission de contrôle chargée de sanctionner les prestations ou prescriptions superflues ou inutilement onéreuses a été créée parce que l'on était convaincu à l'époque que la "surconsommation médicale" devait s'apprécier en fonction des particularités locales.

C'est ainsi que cette commission a été scindée en dix sections provinciales et deux sections régionales. Il est apparu qu'il n'existait aucun motif valable de juger de manière différente suivant l'endroit où l'infraction a été commise. Le grand nombre de sections oblige à trouver une cohorte de membres, qu'il est d'ailleurs difficile d'intéresser à l'exercice de ce mandat.

Le projet qui vous est soumis simplifiera les structures de cette commission de contrôle. Un schéma plus habituel est proposé : 1 magistrat en première instance et 3 en degré d'appel. L'adaptation de la procédure disciplinaire et des règles similaires pour les différentes fonctions seront instaurées.

Le projet vise avant tout à faciliter le traitement des dossiers et à veiller à l'application correcte du système dans l'ensemble du pays et d'assurer la transparence du mécanisme de contrôle. A cet effet, un audit sur l'ensemble de l'INAMI est envisagé.

Les membres de la commission ont posé des questions auxquelles le ministre a répondu. Le projet n'a pas été soumis au comité de gestion parce qu'il y a urgence et que ce texte ne devrait pas poser de problème. Quant à la suspension préventive des médecins-conseils, elle est renouvelable.

Sur le nombre de dossiers dont la commission de contrôle a été saisie, ce sont 28 dossiers dont 22 sont clôturés; dans 17 cas, l'INAMI a obtenu gain de cause. Une remarque a été faite en ce qui concerne la différence de limite d'âge entre magistrats et médecins. Le ministre ne s'oppose pas à un alignement dans le futur. Les articles 1 à 7 et le projet ont été adoptés à l'unanimité.

De **voorzitter** : Dit wetsontwerp werd eenparig goedgekeurd in de commissie en er werden geen amendementen ingediend.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat om een zeer technisch en degelijk ontwerp, waarbij de VLD zich volledig aansloot.

Het leek mij inderdaad aangewezen dat de controlecommissie die voordien in tien provincies zetelde en die was onderverdeeld in tien verschillende commissies en twee regionale afdelingen, thans wordt herleid tot een enkele controlecommissie.

Het was niet gemakkelijk leden te vinden om deze controlecommissie samen te stellen. Ik suggereerde zelfs aan de minister om niet alleen de leeftijd voor de magistraten op te trekken - zij kunnen zetelen tot zeventig jaar - maar ook voor de geneesheren omdat tegenwoordig velen onder hen aan vijfenzestig jaar en zelfs vroeger, met pensioen gaan en plots niets meer om handen hebben en in een diepe put verzeild geraken. Door in een dergelijke commissie te zetelen kunnen zij zich opnieuw nuttig maken, niet alleen omwille van hun ervaring, maar ook door het feit dat zij, doordat zij niet meer direct betrokken zijn bij de zaken, een meer objectief oordeel kunnen vellen.

Voorts juich ik het toe dat de tuchtprocedure in het kader van de dienst voor geneeskundige controle wordt aangepast, in de zin dat zij wordt gelijkgesteld voor geneesheren-inspecteurs, apothekers-inspecteurs, sociale inspecteurs en sociale controleurs.

Het is volgens mij niet meer dan normaal dat omzeggens alle leden dit ontwerp goedkeurden.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gezien de korte interventie van de CVP tijdens de behandeling van dit ontwerp in de commissie, zal ik tijdens deze algemene bespreking in plenaire vergadering evenmin diep ingaan op deze materie, aangezien wij het eens zijn met de strekking van het wetsontwerp en het overigens goedkeurden.

Al wat tot doel heeft de consumptie in de gezondheidssector op verantwoorde wijze te controleren en aan banden te leggen en overconsumptie te vermijden, draagt uiteraard onze goedkeuring weg.

Het verbaast mij echter, mijnheer de minister, dat de spoedbehandeling wordt gevraagd voor dergelijk ontwerp. Dat leek mij helemaal niet nodig, gezien de inhoud en het verloop van de besprekingen, tijdens dewelke weliswaar vragen werden gesteld en wat over en weer werd gediscussieerd, zonder echter dat dit tot onoverkomelijke problemen omtrent de goedkeuring ervan leidde. De zin van het verzoek tot spoedbehandeling vanwege de regering, op basis van artikel 40 van de Grondwet, ontsnapt de CVP volkomen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik wil op de eerste plaats de kamerleden danken die dit ontwerp steunen, zowel die van de meerderheid als van de oppositie.

Op de vraag van de heer Goutry heb ik in de commissie al uitvoerig geantwoord.

In de commissie zei de heer Goutry dat er nog ander werk aan de winkel is, en ik kan dit volkomen beamen.

Luc Goutry

Zo is er niet alleen de organisatie van deze commissies, maar ook op procedurekwesties zullen we later nog moeten terugkomen. Wij willen dit echter spoedig doorvoeren omdat we anders dan in het verleden een proces willen laten starten waardoor wij inderdaad snel praktische ervaringen opdoen.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan.

Nous passons à la discussion des articles.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion des articles. (Rgt 66,4)

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking van de artikelen. (Rgt 66,4) **(295/1)**

- *De artikelen 1 tot 7 worden artikel per artikel aangenomen.*

- *Les articles 1 à 7 sont adoptés article par article.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Over het geheel zal later worden gestemd.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wetsontwerp houdende sociale en diverse bepalingen (297/1 tot 10)

Projet de loi portant des dispositions sociales et diverses (297/1 à 10)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De dames Zoé Genot en Magda De Meyer en de heer Tony Smets verwijzen naar hun schriftelijk verslag.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, net als gisteren bij het wetsontwerp ter bevordering van de werkgelegenheid vindt de CVP-fractie de wijze waarop ook dit wetsontwerp door het parlement wordt gejaagd onverantwoord. Deze werkwijze is schadelijk voor een degelijke parlementaire werkwijze. Ook bij dit wetsontwerp werd de Raad van State verzocht om bij urgentie binnen de drie dagen een advies te verlenen. In zijn advies kon de Raad dan ook niet anders dan aangeven dat hij het wetsontwerp niet ten gronde heeft kunnen analyseren, maar zich alleen heeft kunnen buigen over vormvereisten. Dit heeft meegebracht dat de minister sommige opmerkingen van de Raad van State niet in de tekst heeft kunnen opnemen waardoor ze in de commissie moesten worden besproken.

Tijdens de vorige regeerperiode heeft de CVP-fractie herhaalde malen aangehaald dat om een degelijk en efficiënt gezondheidsbeleid te kunnen voeren, een aantal basisvereisten moeten worden vervuld. Alle actoren, dit wil zeggen hulpverleners, verzekeringsinstellingen en, niet in het minst, de overheid, moeten actief worden betrokken bij en geresponsabiliseerd voor het nemen van beslissingen en het opvolgen van de gevolgen van die beslissingen. De overheid is dus een van die actoren. Rekening houdend met de staatshervorming gaat het in ons land dan niet alleen over de federale overheid, maar ook over de Gemeenschappen. De CVP-fractie heeft dan ook een amendement ingediend dat ertoe strekt de Gemeenschappen, die bevoegd zijn inzake het ziekenhuisbeleid, bij de overlegstructuur te betrekken door hen rechtstreekse toegang te verlenen tot de door de technische cel ingezamelde gegevens. Tot onze verbazing werd dit amendement niet door de minister aanvaard.

Een belangrijke groep van actoren zijn de hulpverleners zelf. Bij het begin van het parlementaire jaar heeft de minister een rationeel voorschrijfgedrag inzake geneesmiddelen als een van zijn beleidsprioriteiten aangekondigd. Dit is terecht. Onze verbazing was dan ook groot toen we artikel 61ter van het wetsontwerp lazen. Dit bepaalt dat bij een eventuele overschrijding van de budgetten voor geneesmiddelen een terugvordering bij de producent van het geneesmiddel mogelijk is. Hiermee zijn we het eens. Er staat echter ook dat de voorschrijver niet medeverantwoordelijk wordt gesteld voor een eventuele overschrijding. De minister heeft tijdens de bespreking in de commissie onderstreept dat hij de bedoeling heeft om in een volgende fase initiatieven te nemen om dit alsnog te doen. Een overschrijding van het budget voor farmaceutische producten is slechts mogelijk wanneer die farmaceutische producten worden voorgeschreven. Bijgevolg moet niet alleen de farmaceutische industrie voor een overschrijding verantwoordelijk worden gesteld, maar ook de voorschrijvers.

Ook over de groeinorm voor de uitgaven inzake gezondheidszorg hebben we reeds verschillende malen met de minister gedebatteerd. De groeinorm is nu vastgesteld op 2,5% buiten de exogene factoren. De CVP blijft van mening dat een aanpassing van de groeinorm een voorafgaandelijk definiëren van een totaalbeleid of een geïntegreerd beleid vereist. Dit veronderstelt dat maatschappelijke keuzes worden gemaakt over de richting die het gezondheidsbeleid moet uitgaan en over de financiële middelen die hiervoor worden vrijgemaakt.

Een dergelijk geïntegreerd beleid moet gebaseerd zijn op een samenhangende visie op de gezondheidszorg waarin de patiënt centraal staat en waarbij de sturing van de gezondheidszorg meer vraag- dan aanbodgericht moet zijn, met een daadwerkelijke samenhang tussen preventie, curatieve zorg, therapie en opvolging.

Luc Goutry

Het definiëren van de krachtlijnen, bij voorkeur over verscheidene jaren, van dit geïntegreerde beleid inzake gezondheidszorg, behoort volgens de CVP tot de essentiële opdrachten van het politieke beleid. Deze essentiële opdrachten in ons Belgische sociale-zekerheidsstelsel, waaraan wij gehecht blijven, dienen te gebeuren in de geest van onze cultuur van sociaal overleg tussen alle belanghebbenden in de gezondheidszorg. Dat mag volgens ons echter geen afbreuk doen aan de versterkte opdracht die door het politiek beleid dient te worden opgenomen.

Een geïntegreerd beleid inzake gezondheidszorg moet uitmonden in een resultaatscontract tussen de overheid en alle betrokkenen in de gezondheidszorg. Een dergelijk resultaatscontract veronderstelt een responsabilisering, ook op het financiële vlak, van alle betrokkenen. Deze responsabilisering is volgens ons het enige antwoord op de uitdaging om onze gezondheidszorg zowel toegankelijk, betaalbaar als op een hoog kwalitatief niveau de 21ste eeuw binnen te loodsen.

We stellen echter vast dat de groeinnorm lineair werd opgetrokken, zonder dit voorafgaand debat. De begroting en de sociale programmawet worden door het parlement gejaagd in een tempo en met een werkwijze die een gedegen parlementair werk onwaardig zijn.

De CVP vroeg een dergelijk debat in de resolutie die zij tijdens de vorige legislatuur met de collega's van de toenmalige meerderheid had ingediend en in haar brief van 7 september jongstleden. De voorzitter had ons beloofd dat dit debat aan de begrotingsbespreking zou worden gekoppeld. Blijkbaar moest alles echter zo snel gaan dat het beloofde fundamentele debat moest sneuvelen.

Mijnheer de minister, u bent niet concreet ingegaan op onze vraag om de exogene factoren in de ZIV-wet wettelijk te definiëren. U weet nochtans net zo goed als de CVP-fractie dat deze exogene factoren als een financiële soupape en een budgettair redmiddel zullen blijven dienen zolang we niet kunnen beschikken over de omschrijving van wat in de toekomst als exogene factor in aanmerking kan worden genomen en tot welk maximaal bedrag dit kan gebeuren.

In de commissie verklaarde u dat u onze idee om een budgettaire planning over verscheidene jaren te kunnen spreiden, niet ongenegen bent. Waarom hebt u in de huidige programmawet daartoe dan geen aanzet gegeven? Het zou ons verheugen in uw repliek te vernemen wanneer u aan dit parlement voorstellen zult overhandigen voor een dergelijke planning over verscheidene jaren.

Inzake de centrale positie van de patiënt in de gezondheidszorg schrijft u in uw nog goed te keuren, maar reeds besproken beleidsnota voor de begroting 2000 het volgende: "De patiënt centraal stellen, betekent in de eerste plaats dat de patiënt toegang heeft tot een goede en betaalbare zorg."

Dit impliceert dat er op de volgende drie terreinen maatregelen worden genomen. De minister vermeldt onder meer het wegwerken van de financiële drempels. Ik kan enkel herhalen wat wij reeds in de commissie hebben gezegd, namelijk dat wij de bezorgdheid van de minister volkomen delen. Toch blijven wij erop aandringen dat de automatische budgettaire correctiemechanismen niet op de patiënt mogen worden verhaald en het persoonlijke aandeel van de patiënt niet mogen verhogen. Het amendement van de CVP dat aan deze bezorgdheid wil tegemoetkomen, werd door de minister en door de partijen van de meerderheid verworpen. Wij kijken dan ook vol belangstelling uit naar de budgettaire correctie-maatregelen. Ik heb in de commissie gewezen op het gevaar dat het budget van de gezondheidszorg dit jaar met acht of negen miljard ontspoot. Deze cijfers werden onlangs bevestigd. Wij herhalen dat de gevolgen van de budgetoverschrijding niet mogen worden afgewenteld op de patiënt.

Wat de structuren en de procedures binnen het RIZIV betreft, heeft de minister een unieke kans laten liggen om de besluitvorming binnen het RIZIV te vereenvoudigen. Het RIZIV telt momenteel ongeveer 150 organen, raden en commissies. Ik heb deze gegevens nogmaals geverifieerd en ze blijken met de realiteit overeen te stemmen. Wij kunnen dan ook moeilijk begrijpen dat de minister het nog nodig vond een cel van experts en een geneesmiddelenlencel op te richten, al hebben deze een uitsluitend coördinerende functie. Het is overbodig nog meer organen in het leven te roepen. (*Onderbreking van de heer Valkeniers*)

Dat hebben wij onder meer voorgesteld. Ik heb het dan nog niet over de noodzakelijke ontubbeling van RIZIV en Volksgezondheid. Er is nog veel werk aan de winkel. Aangezien deze programmawet niets vermeldt met betrekking tot administratieve vereenvoudiging, is er binnen de regering waarschijnlijk een goede taakafsprake gemaakt. De CVP kijkt met spanning uit naar de eerste beleidsnota en het eerste beleidsplan van de regeringscommissaris, mevrouw André.

Voorts wil ik het hebben over de eenvormige toepassing van de wetgeving inzake gezondheidszorg in het hele land. Bij de bespreking van de sociale programmawet heeft de CVP maar liefst vier pogingen gedaan om ervoor te zorgen dat de sociale zekerheid in heel België op dezelfde manier wordt toegepast. Tot vier keer toe wer-

Luc Goutry

den wij teruggefloten door de meerderheid. De Vlaamse meerderheidspartijen liggen blijkbaar niet meer wakker van de scheefgegroeide toestanden die gepaard gaan met miljardentransfers. (*Onderbreking van de heer Valkeniers*)

Een adequate opvolging van het rapport-Jadot, dat nu niets meer betekent dan een vrijblijvende oefening in statistiek, laat op zich wachten. Een eerlijke verdeelsleutel voor de verdeling van de middelen voor buitenschoolse kinderopvang in het FCUD behoort blijkbaar niet tot de directe bedoelingen van de regering.

Ik verwijs eveneens naar de medisch-pediatrische centra. Een correcte afhandeling van de achterstallige RSZ-bijdragen door een ambtshalve afhouding van de middelen die vanuit de staatskas aan de publiekrechtelijke overheden met achterstellen moeten worden gestort, werd door de SP afgewezen. Ik heb het hierbij over de invordering van ten onrechte genoten niet betaalde sociale zekerheidsbijdragen.

Het gaat dus onder andere ook om de fameuze maaltijdcheques van het Franstalig onderwijs. Wij hadden een amendement ingediend waardoor het verschuldigde bedrag zou kunnen worden ingehouden op andere tegemoetkomingen als men niet terugbetaalt. Uw kabinetshoofd was bereid ons daarin te volgen maar de meerderheid heeft dit niet gewild. We hebben vier pogingen, Vlaanderen werd vier maal verloochend. Ik kom dan bij de sociale integratie. Moet ik wachten op de bevoegde minister ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Het is een kwestie van werkafspraken. Ik heb de heer Vande Lanotte beloofd dat ik hem zou laten roepen. Kunnen we dit geconcentreerd bespreken ?

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik wou hier in de algemene bespreking even op ingaan maar bij de amendementen komen we daar zeker op terug. Hebt u liever dat ik dit geconcentreerd houd ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : De vraag is wanneer de heer Vande Lanotte moet komen om dit efficiënt te kunnen bespreken.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, de bespreking loopt door. Ik kan dit moeilijk in stukken onderverdelen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Indien nodig zal ik hem hier vervangen.

De **voorzitter** : U kunt hem vervangen maar ik kan geen bespreking per onderdeel houden.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wat de maatschappelijke integratie en de sociale economie betreft, stellen wij vast dat een betere aanpassing

van de sociale structuren aan de maatschappelijke noden een van de doelstellingen van dit wetsontwerp is. Wij appreciëren dat. De vaststelling dat de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden met zes maanden wordt uitgesteld om informaticatechnische redenen is voor mij nog steeds onbegrijpelijk en onaanvaardbaar. Deze wet werd immers in januari 1999 goedgekeurd. Men slaagt er dus op anderhalf jaar niet in om het informaticasysteem technisch aan te passen. Dat moet u maar eens gaan vertellen aan de sociale parastatalen die van maand tot maand vergoedingen uitbetalen en geregeld met veranderingen in de wetgeving en reglementering geconfronteerd worden en deze wijzigingen meestal op zéér korte termijn dienen te implementeren in hun informatica-toepassingen.

Mijnheer de minister, het zal u niet verbazen dat ik tot slot terugkom op de loonlastenverlaging, de sociale Maribel en de non-profitsector. In de commissie hebben wij het ook gehad over de procedures die zullen worden gevolgd voor de Maribel-terugvorderingen. Ik heb u toen vragen gesteld over de onduidelijkheid voor de ondernemingen over de wijze waarop deze terugvordering zal gebeuren. Ik wou graag weten of het een reële terugvordering wordt dan wel een inhouding op toekomstige loonlastenverlagingen. Waarschijnlijk hebt u intussen informatie kunnen inwinnen. U hebt mij in Commissie gezegd dat de technieken van de sociale zekerheid dit eigenlijk niet toelaten. Men zal dus twee oefeningen moeten doen. Wellicht hebt u dit intussen nader bekeken. Hieraan gekoppeld was er natuurlijk ook de kwestie van de provisies. Als het om een reële terugvordering zou gaan, kunnen en mogen er begrotingstechnisch gezien provisies worden aangelegd. Als dit niet het geval zou zijn, blijf ik erbij dat het aanleggen van provisies op de winst van de ondernemingen geen neutrale operatie is. Als het voor de winst van de ondernemingen geen neutrale operatie is, dan is dit uiteraard ook geen neutrale operatie voor de inkomsten van de overheid. Na navraag zult u nu waarschijnlijk kunnen bevestigen dat wat u in de commissie hebt gezegd ook inderdaad klopt.

Mijnheer de minister, wat de loonlastenverlaging voor de non-profitsector betreft, zal de CVP blijven ijveren om de non-profitsector bijkomende middelen te geven omdat hij daarop recht heeft. Zoals ik gisteren reeds heb gezegd, gaat het hier om een dubbel recht. Niet alleen wordt elke frank loonlastenverlaging door de non-profitsector rechtstreeks omgezet in bijkomende tewerkstelling, waardoor zowel een algemene bijkomende tewerkstelling als tewerkstellingskansen voor lager geschoolden gecreëerd worden, de bijkomende tewerkstelling in de non-profitsector komt bovendien de kwaliteit van het leven van de dienstverleners en de kwaliteit van de zorg ten goede. Als de huidige meerderheid hier geen kans heeft verspeeld om de actieve welvaartsstaat geloofwaardig te maken, dan begrijp ik daar niets meer van.

Greta D'Hondt

Mijnheer de minister, ik kom dan bij het gegoochel met de cijfers. Of het nu om meer van minder gaat dan wel om minder van meer, daar kan men een boom over opzetten zoals over een halfvolle of een halflege pint. In de perstekst die u samen met de ministers Onkelinx en Aelvoet hebt verspreid, lees ik dat we vanaf het tweede kwartaal van 2000 tot een gelijk nominaal bedrag voor beide komen.

Ik waardeer dit en wens dit op de tribune te herhalen. U hebt op zijn minst de correctheid betoond dit te erkennen. Niemand voor u heeft dit gedaan. De bijkomende inspanning die de vorige regering in 1999 had verwezenlijkt, wordt door de nieuwe beslissing niet verminderd, maar toch genivelleerd. De profit en de non-profit staan hier op dezelfde voet. In de toekomst kunnen allicht andere zaken mogelijk worden. Ik kende graag hierover in een repliek de intenties van de minister.

Het ongeluk wil dat u de tweede bent. In de commissie hebben we cijfers genoteerd uit het verslag van de werkzaamheden, enerzijds en het wetsontwerp werkgelegenheid, anderzijds. Het zal nodig zijn deze cijfers op elkaar af te stemmen. Ik lees in uw bericht wat de profitsector betreft, voor de bedienden een bedrag van 11 571 frank vanaf het tweede kwartaal. Mevrouw Onkelinx geeft ons 10 671 frank. Vandaar mijn vraag welk van beide cijfers correct is ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Ik vermoed dat het onderscheid te wijten is aan het feit of al dan niet het effect van het jongerenbanenplan in rekening werd gebracht.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Daarmee heeft het volgens mij niets te maken. Zou u dit kunnen verifiëren, mijnheer de minister ?

Tot slot, ondanks de onverantwoorde haast, hebben we uw constructieve opstelling gewaardeerd. Het kan een les zijn voor andere regeringsleden en een constructieve samenwerking in de toekomst mogelijk maken en niet hypothekeken zoals we dit deze namiddag bij sommige ministers konden vaststellen.

M. **Daniel Bacquelaïne** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la politique de la santé constitue bien plus qu'une politique budgétaire. Vos propos, M. le ministre, donnent aisément le ton de votre projet et celui-ci convient parfaitement à notre groupe. Il s'agit d'abord de prendre en compte les intérêts du patient; il s'agit ensuite de garantir la meilleure utilisation des moyens disponibles. Nous nous réjouissons de l'augmentation des moyens financiers consacrés au domaine de la santé, ainsi que de l'adaptation de la norme de croissance des dépenses, portée d'un 1,5% à 2,5% par an, laquelle adaptation traduit indubitablement

la volonté de la majorité de tenir compte à la fois du vieillissement de la population - facteur démographique -, mais aussi de l'évolution des nouvelles technologies - donnée qu'il importe de considérer avec attention.

L'utilisation optimale des moyens disponibles implique sans nul doute la responsabilisation de tous les acteurs intervenant dans le secteur de la santé. J'en épingle quatre.

Les médecins, bien entendu - et je me réjouis que l'on accorde à l'évaluation par les pairs une attention soutenue. Je pense en effet qu'il y a là une possibilité de réaliser des économies en matière de soins de santé sans faire de rationnement, grâce à une utilisation rationnelle du budget disponible et je pense que les médecins, qu'il s'agisse de la qualité des soins qu'ils prodiguent ou des retombées budgétaires les concernant, ont le plus grand intérêt à faire en sorte que l'évaluation permanente de la pratique médicale soit menée de manière optimale. C'est dans cet esprit que je me réjouis aussi du fait que cette évaluation et l'accréditation l'accompagnant soient renforcées dans le cadre de la politique poursuivie par le gouvernement.

Second secteur où la responsabilisation est tout aussi indispensable, c'est celui des médicaments, pour lequel l'on voit apparaître la volonté de renforcer la place du générique parmi les prescriptions. Nous marquons également notre accord sur ce point. Toutefois, nous souhaitons que soit établie une liste de bio-équivalence par les ministres responsables et par le gouvernement, car la responsabilité finale en matière d'efficacité et d'innocuité des médicaments doit être assumée par le département de la Santé publique. Il nous paraît essentiel que les choses soient claires et sans ambiguïté à cet égard.

Relativement au "contrat prix-volume", nous souhaitons exprimer notre total accord et nous estimons utile de l'étendre. Nous avons demandé à diverses reprises, sous la législature précédente, d'introduire le contrat prix-volume de manière plus efficace et plus complète, car nous pensons qu'il s'agit là à la fois d'un mode de contrôle de l'évolution des budgets et d'une mesure parfaitement libérale. De fait, le contrat prix-volume repose sur le principe suivant lequel, lorsqu'un produit fait l'objet d'une commercialisation abondante, ou à tout le moins d'une appréciation favorable, entraînant de ce fait une augmentation du volume des ventes, son prix diminue proportionnellement à ce volume des ventes. Bref, nous sommes tout à fait favorables à ce contrat prix-volume.

Nous souhaitons aussi - et, M. le ministre, vous avez bien voulu considérer l'initiative comme intéressante -, établir une comparaison permanente des prix européens en

Daniel Bacquelaine

matière de médicaments, de telle sorte que l'on puisse argumenter en faveur d'éventuelles réductions de prix qui correspondraient à une réalité européenne et à une réalité vécue dans les autres pays européens.

Enfin, dans le secteur du médicament, il me paraît indispensable de mener une réflexion en ce qui concerne la santé publique. On ne peut se contenter de prendre des mesures qui rationalisent la prescription, qui contrôlent les évolutions budgétaires sans s'interroger sur la place du médicament dans une politique de santé. Cette question devra mobiliser notre réflexion dans les prochains mois.

Idéalement, on pourrait considérer que plus le médicament prend une place importante dans le budget, moins on recourt à d'autres techniques - à budgets constants - et plus on est inoffensif en matière d'effets secondaires, de désagréments, d'inconfort pour le patient. On devrait pouvoir accomplir de tels progrès médicaux que la majorité des opérations chirurgicales deviendraient inutiles parce que remplacées par des traitements médicamenteux. Il faut donc dépasser l'aspect purement budgétaire, la stricte analyse des prescriptions dans le cadre de la politique du médicament. Si l'on s'en tient à une limite des dépenses en matière de médicaments, on risque de passer à côté d'une évolution scientifiquement utile qui, elle, nécessiterait, dans un premier temps, une augmentation du budget des médicaments, mais permettrait, à terme, dans les dix ou vingt ans à venir, une diminution drastique du budget de la chirurgie et de certains actes techniques. La réflexion doit être menée en tenant compte de cette préoccupation qui n'est pas strictement budgétaire ou contingente à une situation ponctuelle.

J'en viens au troisième acteur de cette responsabilisation, à savoir les hôpitaux. Selon moi, il faut établir un travail de comparaison permanente des performances et des coûts des services hospitaliers, de telle sorte que l'on puisse mettre en avant et favoriser les services de qualité dispensés à des prix acceptables et dans des conditions de confort suffisantes pour le patient. Ainsi, chacun serait porté à prodiguer les meilleurs soins au meilleur coût et dans les meilleures conditions.

Enfin, les patients doivent être responsabilisés. À cet effet, il convient de mener une concertation avec les communautés, compétentes en matière de médecine préventive. Notre assemblée n'est pas le lieu d'un tel débat. Cependant, nous pouvons tirer profit des expériences menées dans certains pays européens en matière d'éducation à la santé et à la responsabilité. Notre pays est considérablement en retard sur ce plan. Je pense, par exemple, aux mesures prises en France par la ministre Ségolène Royal, mesures intéressantes, selon moi, et qui pourraient faire l'objet d'un examen par nos communautés. Les ministres fédéraux des Affaires

sociales et de la Santé ont intérêt à favoriser le développement des politiques de médecine préventive dans les communautés, afin de créer un effet positif en matière budgétaire et de santé publique au niveau fédéral.

Dans le texte qui nous est proposé, la part consacrée aux plus grandes souffrances - maladies chroniques et soins palliatifs - est en augmentation. Je pense qu'il y a également matière à responsabilisation dans ce domaine. Les patients doivent accepter que le premier effort des pouvoirs publics soit mené vis-à-vis de ceux qui sont dans la position la plus difficile et que les soins palliatifs et les maladies chroniques exigent continuellement une attention soutenue des pouvoirs publics si l'on veut aider les personnes concernées de la façon la plus efficace et la plus humaine possible.

Nous avons le sentiment qu'au-delà des préoccupations budgétaires, cette loi-programme initie des champs de réflexion politique en matière d'organisation des soins de santé qu'il conviendra de poursuivre dans les prochains mois, notamment dans le cadre de certaines réformes structurelles qui nous paraissent indispensables, mais bien entendu dans le respect de certains principes qui nous sont et nous restent chers, à savoir la liberté de choix du patient, la liberté d'action du médecin.

On parle souvent de liberté thérapeutique et de diagnostic. Je préfère le terme liberté d'action, indiquant que le médecin a la possibilité de prodiguer les soins qu'il juge les meilleurs pour son patient. C'est un principe essentiel si on veut maintenir une relation de confiance entre les patients et les médecins.

Cette réflexion nous conduit immédiatement à aborder la question du "managed care" qui devrait faire l'objet d'un large débat. Cela fut souvent dit lors de la législature précédente. A mon sens, il convient de s'interroger quant à la compatibilité du rôle de l'assureur simultanément à celui du dispensateur de soins et il importe de tenir compte des leçons que nous donnent certains pays étrangers. Il ne s'agit donc pas du débat entre la privatisation, d'une part, et le caractère public de l'organisation des soins de santé, d'autre part.

A mon sens, ce débat est dépassé. Il s'agit de savoir si on évolue dans un système dans lequel un dispensateur de soins ne reçoit aucun ordre des compagnies d'assurances, que celles-ci soient d'ordre privé ou public.

Lorsque l'assureur est en même temps le patron du dispensateur de soins, la liberté d'action du médecin ou de quelque dispensateur de soins que ce soit est grandement menacée. A mes yeux, c'est là le débat essentiel qui doit être mené dans les prochains mois.

Je me réjouis qu'apparaisse également le débat sur la modernisation et l'adaptation permanente de la nomenclature. Je partage tout à fait votre avis sur la nécessité

Daniel Bacquelaine

de la revoir, afin qu'elle colle à la réalité quotidienne en matière de soins. Cette nomenclature contient des prestations qui sont toujours honorées, non pour des raisons de santé publique, mais pour de simples raisons corporatistes, de confort ou d'habitude. Par conséquent, il convient de l'élaguer tout en y introduisant de nouveaux actes, de nouvelles prestations correspondant aux progrès techniques et scientifiques réalisés dans les différents secteurs.

Il serait bon qu'une commission ad hoc se penche sur le sujet. A l'heure où on parle beaucoup de simplification administrative et de dépoussiérage légistique, je pense qu'il y a là matière à réflexion.

Je plaide également pour le maintien du système conventionnel dans notre pays, car le système de soins y est apprécié de la plupart des patients et il est relativement bon marché par rapport aux autres pays européens. Cela est sans doute dû à notre système conventionnel. Pour maintenir l'intérêt du système conventionnel, il convient d'établir une différence entre les médecins conventionnés et ceux qui ne le sont pas. Le jour où disparaîtra toute différence de traitement entre les conventionnés et les non-conventionnés, le système de type médico-mutualiste ou de type conventionnel ne présentera plus aucun intérêt et on aura beaucoup perdu par rapport à l'avantage dont nous disposons vis-à-vis des autres pays qui ne possèdent pas ce système.

Le rôle de l'hôpital dans notre société doit également être revu. C'est aussi un des grands débats des soins de santé dans les prochains mois et les prochaines années. Que va devenir l'hôpital ? Est-il le centre de l'organisation des soins de santé ou non ? Pour ma part, je ne le crois pas. Je crois, au contraire, que toutes les évolutions technologiques des prochaines années vont à terme donner à l'hôpital une autre signification que celle qu'il revêt actuellement, c'est-à-dire un système hôtelier et de santé mixte, un système de moins en moins adapté à la réalité. Les progrès scientifiques et technologiques induiront de plus en plus la nécessité d'élaborer des plateaux techniques destinés à la mise en route de certaines thérapies éclectiques ou de diagnostics qui pourront s'établir en dehors d'une structure d'hospitalisation au sens traditionnel du terme.

L'hospitalisation de jour, les centres de jour et toutes les alternatives à l'hospitalisation doivent être privilégiés. Parallèlement à cela, il serait peut-être utile de promouvoir une nouvelle organisation des soins en médecine ambulatoire. Le médecin en pratique libérale restera sans aucun doute un élément majeur de l'organisation des soins de santé. Mais il conviendra sans doute d'inciter les praticiens à s'associer en vue d'offrir un plus grand éventail à leurs patients en matière d'équipements, de diagnostic et de thérapeutique. Cette pratique permet-

tra d'inclure la dimension sociale et administrative du traitement des pathologies et de mieux tenir compte des besoins de certains patients qui doivent bénéficier de structures d'aides et de soutien en-dehors du milieu hospitalier.

Il faut s'écarter de l'hospitalo-centrisme auquel nous sommes encore trop liés. Toutes les tentatives de mettre en oeuvre le "case management", notamment, ne répondent pas à l'évolution que les choses connaîtront dans les prochaines années. S'il faut un case management, il doit venir à l'inverse de la première ligne et remonter vers les soins complémentaires. Je ne pense pas que l'hôpital doive descendre dans la rue, mais les patients doivent aller de moins en moins souvent à l'hôpital. Il faudrait, à mon sens, revoir l'application de la loi de 1989 sur le nombre de lits d'hôpitaux, qui n'a plus été appliquée depuis un certain temps.

Nous avons toujours dans notre pays des lits d'hôpitaux en surnombre et il serait peut-être temps, là aussi, de prendre des mesures rationnelles qui correspondent à la réalité sur le plan d'une politique de santé responsable, même au risque de se heurter à certains lobbies.

Voilà les quelques éléments que je voulais préciser à l'occasion de ce débat sur la loi sociale.

En conclusion, nous sommes satisfaits de l'esprit de cette loi et des diverses mesures qui sont proposées. Il y a là matière à prolonger la réflexion dans une série de domaines en vue d'aboutir à une politique de santé plus efficace et mieux adaptée aux besoins des patients.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, algemeen kan over deze sociale programmawet worden gezegd dat het een zeer technisch wetsontwerp betreft. Rond een beperkt aantal artikelen kan enige politieke discussie worden gevoerd. Opvallend is dat er weer zeer veel zal worden geregeld bij koninklijk besluit, al dan niet in Ministerraad overlegd. U zult begrijpen, mijnheer de minister, dat het Vlaams Blok nogal huiverig staat tegenover zoveel delegatie van macht naar de Koning. Een gezonde achterdocht tegenover iedere Belgische regering typeert immers ons politiek handelen.

Een tweede kritische opmerking die wij willen maken betreft de aanpassing van de groeinorm. Die wordt inderdaad opgetrokken van 1,5% naar 2,5%. Uw beleidsbrief kwam reeds ter sprake in de begrotingsbesprekingen in de commissies. Hij is bijzonder ambitieus en bevat veel mooie beloften. Een aantal van uw beleidsintenties kunnen wij vanuit onze sociale beweging volkomen onderschrijven. Tegenover al dat lekkers

Daniel Bacquelaine

staat echter ook een kostenplaatje. Wij willen dan ook onze vrees uiten dat de stijging van de groeinorm tot 2,5% niet zal volstaan om al het lekkers uit uw beleidsbrief ook echt te verwezenlijken.

Mijnheer de minister, u weet dat het financiële evenwicht in de sociale zekerheidsuitgaven geen nieuwe, maar een blijvende bezorgdheid van het Vlaams Blok is. Getuige daarvan mijn interpellatie, samen met die van de heer Vandeuren, van 28 september 1999 over dreigende uitgavenontsporingen in de gezondheidszorg. Nu moeten wij vaststellen dat men rekening houdt met een tekort van 6 tot 7 miljard frank voor het jaar 1999. Een tweede reden waarom wij ons blijvend zorgen maken over het financiële evenwicht in de sociale zekerheidsuitgaven is onze blijvende zorg over de noord-zuid-transfers in de sociale zekerheid. Het ziet er naar uit dat ook het vierde rapport-Jadot niet anders zal kunnen dan bevestigen dat er geen beterschap is inzake het transferdossier. Eventuele nieuwe tekorten in de sociale zekerheidsuitgaven moeten bovendien nogmaals in meerderheid door Vlaanderen worden gedragen. Zo betalen de Vlamingen bij eventuele overschrijding van de uitgaven nogmaals de rekening. Daarom ook blijft het Vlaams Blok op zijn honger zitten. In de ettelijke begrotings- en financiële maatregelen die in deze sociale programmawet worden voorgesteld, wordt fundamenteel geen enkele aanzet gegeven om de sociale zekerheidswetgeving in het Franstalige landsgedeelte op dezelfde manier als in Vlaanderen te doen toepassen.

In bijkomende orde maakt nu ook het rapport van de werkgroep rond Jan Peers brandhout van het Belgische gezondheidsbeleid. Men schrijft onomwonden dat het gezondheidsbeleid samenhang en visie mist en vooral gaat over de belangen van de beroepsgroepen. De sector lijdt aan hokjesmentaliteit: elke groep ijvert voor de eigen belangen. De overheid poogt alleen het budget uit het rood te houden. Controle op het resultaat van de ingezette 500 miljard frank per jaar is er nauwelijks. Deze opmerkingen uit het rapport-Peers moeten ons fundamenteel doen nadenken over het gezondheidsbeleid. Mijnheer de minister, u weet zeer goed dat het Vlaams Blok er altijd voor heeft gepleit het gezondheidsbeleid aan de Gemeenschappen over te dragen.

Een aantal maatregelen uit deze sociale programmawet betreft inderdaad de sector van de klinische biologie. Ik vertel u niets nieuws als ik zeg dat deze sector destijds enorme uitgavenontsporingen kende. In deze programmawet wordt een aantal keren verwezen naar de nieuwe manier van bezoldigen van de ambulante klinische biologie. Wijzen sommige tekenen op een verbetering van de situatie inzake de uitgavenontsporingen? In bijkomende orde moeten wij toch ook nog de nodige aandacht schenken aan de klacht van de labs voor ambulante klinische biologie, die zeggen constant te worden benadeeld tegenover labs die in ziekenhuizen functioneren.

Een aantal belangenverenigingen van Vlaamse labs voor ambulante klinische biologie wijten dit trouwens aan het Belgische gezondheidsbeleid, dat veel te veel op curatieve behandelingen in ziekenhuizen is gebaseerd.

Inzake de gegevens met betrekking tot de enorme overconsumptie van klinische biologie in het zuiden van het land, hebben wij reeds begrepen dat wij zullen moeten wachten op het vierde rapport-Jadot, dat nu is aangekondigd voor januari 2000.

De sociale programmawet creëert via artikel 17 een wettelijke basis voor de financiering van de werking van lokale kwaliteitsgroepen en ook van de organen die de accreditering organiseren. Net zoals we dit reeds deden in de commissie, willen we u toch op het hart drukken, mijnheer de minister, dat er een echte keuzevrijheid moeten blijven voor artsen, die in een groepspraktijk willen werken, en artsen die verkiezen alleen te blijven werken. Wij kunnen nog aanvaarden dat u een aantal stimulansen wil geven aan groepspraktijken, maar wij zullen ons blijven verzetten tegen het feit dat artsen zouden worden gestraft als zij verkiezen alleen te blijven werken.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze programmawet bevat ook een aantal maatregelen met betrekking tot de vereenvoudiging van de nomenclatuur. Zelfs een eenduidige interpretatie van de nomenclatuur wordt in het vooruitzicht gesteld. Het zijn maatregelen waarachter het Vlaams Blok kan staan, maar als vertegenwoordiger van de ethische oppositie in Vlaanderen wil ik u nogmaals wijzen op de mogelijkheid van een oneigenlijk gebruik van de nomenclatuur. De nomenclatuur aanpassen is één zaak, de controle op de correcte opgave van nomenclatuurnummers is een andere zaak. Ik verduidelijk dit even.

Mensen uit het veld signaleren ons nog altijd de mogelijkheid tot misbruik van de nomenclatuur door, bijvoorbeeld, een uitgevoerde abortus te laten omschrijven als een curettage na een miskraam. Hier rijst duidelijk een probleem van controle, dat wij niet louter mogen doorschuiven naar de deontologie van de arts. Wij moeten vaststellen dat door het oneigenlijk gebruik van de nomenclatuur, terugbetaling volgt door het RIZIV om nieuw leven te doden. Daartegenover staat dat medisch begeleide voortplantingstechnieken, zoals IVF, nog altijd niet worden terugbetaald door het RIZIV. Iedereen zal begrijpen dat het Vlaams Blok dit alleen maar kan betreuren en vindt dat ouders van een verschillend geslacht, die met een uitdrukkelijke kindervens zitten en hiervoor een beroep moeten doen op een techniek van medisch begeleide voortplanting, recht hebben op terugbetaling van deze behandeling.

Dit verhaal wordt nog pijnlijker, mijnheer de minister, als nu ook blijkt dat, in antwoord op een parlementaire vraag, minister Aelvoet heeft verklaard dat de abortuspil in

Daniel Bacquelaire

België als geneesmiddel zal worden erkend. Vandaar mijn duidelijke vraag of dit ook zal betekenen dat een behandeling met deze abortuspil zal leiden tot terugbetaling door het RIZIV.

Deze programmawet bevat ook een aantal maatregelen betreffende de chronisch zieken. Het gaat concreet om een versoepeling van procedures in verband met de revalidatie en de zogenaamde fiscale franchise.

De minister weet zeer goed dat hij op de steun van het Vlaams Blok kan rekenen als het gaat om een betere regeling van de tegemoetkomingen aan chronisch zieken. Zolang het niet gaat om een echte federale zorgverzekering is er wat ons betreft geen probleem. Ik wil echter formeel protesteren tegen het feit dat uw collega, minister Onkelinx, de Vlaamse zorgverzekering koppelt aan het Waalse tabaksdecreet. Minister Onkelinx wil dat het Vlaamse decreet betreffende de zorgverzekering wordt vernietigd. Zolang de federale regering niet naar het Arbitragehof stapt om op te treden tegen het Vlaamse decreet, wil Onkelinx niet naar het Arbitragehof stappen om op te treden tegen het Waalse decreet betreffende de tabaksreclame. Collega's, hoorden wij hier niet recent op deze tribune de eerste minister iets wauwelen over een nieuw communautair klimaat in dit land? Het bovenvermelde voorbeeld kan tellen om aan te tonen dat het inderdaad niet gedaan is met alle communautaire blokkeringen. Collega's, laten wij lachen. Men zal betere fabeltjes moeten verzinnen om ons te overtuigen.

Omdat de Franse Gemeenschap niet het geld heeft voor een eigen zorgverzekering, verzet ze zich tegen de uitbouw van een zorgverzekering in Vlaanderen. Als cynicus zou ik de Franse Gemeenschap het volgende willen voorstellen. Geheel in de lijn van het Sint-Elooisakkoord voor het onderwijsgeld, stel ik de Franse Gemeenschap voor aan te kloppen bij de collega's van de Volksunie. Zij zullen ongetwijfeld bereid zijn u nieuwe middelen te geven en dan krijgt Vlaanderen allicht zijn zorgverzekering tegen eind 2001 in ruil voor nieuwe middelen voor de Franse Gemeenschap.

Een aantal maatregelen in deze programmawet heeft tot doel tot een rationeler gebruik van geneesmiddelen te komen. Op dat vlak kunnen we de minister gedeeltelijk volgen. Misschien moet evenwel fundamenteel worden gewerkt aan een mentaliteitswijziging bij de mensen. Zij moeten af van de waanidee dat ieder doktersbezoek moet eindigen bij een voorschrift voor geneesmiddelen. Fundamenteel pleiten wij ervoor de gezondheidszorg in België, die vooral op het curatieve is gericht, om te bouwen tot een gezondheidszorg die preventief werkt. De alarmerende berichten dezer dagen over hepatitis-C, bevestigen dit alleen maar.

Wie zegt preventieve gezondheidszorg, zegt gemeenschapsbevoegdheid. Dit brengt ons als vanzelf waar we zijn begonnen. Het Vlaams Blok blijft erbij dat een efficiënt gezondheidsbeleid slechts kan worden gevoerd op het niveau van de Gemeenschappen.

Deze programmawet kondigt ook een aantal maatregelen aan met betrekking tot het RIZIV. Fundamenteel blijft het Vlaams Blok erbij dat het parlement ternauwernood nog zicht heeft op wat zich afspeelt binnen het RIZIV. Het is een doolhof van tientallen commissies en subcommissies die elk soms meermaals hun zegje moeten doen over een bepaald voorstel. Dat werkt niet enkel vertragend maar geeft ook vrij spel aan de belangengroepen in de ziekteverzekering. Dit komt de doorzichtigheid van het systeem zeker niet ten goede.

Tot slot, mijnheer de minister, bevat deze sociale programmawet ook bepalingen die zeggen dat de plaatselijke overheden die materiële opvang voor asielzoekers organiseren, steun krijgen van de regering. Ze zouden 110 frank per dag per asielzoeker ontvangen. Dit initiatief is uiteraard ingegeven door de wetenschap dat de capaciteit van de opvangcentra niet meer volstaat. Het Vlaams Blok is er voorstander van dat de financiële hulp wordt vervangen door materiële hulp. Hierdoor kan misbruik door mensensmokkelaars, die vaak een deel van de uitkering zelf in beslag nemen, enigszins worden tegengegaan. Ook de methode van sommige zogenaamde asielzoekers, die op verscheidene plaatsen het equivalent van een bestaansminimum komen opstrijken, kan men hierdoor tegengaan. Wij zijn en blijven echter hevig tegenstander van het spreidingsplan. Wij menen dat asielzoekers, in afwachting van hun al dan niet erkenning, moeten worden opgevangen in gesloten centra. Hun aanvraag moet op een zo kort mogelijke periode worden behandeld. Bij een negatief besluit moet de uitzetting zo vlug mogelijk worden geregeld. Aldus vermijdt men dat asielzoekers uitzwermen over het hele land en in de illegaliteit terechtkomen. Bovendien, mijnheer de minister, denk ik dat uw maatregel, die geheel vrijblijvend is, op weinig succes zal kunnen rekenen bij de OCMW's. Vele OCMW's klagen nu al terecht dat de hogere overheid hen steeds meer taken oplegt en zij in vele gevallen de financiële consequenties zelf moeten dragen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, hiermee wil ik mijn kritische bedenkingen met betrekking tot deze sociale programmawet, beëindigen. Uit de toon van mijn betoog zal ieder van u wel hebben begrepen dat het Vlaams Blok niet van plan is deze sociale programmawet in globo goed te keuren, ook al kunnen wij ons gedeeltelijk in een aantal maatregelen terugvinden.

Mme Michèle Gilkinet (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, lors de l'examen des articles 112 à 120 relatifs à l'intégration

Michèle Gilkinet

sociale, les articles 113, 114 et 117 ont particulièrement retenu notre attention. Ces articles visent à étendre les possibilités d'accueil des candidats réfugiés pendant la période couvrant l'examen de la recevabilité ou de la non-recevabilité de leur demande. Nous savons tous combien ce point est important. Dès lors, nous ne pouvons que nous réjouir que cette préoccupation soit prise en compte.

Le ministre Vande Lanotte a longuement répondu en commission. Il s'agit effectivement aujourd'hui d'étendre, sur une base non contraignante, les possibilités d'accueil au niveau local des candidats réfugiés grâce à la signature volontaire d'une convention avec l'Etat. Cette convention ne concerne que les candidats réfugiés en attente d'une réponse ou les personnes déplacées. Elle ne modifie en rien le travail des CPAS tel qu'il est prévu et organisé par la loi organique. Le ministre a été très précis sur ce point. C'est pourquoi je voudrais inviter tous ceux qui s'interrogeraient encore sur la portée de cette mesure à relire avec attention les débats que nous avons tenus en commission.

Notre groupe votera donc les articles en question. Néanmoins, nous en attendons l'évaluation et nous interrogerons régulièrement le ministre sur la suite qu'il donnera à ces mesures. Pour nous, il est clair que celles-ci ne peuvent avoir d'effet contraignant ni modifier la notion d'aide sociale telle qu'elle est prévue dans la loi organique des CPAS. Faute de quoi, cette aide sociale changerait de nature.

Sur d'autres points, notre groupe aurait souhaité aller plus loin mais, comme les choses ne s'improvisent pas, nous aurons l'occasion de revenir sur ces aspects dans d'autres débats. Nous aurions notamment aimé aborder également la revalorisation du minimex.

Pour terminer, monsieur le président, je me tourne vers vous. J'ai, en effet, appris en commission grâce à une intervention de M. Mayeur que le ministre Vande Lanotte avait fait paraître au Moniteur un arrêté ministériel d'exécution, quelques jours avant que la Chambre se prononce. Cela me semble être un procédé fort peu démocratique que je peux difficilement comprendre en qualité de parlementaire. Soit nos débats en séance plénière sont importants dans la mesure où ils permettent de clarifier ou d'amender les projets ou les propositions de loi, soit ils ne le sont pas.

S'il est vrai que dans le cas présent, mon groupe se ralliera au projet du ministre, il serait erroné de penser que les débats que nous avons tenus n'ont pas permis de clarifier et de circonscrire certains points du débat. Nous avons entendu les réponses du ministre. Nous osons penser qu'il a également apprécié nos interventions et qu'il en tiendra compte pour la mise en oeuvre de sa politique. Je regrette d'ailleurs l'absence de M. Vande Lanotte.

M. Frank Vandenbroucke, ministre : Monsieur le président, M. Vande Lanotte est pour l'instant en commission de la Santé publique où il devait répondre à une question. Il était convenu que je le remplacerais mais je viens de le faire appeler. Je lui transmettrai votre question mais j'aimerais que vous précisiez l'information. Vous faites référence à une intervention de M. Mayeur. Pourriez-vous me dire exactement de quel arrêté ministériel il s'agit et la date de sa publication au Moniteur ?

Mme **Michèle Gilkinet** (AGALEV-ECOLO) : J'ai les références sur mon banc.

Le **président** : Il y est fait allusion dans le rapport, monsieur le ministre.

Mme **Michèle Gilkinet** (AGALEV-ECOLO) : Je l'ai entendu quand j'étais en commission. J'ai demandé à M. Mayeur de me communiquer le texte. C'est ainsi que j'ai pu constater que l'arrêté ministériel que le ministre faisait paraître avait trait au point que nous étions en train de discuter en commission et sur lequel la Chambre ne s'est pas encore prononcée aujourd'hui.

Le **président** : Nous allons vérifier, madame, mais techniquement, cela ne peut se faire.

M. Frank Vandenbroucke, ministre : Le ministre a répondu. Je cite le rapport : "Le ministre précise qu'il s'agit en l'occurrence d'une modification limitée qui pouvait être apportée par arrêté ministériel (...)".

Mme **Michèle Gilkinet** (AGALEV-ECOLO) : Si on lit l'arrêté ministériel, on est en droit de se demander pourquoi la Chambre avait à se prononcer. Si la loi le prévoyait déjà, dans ce cas, notre débat est inutile et c'est un peu dommage de faire perdre son temps au parlement.

Le **président** : Madame, nous allons demander au ministre de réfléchir à la question. Il va consulter son collègue. J'ai vu la réponse du ministre mais je veux donner une base juridique plus solide à la décision. Je ne connais pas l'arrêté ministériel. Vous aurez une réponse avant la fin du débat.

Mme **Michèle Gilkinet** (AGALEV-ECOLO) : Si la base juridique était nécessaire, c'est que ce débat était nécessaire ici avant l'arrêté ministériel.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal trachten bondig te zijn, maar of ik even kort zal kunnen zijn als de tijd die ons werd gegund om dit wetsontwerp te behandelen - alle proporties in acht genomen - weet ik niet.

Danny Pieters

Wij moesten de bespreking van dit wetsontwerp aanvaarten zonder te beschikken over gedrukte documenten. Tot de laatste dag werd de tekst van het ontwerp getoiletteerd en zondag werd het verslag van mevrouw Genot ons per drager bezorgd.

Wellicht hoort dit alles bij het engagement van deze regering tot herwaardering van het parlement. Wellicht ook is dit eigen aan een programmawet. Het is niet de eerste keer dat een programmawet tot stand komt en wat dat betreft schrijft de regering zich in in een wel bekend continuüm. Jammer genoeg kwamen de personen die thans deel uitmaken van de regering, maar gisteren nog in de oppositie zaten en een dergelijke werkwijze hekelden, niet meer aan het woord.

Nu met de karwats grotendeels onsamenhangende wetswijzigingen doorvoeren, waarvan 90% van de parlementsleden - en ik ben optimist - amper weet waarover het gaat, lijkt mij helemaal niet fraai. Ook het feit dat volmachtelementen in deze wet werden opgenomen ging blijkbaar voorbij aan degenen die tijdens de vorige legislatuur deze legislatieve techniek hekelden.

Maar goed, dit wetsontwerp ligt ter tafel en wij moeten het bespreken. Laten wij echter eerst even stilstaan bij het feit dat de grote afwezige de modernisering van de sociale zekerheid is. Ook op dat vlak bevinden wij ons in een continuüm. Al jaren gebeurt er hetzelfde. Er wordt gesproken over de modernisering van de sociale zekerheid, men is van plan hiertoe over te gaan en ieder jaar worden punctuele wetswijzigingen in een programmawet goedgekeurd, zonder visie, zonder perspectief en zonder ernstig debat. Dit jaar zal het precies hetzelfde zijn. Modernisering : wij zullen er later over spreken, veel later en hoe dan ook, mocht het er ooit van komen, dan zal het veel trager gebeuren dan thans het geval is met het voorliggend wetsontwerp.

Inhoudelijk worden weliswaar, via deze programmawet, belangrijke elementen geregeld. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de wijziging van de pensioenregeling van de lokale mandatarissen. Een ernstig debat kan hieraan echter niet worden gewijd, want gezien er meer dan honderd artikelen zijn moet er schot in de zaak komen, nietwaar ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, de heer Pieters houdt een ware klaagzang over het feit dat er geen ernstig debat kan plaatsvinden, maar wat verhindert hem grondig in te gaan op alle artikelen ?

Er houdt u toch niets tegen, mijnheer Pieters. Waarom ging u er in de commissie niet op in ?

Voorts laat ik u opmerken dat u officieus van mij onmiddellijk een kopie ontving

van de programmawet, lang vóór het officiële document ter beschikking was. Was dat dan geen gelegenheid om de materie grondig te bestuderen ?

Eerlijk gezegd, mijnheer Pieters, uw klaagzang over het feit dat u niet in staat was alle documenten tijdig door te nemen verbaast mij een beetje. Bovendien bent u een eminent specialist in sociaal zekerheidsrecht. Vermoedelijk hoort zulks echter bij de liturgie.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mocht u aandachtig luisteren, mijnheer de minister, dan had u gehoord dat ik zei dat een niet-gedrukt document werd uitgedeeld alvorens de bespreking begon. Ik bevestig dus dat u ons een kopie liet geworden.

Over sommige punten werd inhoudelijk gediscussieerd, maar over andere punten werd zonder meer slordig gelegifereerd. Dankzij de interventies zowel van leden van de meerderheid als van de oppositie, kon de tekst nog min of meer worden rechtgezet via amendementen.

Ik wil de minister hulde brengen voor het feit dat hij tenminste open is en wil luisteren om de grootste fouten eruit te halen.

Ik wil hier met enkele punten illustreren dat de gevolgde werkwijze tot slechte resultaten leidt. Er moet objectief worden vastgesteld dat we in de fout zijn gegaan. Kan een soeverein parlement dan fouten maken ? Welnu, wij dienen op zijn minst de Europese wetgeving en regelgeving te respecteren. Ik ben van mening dat dit nu niet het geval is en ik wil daarvoor waarschuwen, net zoals ik dat in de commissie heb gedaan.

Het parlement heeft daarna twee opties : het kan zijn hoofd in het zand steken en de Europese omgeving en normering negeren. In dat geval is er geen probleem. Immers, men ziet het probleem niet en dus moet er niets worden gedaan. Later kunnen we dan jammeren dat we nog maar eens worden veroordeeld in Luxemburg en proberen het in een volgende programmawet recht te zetten.

Ik meen echter dat we moeten proberen het anders aan te pakken. Zo kom ik tot die twee punten waarover ik amendementen heb ingediend. Waar knelt het schoentje ?

Ten eerste zijn er uitspraken geweest over het niet langer kunnen beperken van de geneeskundige zorgen tot het nationaal grondgebied. De arts en de patiënt moeten respectievelijk vrij hun diensten kunnen aanbieden of genieten.

Daarover bestaat een duidelijke uitspraak.

Welke uitvoering wordt eraan gegeven in de programmawet ? Welnu, in de programmawet wordt een oud principe bevestigd waarbij de diensten moeten worden ge-

Danny Pieters

presteerd en ontvangen op het nationaal grondgebied en in een vage bepaling wordt gezegd dat instellingen afspraken mogen maken met bevoegde instellingen in het buitenland voor een andere regeling. Dat is het niet wat er moet gebeuren.

In plaats daarvan moet men duidelijk stellen dat onze mensen in Nederland naar de dokter kunnen of dat een Franse dokter hier zijn prestaties moet kunnen verstrekken tegen de hier geldende nomenclatuurvoorwaarden. Dit zou zelfs niet tot een meerkost leiden, indien men inzake ziekenhuisprestaties de nodige waarborgen neemt. Daartoe hebben we een amendement ingediend.

Erger wordt het bij het rechte trekken van Maribel bis en ter. Destijds heeft dit parlement - tegen de Europese regelgeving in - besloten staatssteun te verlenen aan bedrijven in een concurrentiële positie.

Dit blijkt niet te mogen en moet dus nu worden rechtgetrokken. Nu sleept men met de voeten, schuift men de correcte uitvoering op de lange baan.

Ten eerste wil men er een bedrag van 100 000 Euro afhouden, de "de minimisregel" zegt men, terwijl die eigenlijk bedoeld is voor kleine steun. Ik voorspel terzake dan ook moeilijkheden.

Erger is dat de rekening niet klopt. Men corrigeert immers twee keer de verhoogde belastingen. Doordat ze bepaalde bijdragen niet hebben moeten betalen, hebben de ondernemingen vroeger hogere belastingen moeten betalen. Vandaar een correctie van het bedrag dat nu moet worden teruggevorderd, zo'n 40%. Nadien zegt men dat die terugvorderingen als sociale zekerheidsbijdrage worden beschouwd. Men corrigeert dus twee keer eenzelfde fout van het verleden, wat leidt tot een volgende inbreuk op de Europese regels.

Mijnheer de minister, u hebt in de commissie toegezegd de zaak te zullen onderzoeken. Is dit gebeurd? Mocht dit wel het geval zijn, vrees ik echter dat de meerderheid in de commissie gewoon overgaat tot de orde van de dag.

Collega's, we reiken u de hand om het voorliggend wetsontwerp voor Europa te redden. Wellicht hadden we eveneens een aanzienlijke verbetering kunnen tot stand brengen op een aantal andere punten als we meer studiewerk hadden kunnen verrichten. Ik betreurt dat dit niet mogelijk is geweest.

Mijnheer de voorzitter, ten slotte wens ik wat dieper in te gaan op een leemte. Hoofdstuk 2 behandelt de vereenvoudiging van de procedures, hoofdstuk 3 het controle- en bestraffingsapparaat. Op het ogenblik dat de commissie deze hoofdstukken besprak, vernamen we dat enerzijds, honderden miljoenen verschuldigde en onbetwiste RSZ-bijdragen niet betaald werden en anderzijds, een

paar miljarden achterstallen moeten worden teruggevorderd. De media berichtten dat de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest, bij gebrek aan middelen, in geen van beide gevallen van plan zijn de bedragen te betalen.

Kunnen we spreken van een vereenvoudiging van de procedures en een verbetering van het sociaal bestraffingsapparaat als grootfraudeurs volledig vrijuit gaan?

Als het voorliggend wetsontwerp toch moet worden goedgekeurd, moet men initiatieven nemen om de juridische problemen inzake inning uit de weg te ruimen. De VU&ID hebben zich aangesloten bij het CVP-voorstel een artikel 124bis in te voeren dat een ambtshalve afhouding van de achterstallen mogelijk maakt.

Mijnheer de minister, uw vertegenwoordiger zag geen graten in ons voorstel. De heer Jan Peeters wou de problematiek echter bestuderen. Ik reken erop dat hij zijn studiewerk heeft voltooid. Hij kan zich niet beroepen op tijdsgebrek. Ik hoop dat de SP en de andere meerderheidspartijen ons amendement zullen goedkeuren.

Ons amendement behandelt immers het essentiële punt van federale spelregels die voor iedereen gelijk moeten zijn. Hoe kan men aandringen op een betere inning van de bijdragen als men ons amendement niet wil goedkeuren? Elke die recht in zijn schoenen staat, ongeacht of hij tot de meerderheid of de oppositie behoort, Vlaming of Waal is, kan niet anders dan akkoord gaan met een vlottere inning van verschuldigde bijdragen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u kent het standpunt van de VU&ID inzake de sociale zekerheid en onze wens met betrekking tot een defederalisering ervan. U kent onze vrije, radicale en constructieve oppositie ten opzichte van de regering. Wat we echter allemaal ter harte moeten nemen is een goede wetgeving zowel op inhoudelijk als op wetgevend vlak. De wijze waarop de Kamer het ontwerp heeft behandeld, maakt dit zeer moeilijk.

Over de partijgrenzen heen zou iedereen zich moeten bekennen tot federale loyaliteit ten opzichte van België en Europa. Federale loyaliteit ten opzichte van Europa noopt ons tot aanpassing van deze wet. Federale loyaliteit in België impliceert dat vaststaande RSZ-schulden van Gewesten en Gemeenschappen kunnen worden geïnd en het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten wordt aangepast om meer evenwicht te bereiken. Onze fractie heeft terzake amendementen ingediend.

We zullen zien of de federale loyaliteit de plaats krijgt die haar toekomt. Ik vrees echter dat hiervoor niet genoeg tijd voorhanden is.

Le **président** : Je suis un peu la ligne de M. Van Acker, ancien président de la Chambre, en alternant, dans la mesure du possible, les orateurs francophones et néerlandophones.

M. Bruno Van Grootenbrulle (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, au-delà d'un ensemble de matières très techniques, il est indéniable que ce projet de loi améliore dans de multiples secteurs les conditions de base essentielles à l'édification d'un système de soins de santé plus performant et plus solidaire.

Relever le défi d'une organisation plus rationnelle et d'une utilisation plus efficace des moyens est une entreprise de longue haleine qui mise avant tout sur une meilleure interaction des acteurs de la santé dans l'intérêt du patient.

La vision d'un Etat social actif peut et doit être transposée dans le domaine de l'assurance soins de santé et indemnités parce que la gestion de l'assurance n'est pas uniquement affaire de budget, de maîtrise des prix par prestation et de volume de dépenses. Investir dans l'être humain n'est pas une expression vide de sens, encore moins un slogan.

Dans le domaine qui nous occupe, cela signifie tout d'abord que le patient doit être replacé au centre des préoccupations. Ensuite, il importe de définir un cadre et de créer de bonnes conditions susceptibles de développer, non pas seulement chez les professionnels de la santé, mais bien chez tous les acteurs impliqués dans le système, une culture de complémentarité responsable.

Enfin, une assurance sociale active doit également inciter les mutualités à poursuivre les missions qui sont les leurs, soit éclairer le citoyen, former l'usager et défendre le patient.

Dans cette optique, il va de soi qu'un certain nombre d'exigences structurelles doivent être satisfaites au préalable. Tel est le fil conducteur de ce projet de loi qui vise non seulement à rendre le fonctionnement des structures plus efficace et plus compatible avec les besoins de la société, mais aussi à exploiter certains instruments qui peuvent s'avérer très utiles pour une maîtrise intelligente des dépenses.

En effet, certains organes déjà mis en place par la loi, mais cependant peu actifs jusqu'ici, peuvent constituer le levier idéal pour mettre en pratique les objectifs de l'Etat social actif.

Ainsi, nous sommes particulièrement satisfaits que le conseil scientifique de l'INAMI sera bientôt rendu opérationnel dans ses multiples fonctions et qu'il se verra en outre doté d'une nouvelle mission, à savoir un examen approfondi de la nomenclature des prestations de santé.

Relever les poches d'inefficience de la nomenclature est un travail dont l'enjeu est capital si nous voulons libérer à terme une marge de manœuvre financière suffisante afin d'y intégrer de nouvelles techniques médicales et de nouvelles molécules, plus coûteuses, mais plus performantes et donc pouvant engendrer a posteriori des économies via leurs effets induits sur d'autres dépenses.

Au-delà de l'élimination de toutes les prestations qui sont considérées par la littérature scientifique internationale comme obsolètes ou ne présentant que peu, voire aucun intérêt thérapeutique, il importe que la révision s'attache également à deux problèmes de taille.

D'abord, il s'agira de s'attaquer à tout ce que l'on appelle communément la "facturation grise". Trop souvent, la facturation de certaines prestations ne répond pas à l'esprit de la nomenclature, ni même parfois à la lettre de celle-ci.

Il n'est pas faux de prétendre que des centaines de millions sont alloués, chaque année, aux frais de la collectivité, pour permettre à certains services de garder financièrement la tête au-dessus de l'eau.

Ce n'est qu'en revenant à une lecture médicale de la nomenclature qu'il pourra être mis fin à cette dérive.

Ensuite, certaines prestations ont vu, au fil des années, le fossé entre leur tarif de remboursement et leur prix de revient réel prendre de telles proportions qu'il serait impensable de ne pas réexaminer d'urgence certains critères économiques afin de garantir des soins de qualité financièrement accessibles à tous.

Tant que le pouvoir politique se prive des connaissances scientifiques pour maîtriser les dépenses, il lui sera impossible de déterminer rationnellement, en toute connaissance de cause les moyens nécessaires pour financer des soins réellement prestés et non des structures, mais aussi des soins plus efficaces et de meilleure qualité.

Dans ce contexte, le choix d'un carcan financier n'a évidemment pas beaucoup de sens si ce n'est dans le seul objectif de faire des économies.

Nous avons toujours dit que la norme de croissance était un outil politique pour inciter à la mise en oeuvre de réformes structurelles à condition qu'elles reflètent de façon plus réaliste l'impact des besoins réels de la population et de l'évolution technologique sur les dépenses de santé.

Ce relèvement est un plus non négligeable. Mais nous pensons que la question de l'opportunité du maintien d'une norme de croissance se posera très clairement une fois le travail du conseil scientifique accompli et les mesures adéquates prises.

Bruno Van Grootenbrulle

A partir de là, il sera sans doute possible de construire un modèle prévisionnel de l'évolution des besoins médicaux plutôt que de se limiter à une norme qui oblige, chaque année, à procéder à de nouvelles économies.

L'instauration d'une procédure stricte, permettant d'appliquer la réduction automatique des honoraires, prix ou autres montants en cas de dépassement ou de risque de dépassement d'un objectif budgétaire partiel, participe, en réalité, à la même logique que celle qui consiste à dynamiser le conseil scientifique ou d'autres organes de l'INAMI.

Il s'agit d'utiliser au maximum les potentialités prévues dans la loi et de lever les voiles d'incertitude qui entravent l'application de certaines dispositions légales.

On peut espérer que ce mécanisme permettra de responsabiliser davantage chaque commission, étant entendu que les prestataires doivent assumer leurs responsabilités et ne peuvent invoquer l'application de cette clause pour créer une insécurité tarifaire.

Par ailleurs, d'autres modifications structurelles contribueront aussi à améliorer l'efficacité de notre système de soins de santé. Je citerai, par exemple, le gain en temps et en efficacité que permettra la nouvelle procédure de modification de la nomenclature ou encore, en ce qui concerne les problèmes d'interprétation de celle-ci, l'initiative exclusive accordée aux conseils techniques de l'INAMI.

Les formes de rétribution de la biologie clinique ambulatoire constituent un débat récurrent.

Le groupe socialiste tient à rappeler que des affaires comme celles de Biorim et de New Larem, qui ont défrayé la chronique il y a quelques années, ne peuvent en aucun cas se reproduire.

Pour rappel, lors de l'élaboration du budget 1992, la seule biologie clinique ambulatoire avait encore coûté la bagatelle de 3,3 milliards de plus par rapport à l'enveloppe fixée en 1991.

Les mécanismes de récupération mis en place, avec un système d'avances trimestrielles à valoir sur les ristournes dues à l'INAMI, ont ainsi abouti, fin 1993, à une ardoise de près de 5 milliards à charge de l'ensemble des laboratoires du pays.

Aujourd'hui, nous devons encore faire face à un dépassement d'environ 1,2 milliard pour les années 1996 et 1998.

Que les choses soient bien claires. Si l'accord sur une forfaitarisation accrue des honoraires de biologie clinique inclut la réalisation d'une économie du même ordre que les dépassements constatés, il ne peut servir de prétexte au démantèlement du mécanisme spécifique des récupérations.

Il n'est pas question que l'assurance se contente désormais des seuls mécanismes généraux de correction budgétaire dans un secteur aussi sensible, d'autant plus que l'accord ne vaut que pour l'année 2000.

Dans leur principe, les groupes locaux d'évaluation médicale et autres initiatives similaires vont dans un sens qui nous paraît encourageant : celui d'offrir à un maximum de praticiens l'occasion de rompre leur relatif isolement et de valoriser leur expérience avec leurs pairs autour d'un objectif essentiel de qualité du service rendu au patient.

Mais il faut cependant mettre en garde contre le laxisme toujours possible dans tout système de "peer review". Il ne peut s'agir de simples formalités avec avantages financiers à la clé; il s'agit bien au contraire d'un processus exigeant à haute valeur ajoutée en termes de pertinence et d'efficacité des pratiques.

Aussi, nous ne pouvons que souscrire à l'introduction d'une base légale pour le financement du fonctionnement des GLEM et des organes qui organisent l'accréditation, ainsi qu'à la possibilité de déterminer la manière dont une partie de l'intervention forfaitaire accordée aux médecins pourra être utilisée.

Le gouvernement s'est fixé comme objectif de promouvoir une utilisation plus rationnelle des médicaments. Nous sommes conscients que des mesures linéaires n'ont jamais été une solution en soi pour promouvoir le bon usage des médicaments. Mais l'arme de la cotisation supplémentaire sur le chiffre d'affaires de l'industrie pharmaceutique peut s'avérer efficace pour contraindre le secteur à émettre des propositions concrètes et réellement porteuses d'économies dans l'intérêt des patients.

A ce propos, nous plaçons pour la fermeté : pas question, comme ce fut trop souvent le cas dans le passé, de se contenter de déclarations de bonnes intentions ou de formules creuses qui, à l'expérience, n'engendrent jamais d'effets tangibles. Il est impératif de dégager des marges budgétaires pour permettre un accès rapide au remboursement de certaines molécules innovantes. Si l'introduction d'un système de remboursement temporaire et provisoire est une mesure positive, elle ne constitue pas une solution en soi et ne peut occulter le problème du cheminement du médicament dont les délais excessivement longs dans notre pays constituent une entrave réelle à des soins de qualité, surtout pour les personnes atteintes d'une pathologie lourde.

Enfin, il conviendra de bien réfléchir aux conséquences possibles d'un contrôle a posteriori pour le remboursement des quelque 300 médicaments inscrits au chapitre 4 de l'arrêté royal du 2 septembre 1980.

Bruno Van Grootenbrulle

La qualité et la stabilité des relations entre prestataires de soins et instances de contrôle ne sont pas sans conséquences pratiques pour l'efficacité même de l'assurance soins de santé, et donc aussi pour sa crédibilité. Faut-il rappeler que les médecins-conseils ne décident pas de manière discrétionnaire mais qu'ils sont des vérificateurs assermentés de la conformité d'un certain nombre de demandes de remboursement par rapport aux prescrits légaux ?

S'il est compréhensible de vouloir réduire la charge administrative et de rétablir des conditions de communicabilité plus favorables entre prestataires et médecins-conseils, il n'empêche que laisser la latitude aux médecins traitants d'appliquer eux-mêmes la réglementation ne va pas résoudre les sempiternels problèmes qui se posent lorsque les normes ne collent pas à la singularité médicale d'une situation. Non seulement le risque d'une reprise inconsidérée de la consommation de ce type de médicament est bien réel, mais se pose aussi la question de savoir quelles sanctions et quels recours pour le médecin traitant en cas de contrôle négatif.

En conclusion, monsieur le ministre, chers collègues, les dispositions de natures très diverses qui nous sont soumises s'inscrivent incontestablement dans une volonté politique visant à dépasser l'aspect palliatif de l'assurance sociale pour atteindre le qualitatif et la pérennité du système des soins de santé.

Le groupe socialiste apportera dès lors son soutien à ce projet de loi.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, de minister zal het mij niet kwalijk nemen als ik hem zeg dat er vandaag in de pers enkele andere items zijn verschenen die meer belangstelling genieten dan de bespreking van deze programmawet.

In De Standaard verscheen onder meer een artikel waarin de minister zich uitspreekt voor een actieve welvaartsstaat.

Mijnheer de minister, ik herhaal wat ik u daarstraks onder vier ogen heb gezegd. Ik meen dat iedereen uw theorie daaromtrent kan onderschrijven. U noemt dit typisch voor een sociale democratie. Wij zijn het met u eens. Een zuivere economie zonder met de sociale aspecten of met de werkgelegenheid rekening te houden, is niet mogelijk.

Wanneer ik mij bij de VLD heb aangesloten, heb ik mij uitgesproken voor de PWA's. Bepaalde mensen in uw partij vonden dit eerder een soort dwangarbeid, slavenarbeid zelfs.

Mijn tweede opmerking heeft betrekking op het artikel op het rapport-Peers. Het doet een beetje pijn dat studies die door zogenaamde experts worden uitgevoerd en die met gemeenschapsmiddelen worden betaald, eerst naar de pers gaan en dan pas naar het parlement. Ik ben het daarmee niet eens.

Ik stel vast dat de studie van dokter Peers die 5,8 miljoen gekost heeft, enkele eigenaardige besluiten bevat.

Ik ken de levensloop en het optreden van dokter Peers in het kader van de sociale zekerheid en de volksgezondheid en er moeten mij toch enkele bedenkingen van het hart.

Dokter Peers zegt dat hij meer bezig is met de gezondheidszorg dan met de gezondheid en dat er meer aandacht zou moeten gaan naar de patiënt, want dat elke groep zijn eigen belangen verdedigt.

Ik heb professor Peers gekend. In de laatste kabinetten was hij altijd deeltijds medewerker en voorzitter van de Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen. Ik hoorde in die periode overal dat hij een gedroomde lobbyist was voor de academische ziekenhuizen en dat hij er altijd voor zorgde dat een groot deel van de koek aan de academische ziekenhuizen werd toegewezen. Ik denk dat hij, net zoals de christen-democraten trouwens, slecht geplaatst is om kritiek te spuien. Hij had altijd maar een belang voor ogen, namelijk het budget van zijn eigen ziekenhuis, maar hij slaagde er zelfs niet in om dat onder controle te houden. Hij zegt dat de besluitvorming zo complex is dat zelfs de experts niet meer alle commissies kunnen volgen. Hij is toch altijd een van die besluitvormers geweest. Ik heb hem nooit verzet horen aantekenen tegen het oprichten van een nieuwe commissie. De academische ziekenhuizen zorgden er alleen voor dat ze erbij konden zijn, met een man waarop ze konden rekenen om een deel van de buit binnen te halen. Dat was trouwens niet alleen het geval voor professor Peers, ook de andere academische ziekenhuizen hadden hun vertegenwoordiger. Ik denk aan professor Dewever van het Erasmus-ziekenhuis die bij een farmaceutische firma een functie heeft aangenomen en aan dokter Beeckman van het VUB-ziekenhuis.

Voorts beweert hij dat de sector sterk is in het ontwijken van besparingen. Ik heb de indruk dat de ziekenhuizen daarin toch wel de kampioenen waren. Bepaalde cijfers, bijvoorbeeld over heupprothesen, tonen aan dat grote ziekenhuizen, bijvoorbeeld in Antwerpen, allerlei trucs hebben uitgevonden om zoveel mogelijk binnen te rijden.

Welk belang hecht u aan dergelijke studies ?

Was het zinvol er 5,8 miljoen aan te spenderen ?

Voorts stelt hij voor het aantal apothekers te verhogen hoewel wij in ons land al een recordaantal apotheken hebben en een recordaantal academisch-ziekenhuisbedden. Ook hiertoe heeft professor Peers zijn steentje bijgedragen. Het is zinloos het aantal apotheken te verhogen in de hoop dat de concurrentie tussen de apotheken de prijs van de geneesmiddelen zal verlagen.

Jef Valkeniers

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer Valkeniers, ik ken uw opvattingen. Ik vind het echter eigenaardig dat u bij de minister aandringt op een debat over een rapport waarover niemand beschikt. De Standaard heeft een artikel gepubliceerd over een onderwerp dat in de eerste plaats door het parlement moet worden besproken. Het is echter nog hallucinanter een debat te vragen over een rapport dat we niet hebben.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : De minister heeft mij daarstraks gezegd dat hij dit rapport niet heeft en dat hij er eerst inzage van wil nemen. In elk geval wilde ik deze twee gesprekspunten aanhalen omdat zij op dit ogenblik zeer actueel zijn in de gezondheidssector.

Laten wij het nu opnieuw hebben over de sociale programmawet. Het regeerakkoord hanteert duidelijke principes met betrekking tot de sociale zekerheid. Het optrekken van de groeinorm van 1,5% naar een meer realistische 2,5% is het meest opvallende principe. Daarnaast bevat het regeerakkoord belangrijke methodieken om tot een rationeler gebruik van de gezondheidszorg te komen. Ik denk hierbij onder meer aan de permanente evaluatie van de nomenclatuur, de vereenvoudiging van de beslissingsprocedures in de verschillende administraties en een nieuwe dialoog met de zorgenverstrekkers met aandacht voor informatieverstrekking ten einde te zorgen voor een responsabilisering van de verschillende actoren van de gezondheidszorg. Met het aantreden van minister Vandenbroucke waait er een nieuwe wind in deze sector. Iedereen moet toegeven dat een aantal punten waren vastgeroest. De minister is bereid een discussie aan te gaan over het feit of de inkomsten van een ziekenhuis al dan niet voor een deel moeten bestaan uit erelonen van de dokters. Tot nu toe was dit een onbespreekbaar onderwerp. De vorige eerste minister was van oordeel dat dit zou leiden tot overconsumptie en misbruiken. De huidige minister is echter zelfs bereid de geneesheren, aangezien ze een deel van hun ereloon afdragen, inzage te verstrekken in de boekhouding van de ziekenhuizen. Dit was vroeger totaal ondenkbaar. Ik kan het weten want ik heb er verscheidene parlementaire vragen over gesteld. Het is positief dat de nieuwe minister bereid is een dialoog aan te gaan met de verschillende actoren en een aantal onderwerpen opnieuw bespreekbaar te maken. Op dit vlak kan de minister zeker op de VLD-fractie rekenen. Wij vinden dat alles bespreekbaar moet zijn.

Het regeerakkoord is de toetssteen bij de beoordeling van de sociale programmawet. Uiteraard is enig realisme gewenst. Van een regering kan niet worden verwacht dat zij haar regeerakkoord realiseert in een eerste programmawet. Er is tijd nodig om de vastgeroeste toestand te veranderen. De optrekking van de groeinorm is een feit. Uiteraard mag van de optrekking van deze

norm met 1% voor de ziekteverzekering niet de oplossing van alle problemen worden verwacht. Tot nu toe werd de norm altijd overschreden zodat de verhoging van de groeinorm de facto geen extra budgettaire ruimte creëert.

Wij hebben het in het verleden meermaals gehad over de exogene factoren, die niet duidelijk werden omschreven en alle mogelijkheden openlieten. De techniek werd meer dan eens misbruikt om de budgettaire ontsparingen goed te praten. De incorporatie van de exogene factoren van het verleden, die inmiddels waren opgelopen tot 20 miljard in de huidige begrotingsdoelstelling van 500,7 miljard, moet de regering toelaten met een schone lei te beginnen.

Wij zijn verheugd dat de minister bij de bespreking in de commissie duidelijk heeft gezegd dat het zijn intentie is om het budget strikt te doen respecteren. Hij heeft daar in zijn programmawet een aantal nieuwe instrumenten voor gecreëerd. Wij menen dat zij in elk geval realistisch zijn opgevat.

Vanuit de VLD wil ik evenwel een kritische bemerking maken met betrekking tot de exogene factoren. Uit de besprekingen in de commissie bleek duidelijk dat men de techniek van de exogene factoren wil behouden. Ik kan aannemen dat deze techniek in uitzonderlijke omstandigheden noodzakelijk kan zijn om buiten het toegelaten budget te treden, bijvoorbeeld bij een zware griepepidemie. Toch dringt mijn fractie er zeer sterk op aan dat in de toekomst gebruik zou worden gemaakt van aanzienlijk strengere interpretatieregels voor wat als exogene factor wordt aanvaard. Het is volgens ons niet aanvaardbaar dat elke overschrijding van het budget aldus wordt gekwalificeerd. Het is evenmin aanvaardbaar dat akkoorden die de overheid zelf sluit of nieuwe uitgaven die de regering voorziet zonder dat zij daarvoor een nieuwe financieringsbron aansnijdt, worden gecatalogeerd als exogene factor. Indien we op die weg verder gaan, dan heeft incorporatie van exogene factoren in het budget van 500,7 miljard frank dat van nu af geldt als uitgangspunt voor de toepassing van de groeinorm geen zin gehad. De eerstvolgende begroting zal ons hierover duidelijkheid verschaffen. In elk geval wil de VLD niet blijvend werken met een gewone begroting en parallel daarmee nog een begroting voor exogene factoren. U zult het met mij eens zijn dat dit eigenlijk niet gezond is.

Teneinde het budget te respecteren hebt u in de sociale programmawet een aantal instrumenten ontwikkeld waarvan ik vind dat ze heel wat perspectieven bieden. Allereerst willen we werk maken van de permanente evaluatie van de nomenclatuur. Deze techniek werd reeds in het regeerakkoord aangekondigd. Ik wil u dan ook vragen om snel van start te gaan met de werkzaamheden die niet mogen worden onderschat. In feite is het permanent evalueren van de nomenclatuur zeker geen gemakkelijk werk. U hebt zelf gezegd dat deze oefening

Jef Valkeniers

de mogelijkheid biedt oudere verstrekkingen en producten uit de nomenclatuur te halen, wat ruimte kan scheppen voor nieuwe producten en technieken. In die optiek hebt u bovendien reeds binnen de bestaande procedures de mogelijkheid gecreëerd om bijvoorbeeld herzieningen per therapeutische klasse mogelijk te maken en hebt u de adviesverlening eenvoudiger gemaakt. Ik meen dat in dit kader ook werk moet worden gemaakt van de bevordering van de generische geneesmiddelen. Een van de redenen waarom heel wat geneesheren geen generische geneesmiddelen voorschrijven, is het feit dat zij geen vertrouwen hebben in de gelijkwaardigheid van deze middelen. Het zal dus een kwestie zijn van vertrouwen scheppen. Voorts moet men hen er attent op maken dat er slechts één groot budget is en dat indien men de intellectuele akte wil reëvalueren, wat mijn doelstelling is, men elders zal moeten besparen. Dat kan het beste gebeuren in deze sector. De generische geneesmiddelen kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan het ontlasten van het budget voor farmaceutische verstrekkingen.

Ten tweede hebt u voor de sector geneesmiddelen vooropgesteld het werkdomein van de prijsvolumecontracten uit te breiden en niet langer te beperken tot alleen innoverende geneesmiddelen. Vanuit de meerderheidspartijen hebben wij er goed aan gedaan om hier via amendering duidelijk te maken dat het prijsvolumecontract een werkmethode is die eigenlijk buiten de normale werkingsregels voor geneesmiddelen valt en dus niet aan alle bepalingen van de ZIV-wet kan worden onderworpen. Van u wordt verwacht dat u zult bepalen hoe deze geneesmiddelen, eens het contract afgelopen is, worden geïncorporeerd in de normale regelgeving van de ZIV-wet.

Ten derde hebt u een aantal artikelen opgenomen die toelaten om op een snellere en meer efficiënte wijze in te grijpen indien een bepaald budget wordt overschreden of indien zich een gevaar voor significante overschrijding voordoet. Ik doel onder meer op de opsplitsing van het budget voor geneesmiddelen in deelbudgetten met mogelijke recuperatie bij de producent. Daarnaast zijn er de klassieke heffingen op de omzet van de geneesmiddelenindustrie. Wat de heffingen op de omzet van geneesmiddelen betreft, vindt de VLD dat in de toekomst moet worden gezocht naar meer structurele maatregelen teneinde de explosie van de uitgaven in deze sector tegen te gaan. Een heffing geeft uitzicht op een zeker inkomen voor de ziekteverzekering maar vormt eerder de weergave van een crisisbeleid dan van een beleid ten gronde.

U hebt in de commissie duidelijk gezegd dat u het eens bent met deze analyse en dat u tot beheersingsmethodes wilt overgaan. Ik denk aan een permanente evaluatie van de nomenclatuur. Voor de vaststelling van de prijzen voor geneesmiddelen, suggereer ik een gezondheids-

economisch luik toe te voegen. Dit om op objectieve wijze te beoordelen in welke mate een nieuw geneesmiddel een meerwaarde biedt en hoe die meerwaarde zich in economische termen vertaalt in de prijs die een farmaceutisch bedrijf daarvoor zal vragen.

Wanneer ernstig werk wordt gemaakt van de prijszetting voor geneesmiddelen, kan men tot meer correcte prijzen komen.

De door de regering beloofde techniek van evidence based medicine kan hiertoe een belangrijke bijdrage leveren.

Wat de terugvordering bij overschrijding betreft en de mogelijkheid om bij afwezigheid van actie van de conventiecommissie over te gaan tot lineaire vermindering, mag vooral worden gehoopt dat de verantwoordelijkheidszin van de gezondheidsactoren zal worden aangescherpt en dat men niet zal moeten overgaan tot deze maatregel. In dat geval vrees ik ernstige gevolgen.

5% van het budget van een ziekenhuis wegnemen, betekent voor gelijk functioneren 5% vermindering van de erelonen van geneesheren, die reeds 5% hebben ingeleverd. Dit kan enorme gevolgen hebben, inclusief stakingen. Ik vraag dan ook deze 5% slechts in extremis toe te passen.

Ik ben minder onder de indruk van de maatregel waarbij men bij overschrijding van de deelbudgetten voor geneeskunde, een terugvordering bij de producenten vordert. Ongeacht wat men vindt van de rol van de geneesmiddelensector, een overschrijding van budgetten kan men hen moeilijk verwijten. Zij produceren het geneesmiddel, ze schrijven het niet voor of consumeren het niet.

Hier vervallen we in de categorie maatregelen, waar we zo snel mogelijk vanaf moeten raken en die moeten worden vervangen door meer fundamentele maatregelen.

In het kader van de responsabilisering van de actoren en het stimuleren van de dialoog met de actoren, stel ik vast dat de sociale programmawet voorziet om extra middelen toe te kennen aan de organen die instaan voor de accreditering en voor de LOKS. De LOKS zijn het gevolg van het feit dat men 25 jaar geleden de moed niet heeft gehad om het aantal zorgverstrekkers te beperken. Hetzelfde geldt voor de peer-review. Ze zijn er nu.

Indien op grond van de bestaande gegevens, een peer-review kan worden gedaan en vanuit de actoren van de gezondheidszorg men tot een correct voorschrijfgedrag kan komen, is dit een goede maatregel.

Jef Valkeniers

Ik vraag de minister de resultaten van de evidence based medicine mee te delen aan de LOKS. Zij kunnen een essentiële bijdrage vormen tot de peer-review.

Wat de inhoudelijke werking betreft van deze organen, is het tijd voor een eerste evaluatie. Indien nodig kan een bijsturing worden doorgevoerd, gelet op het belang ervan in het concept van de gezondheidszorgen.

Het is belangrijk na te gaan op welke wijze een peer-review wordt gedaan om te weten of enig resultaat kan worden verwacht. De responsabilisering van artsen is een goede zaak en de CVP staat hier ten volle achter. Dit is evenwel niet voldoende. Artsen werken in een kader. Vaak is dit kader een voorziening. De invloed van artsen op de voorziening mag niet worden onderschat, ook niet op vlak van het voorschrijfgedrag. Willen we de artsen responsabiliseren, moet de regering de moed hebben om ook in te grijpen bij de voorziening. De financieringswijze van intramurale prestaties, de financieringswijze van ziekenhuizen staat niet los van het voorschrijfgedrag van artsen binnen de ziekenhuizen. De onafhankelijke ziekenfondsen hebben terzake reeds vele studies gepubliceerd. Leden van de commissie voor de Sociale Zaken hebben in de voorbije jaren herhaaldelijk vragen gesteld over hetzelfde onderwerp.

Het zou een grote verdienste zijn indien u in samenwerking met uw collega minister Aelvoet in deze een zuivere regelgeving zou opstellen inzake financiering. Het effect op het gebruik van de gezondheidszorgen zou aanzienlijk zijn.

De sociale programmawet vormt de aanvang van de gigantische opdracht die erin bestaat de structuren in de diverse sectoren van de sociale zekerheid te vereenvoudigen. Wat de ziekteverzekering betreft, hebt u met de sociale programmawet, evenals met het wetsontwerp op de ziekteverzekering, een eerste stap gezet.

Tijdens de besprekingen stelde mevrouw D'Hondt terecht dat het RIZIV is begiftigd met iets te veel advies- en beslissingsorganen. Wij gaan met haar akkoord. Wanneer zij daarstraks heeft opgemerkt dat u in de geneesmiddelensector een paar nieuwe organen creëert, heb ik daar onmiddellijk aan toegevoegd dat u zich ook voorneemt om andere af te schaffen. Wij hopen daarvan zo vlug mogelijk resultaat te zien. Wij zijn in een stadium waarbij wij onszelf moeten afvragen of het geheel van organen in de besluitvorming een goede werking niet veeleer verhindert dan bevordert.

U hebt in heel wat artikelen van deze wet de procedure vereenvoudigd door het aantal in te winnen adviezen te beperken, iets wat wij goedkeuren. Ik neem aan dat u de ingeslagen weg verder zult bewandelen : de politici moe-

ten immers zelf hun verantwoordelijkheid opnemen. Het zijn de politici die de organen hebben gecreëerd en nu is het ook aan hen om deze toestand te saneren en een efficiënte werking mogelijk te maken.

De versoepelde regeling van het Bijzonder Solidariteitsfonds is wellicht de eerste vereenvoudigde procedure waarvan men zeker op korte termijn de vruchten zal kunnen plukken. De voorgestelde werkwijze waarbij de Koning wordt gemachtigd om de voorwaarden en modaliteiten voor bepaalde terugbetalingen mogelijk te maken voor welomschreven categorieën van zeldzame ziekten lijkt mij een enorme vooruitgang. Heel wat mensen zullen hierdoor sneller worden geholpen in het kader van het Bijzonder Solidariteitsfonds. Ook de toevoeging van de oppositie waardoor het mogelijk wordt om in specifieke situaties ook prestaties terug te betalen die in de nomenclatuur zijn opgenomen, is een stap in de goede richting.

Mijnheer de minister, ik wil besluiten met een vraagstelling waarmee wij in de komende jaren steeds opnieuw zullen worden geconfronteerd. Ons stelsel inzake gezondheidszorg is gebaseerd op een overlegmodel waarbij sociale partners, ziekenfondsen, zorgenverstrekkers en overheid in overleg het gezondheidsbeleid uittekenen en de middelen beheerden. De afgelopen jaren stelde zich meer en meer de vraag naar de zin van dit overlegmodel. Inbreuken op het overlegmodel maken vandaag dat het geen overlegmodel meer is, dat er niet meer met elkaar wordt gesproken, maar dat men met elkaar in de clinch gaat. Spijtig genoeg was dit een beetje het geval met uw voorgangers en, vooral, met de minister van Volksgezondheid. Het is de taak van de overheid zich te bezinnen over de politiek die zij wil voeren. Wil zij het overlegmodel bewaren, dan moeten met de actoren nieuwe afspraken worden gemaakt over de spelregels. Wil zij breken met dit overlegmodel, ook dan is het gepast dat zij dit meedeelt.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het nog graag even hebben over artikel 104 van het ontwerp van programmawet. De wet van 4 mei 1999 betreffende het statuut van de lokale mandatarissen voorziet in hogere weddeschalen voor lokale uitvoerende mandatarissen vanaf 2001. De pensioenen die ingaan vanaf 1 januari 2001 en dus pas ten vroegste worden aangevraagd in december 2000 zouden worden berekend op basis van de nieuwe en gunstigere weddeschalen. Artikel 104, inmiddels gewijzigd in artikel 107 van het ontwerp van programmawet van de huidige regering, wil echter die recente wet van 4 mei 1999 reeds wijzigen.

De minister beperkt nu het effect van de nieuwe hogere wedden van burgemeesters en schepenen op hun pensioenen. De mandaten, uitgeoefend vóór 1 januari 2001 en deze, uitgeoefend vanaf deze datum, zullen aanleiding geven tot het toekennen van afzonderlijke pensioenen, berekend op de respectieve wedden.

Daniël Vanpoucke

Tijdens de vergadering van de commissie voor de Binnenlandse Zaken van dinsdag 7 december heb ik erop gewezen dat deze ingreep van de minister in een democratisch tot stand gekomen wet, eigenlijk een misprijzen betekent van het parlement en zeker van de commissie voor de Binnenlandse Zaken. Ik heb er ook op gewezen dat voordien alle toenmalige Langendries-partners uitdrukkelijk voor dit compromis hebben gekozen. De socialistische fracties hadden sterk aangedrongen op deze overgangsmaatregel.

Ik schets nog even de geest waarin het compromis werd besproken. De weddeverhoging voor de lokale mandatarissen wordt toegekend omdat wij ervan uitgaan dat de verantwoordelijkheden van deze mensen sterk zijn toegenomen en hun taken heel wat complexer zijn geworden. Dat geldt uiteraard niet voor de vroegere, maar wél voor de huidige mandatarissen. Vandaar dat wij in de commissie in een overgangsmaatregel hebben voorzien, die erin bestaat dat de mandatarissen die vanaf de komende legislatuur - dus vanaf 2001 - op pensioen wensen te gaan en dus plaats maken voor jongeren, weliswaar niet meer in aanmerking zouden komen voor het verkrijgen van een hogere wedde, maar dan toch een hoger pensioen zouden kunnen genieten. Door het voorgestelde artikel 104 wordt dat onmogelijk. Onze fractie heeft in de commissie voor de Binnenlandse Zaken voorgesteld de omstreden bepaling uit de programmawet te halen.

Ik wens hieraan toe te voegen dat wij - de kamervoorzitter en de leden van de commissie voor de Binnenlandse Zaken - inmiddels een brief hebben gekregen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Ik citeer hieruit wat volgt : "De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten kreeg de jongste dagen van tientallen lokale mandatarissen - ik zou zeggen : terecht - boze brieven, telefoons, faxen en mails over de voorgenomen wijziging van de pensioenregeling van de lokale mandatarissen. Voor de huidige mandatarissen is dit het enige voordeel dat het nieuwe statuut van lokale bestuurders oplevert, ondanks het feit dat reeds meer dan tien jaar voor een grondige aanpassing werd geijverd. Deze mandatarissen voelen zich nu het slachtoffer van het gehele nieuwe stelsel en dringen erop aan dat minstens de pensioenregeling behouden blijft". De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten besluit : "Daarom vragen wij u om artikel 104 van de programmawet niet goed te keuren tijdens de plenaire vergadering".

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik pleit ervoor om op deze vraag in te gaan.

Mme Zoé Genot (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, pour le groupe ECOLO-AGALEV, je souhaiterais me limiter à quelques remarques d'ordre général. Je ne m'aventurerai pas dans les mesures techniques difficiles à appréhender pour une non-initiée.

Ces mesures semblent toutes basées sur un souci d'actualisation, d'éclaircissement et de simplification, bien nécessaires, semble-t-il, aussi bien au niveau des procédures et des organes que des mesures de contrôle et de sanction. Tous ces projets de clarification ont pour but de permettre d'offrir au patient des soins de qualité grâce - ou malgré - un contrôle des dépenses, contrôle qui permet d'effectuer de véritables choix. Pendant de nombreuses années, nous nous sommes inquiétés de la situation d'un budget déjà dépassé avant d'être voté. Nous apprécions donc l'adaptation de la norme de croissance et sa fixation à un niveau plus réaliste. Nous avons bien noté la réponse du ministre qui refuse d'envisager cette norme comme un bouclier pour ignorer le cas échéant des nouveaux besoins en matière de santé de la population. Cette norme est surtout un bon signal en direction de certains groupes de pression qui oublient parfois l'intérêt général et puisent sans vergogne dans la caisse des soins de santé alimentée par tous.

L'idée d'un budget pluriannuel paraît séduisante. Elle pousserait tous les acteurs à voir au-delà d'un horizon budgétaire annuel, souvent source d'acrobaties budgétaires rarement bénéfiques.

En ce qui concerne le mécanisme de correction automatique, rappelons simplement qu'il s'agit de débloquer un mécanisme qui existait mais qui était grippé par l'absence d'une procédure claire, et que ce mécanisme n'intervient qu'en dernier ressort, après que les diverses instances ont eu l'occasion de remédier au dépassement. Nous approuvons donc la possibilité de réduire, en application de ce mécanisme, les honoraires ou autres montants.

Le contrôle des prix des médicaments, des conditions de leur offre et de leur demande, est clairement un des défis pour ce gouvernement. Au niveau de l'offre, le maintien du prélèvement sur les produits pharmaceutiques et la possibilité de l'augmenter ne sont pas des mauvaises mesures mais ce prélèvement n'envoie qu'un signal assez brouillé à l'industrie pharmaceutique. Il importe de développer des outils peut-être plus fins dans le futur. Certains sont déjà créés comme les contrats prix-volume, le renforcement d'une information objective, ou la concertation avec les prescripteurs.

Une des manières d'agir sur la demande passerait peut-être par une interdiction de la publicité, dans les médias grand public pour commencer. Dès les premiers froids, les spots télévisés pour les pilules contre la toux, les onguents contre les courbatures,... se multiplient, créant une demande artificielle et une auto-médication qui nous paraissent peu souhaitables.

La volonté du ministre de concerter, de responsabiliser, de contrôler, mais aussi de sanctionner les différents acteurs nous paraît indispensable, et dans ce cadre, la possibilité de financer les structures d'accréditation nous semble intéressante.

Zoé Genot

En ce qui concerne la concertation, nous nous réjouissons aussi du travail entrepris avec les communautés en matière de prévention. A mon avis, des possibilités d'économie vont pouvoir se dégager à ce niveau également.

Les efforts de simplification à l'attention des plus vulnérables ont aussi retenu notre attention. Efforts pour certains chômeurs de longue durée, efforts pour l'octroi d'allocations d'incapacité de travail, assouplissement des procédures pour le fonds spécial de solidarité qui permettra un travail davantage au cas par cas.

Nous pensons donc que cette loi-programme est un jalon vers des objectifs définis en matière de santé, tels que accessibilité et qualité. C'est pourquoi nous l'approuvons.

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn interventie heeft betrekking op de artikelen 112 tot 120 inzake de maatschappelijke integratie. De SP verheugt zich uiteraard over de uitbreiding van de tewerkstellingsmogelijkheden voor bestaansminimumgerechtigden en gelijkgestelden. Het is immers de belangrijkste springplank voor bm'ers om uit een uitzichtloze situatie te geraken en opnieuw zelfwaardering en maatschappelijk respect op te bouwen. Tot hiertoe werd het begrip sociale tewerkstelling in het kader van artikel 60, §7 van de organieke OCMW-wet vrij restrictief geïnterpreteerd. Het was met name enkel mogelijk met het oog op het opnieuw uitkeringsgerechtigd maken van de betrokkenen in het kader van de RSZ. De nieuwe bepalingen laten toe bestaansminimumgerechtigden ook parttime tewerk te stellen of gewoon werkervaring te laten opdoen, zonder dat ze noodzakelijk opnieuw gerechtigd moeten worden gemaakt op een werkloosheidsuitkering. Dit laat toe om bij bestaansminimumgerechtigden effectief aan maatzorg te doen, waarbij rekening wordt gehouden met de vaak beperkte mogelijkheden van de persoon. Er kan naar werk op maat worden gezocht, waarbij hij of zij op een geleidelijke manier opnieuw vertrouwd wordt met arbeidsattitudes of met de steeds hogere eisen die vandaag door het bedrijfsleven worden gesteld.

Terzelfder tijd wordt het aantal plaatsen uitgebreid waar bestaansminimumtrekkers kunnen worden tewerkgesteld, met name in de sociale economie-projecten. Het voorliggend ontwerp ruimt een aantal technische obstakels uit de weg die tot hiertoe de sociale tewerkstelling hypothekeerden, zoals het feit dat de tewerkstelling abrupt wordt stopgezet op het moment dat de familiale toestand, de inkomenstoestand of de woonplaats van de betrokkene verandert, met alle gevolgen van dien. Wij hopen van harte dat door deze eerste reeks nieuwe maatregelen, die ongetwijfeld nog zullen worden gevolgd door een volgende reeks, de ambitieuze doelstelling van de heer minister dichterbij komt om het huidige getal van 4 000 tewerkgestelde bestaansminimumtrekkers op te krikken tot 10 000.

Wat de asielzoekers betreft juichen wij het initiatief toe om OCMW's en gemeenten die weigeren hun verantwoordelijkheid op te nemen, en dit meestal ten koste van hun collega's uit de grootstedelijke OCMW's, door kandidaat-vluchtelingen systematisch ertoe aan te zetten of te dwingen het grondgebied van de gemeente te verlaten, ook daadwerkelijk financieel te bestraffen door de toegekende steun in geld of in natura niet langer terug te betalen. Het vluchtelingenprobleem is een probleem dat een grote solidariteit vraagt van de hele samenleving en van alle maatschappelijke actoren. Zich onttrekken aan deze broodnodige solidariteit dient te worden bestraft. Uiteraard dient dit samen te gaan met een structurele aanpak van het vluchtelingenprobleem door maximaal te proberen met alle mogelijke middelen de situatie in de landen van oorsprong te verbeteren. Dan zouden mensen niet langer worden gedwongen om, meestal om economische redenen, hun land van herkomst te ontvluchten om hun kinderen en kleinkinderen een perspectief te bieden op een menswaardig bestaan.

De voorzitter : Mevrouw De Meyer, mag de heer Luc Goutry u onderbreken ?

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het is merkwaardig dat wij hier luisteren naar collega De Meyer, die een betoog houdt over enkele belangrijke artikelen in verband met het asielbeleid en dat de minister die terzake bevoegd is, blijkbaar twee dingen tegelijk kan doen, enerzijds naar collega Gilkinet luisteren en anderzijds, naar de interveniënt. Zelfs dat merkt hij blijkbaar niet want hij reageert niet op mijn opmerking.

De voorzitter : Collega Vande Lanotte, u had moeten luisteren naar hetgeen de heer Goutry u heeft gezegd.

Minister **Johan Vande Lanotte** : Ik zal collega Goutry antwoorden bij mijn betoog in de algemene bespreking en niet bij elke opmerking.

De voorzitter : Ik merk dat u twee oren hebt.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft waarschijnlijk helemaal niet begrepen wat ik hem heb gezegd. Ik heb immers geen vraag gesteld, maar een opmerking gemaakt. Ik heb mijn verwondering uitgedrukt over het feit dat de minister tegelijkertijd kon luisteren naar de interveniënt, aangezien het over zijn beleidsdomein gaat, en naar mevrouw Gilkinet. Hij blijkt dat evenwel niet te kunnen want hij heeft geen van ons beiden begrepen.

De voorzitter : Laat mij toe te zeggen "entre les deux, ses oreilles balancent."

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wat het initiatief betreft om materiële in plaats van financiële steun te verlenen en van

Magda De Meyer

lokale opvang te organiseren op basis van vrijwillige overeenkomsten met de OCMW's, het Rode Kruis enzovoort, moet er nauwlettend worden op toegezien dat de menselijke waardigheid maximaal wordt gerespecteerd en dat de nieuwe maatregelen op tijd en stond worden geëvalueerd, precies om het respect voor de menselijke waardigheid, de efficiëntie van de nieuwe maatregelen, de toepassing in de praktijk en de kostprijs voor de Staat op een ernstige manier te meten. Deze evaluatie kan gebeuren in nauw overleg, enerzijds met de OCMW's en anderzijds met de vluchtelingenorganisaties.

Ten slotte, mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, kijken wij met spanning uit naar het door de minister aangekondigde ambitieuze programma ter bestrijding van de armoede, dat in oktober 2000 zou worden gelanceerd. Uit de cijfers op verschillende vlakken blijkt immers jammer genoeg dat ook in het nieuwe millennium blijvende aandacht voor de armsten in onze samenleving meer dan noodzakelijk zal zijn.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral wens ik de leden van de meerderheid en van de oppositie te danken voor de degelijke debatten die zowel in de commissie als in deze plenaire vergadering werden gevoerd omtrent de programmawet. Overigens sluit dit debat goed aan bij het debat over de beleidsnota.

Er werden niet alleen technische amendementen goedgekeurd maar ook amendementen, ingediend door de oppositie, die tot doel hadden deze programmawet beleidsmatig bij te sturen. Dat is zeer positief en ik hoop dat wij in deze geest kunnen blijven werken. Uiteraard werden niet alle amendementen goedgekeurd en blijven er meningsverschillen bestaan. Met inachtneming van uw oproep tot bondigheid, mijnheer de voorzitter, zal ik hierover niet uitweiden.

Er was wel enige discussie over de groeinorm. Volgens mijn stelling is de groeinorm van 2,5% een vrij natuurlijk gegeven in een economisch klimaat dat eveneens een groei kent van 2,5%. Ik geef echter toe - en sommige leden van de oppositie hebben dat opgemerkt - dat het debat over de exogene factoren en wat men er in de toekomst zal mee aanvangen, nog niet is uitgeput.

Volgens heel wat sprekers is de programmawet erg technisch. Dat is inderdaad zo, maar de doelstelling is van politieke aard; het gaat erom de budgettaire gestrengheid waar te maken die wij ons als doel stelden en op alle niveaus de procedures te vereenvoudigen en te versoepelen, zoals bijvoorbeeld in verband met de artsen. De heer Van Grootenbrulle merkte in dat verband terecht op dat a posteriori-controle van geneesmiddelen niet altijd zonder risico's is en dat wordt geïllustreerd door de geneesmiddelen van de categorie B-F. Hoe dan ook, voorzichtige experimenten terzake moeten ons leren wat wij kunnen bereiken.

Mevrouw D'Hondt wees er nogmaals op dat men kan discussiëren over de wijze waarop verschillende actoren worden geresponsabiliseerd. Belangrijk in de programmawet is dat, ten aanzien van de artsen op de eerste plaats, in instrumenten van positieve responsabilisering werd voorzien. Het is onze bedoeling de structuren van peer review, LOK's en accreditatie, meer te ondersteunen. Tegelijk overleg ik, samen met de artsen, over de criteria die zullen worden gehanteerd en over de doelstellingen. Ik hoop trouwens binnenkort een aantal positieve signalen te kunnen uitzenden.

Voorts ben ik het volledig eens met de sprekers die van oordeel zijn dat een verdere vereenvoudiging van de structuren van het RIZIV absoluut noodzakelijk is. Ik beschouw dit als een uitdaging voor de komende jaren.

Dit is een eerste stap, waarbij we een aantal procedures versoepeld of ingekort hebben. Het is zeker geen eindpunt.

Er werden een aantal nieuwe vragen gesteld, onder meer over het rapport-Peers.

Welnu, terwijl ik hier aanwezig was, heeft de heer Peers dit rapport op mijn bureau afgeleverd en ik zal het op zijn merites beoordelen.

De heer **Luc Gouty** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, krijgen de commissieleden inzage in dit rapport ? Na de vragen in de commissie en de meldingen in de pers prikkelt u met deze mededeling natuurlijk onze nieuwsgierigheid.

Mijnheer de voorzitter, wat zal men ondernemen om het debat over dit rapport in de eerste plaats in het parlement te voeren ?

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de commissie voor de Volksgezondheid werden ook al vragen gesteld over het rapport-Peers. In samenspraak met minister Vandenbroucke heeft minister Aelvoet geantwoord dat het rapport zo vlug mogelijk aan de commissie zal worden overgemaakt om te dienen als discussiestuk in de uitbouw van het beleid.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, collega's, vanaf mijn eerste dag in de commissie heb ik gesteld vragende partij te zijn voor een goed gestructureerde organisatie van fundamentele debatten. Ik heb aangeboden een debat te houden over thema's als rationeel geneesmiddelengebruik. Ik zou hierover in de commissie zo vlug mogelijk een debat ten gronde willen voeren.

Ik vind ook dat we aan het rapport-Jadot een goede bespreking moeten wijden. Ik zal daaruit ook de nodige conclusies trekken.

Frank Vandenbroucke

De commissies voor de Volksgezondheid en voor de Sociale Zaken zouden ook een goed debat moeten voeren over de ziekenhuisfinanciering. Het rapport-Peers zal deze discussies helpen voeren.

Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat wij, samen met de voorzitters Avontroodt en Wauters, een goede planning opstellen voor grondige debatten.

Ik ben er voorstander van dat de commissies voor de Volksgezondheid en voor de Sociale Zaken dit samen zouden organiseren en vanaf januari in de praktijk omzetten.

Ik wil nu op mijn vier beloftes, die ik in de commissie heb geformuleerd, terugkomen.

Ten eerste had ik beloofd terug te komen op de exogene factoren bij de opmaak van de begroting 2000. Mijn kabinet heeft dit document gisteren aan de secretaris van de commissie overgemaakt.

Vervolgens had ik de commissie beloofd een overzicht te geven van de boni en mali van de ziekenfondsen in het kader van de responsabilisering sedert 1997.

Morgen wordt de lijst overgemaakt aan de secretaris van de commissie voor de Sociale Zaken.

Verder wil ik ingaan op twee vrij technische zaken, maar zoals beloofd zal ik die vragen volledig beantwoorden.

In zijn betoog heeft de heer Pieters beklemtoond dat artikel 99, paragraaf 4 bepaalt dat de bedragen met betrekking tot de terugvordering van Maribel-bis en -ter worden gelijkgesteld met de sociale zekerheidsbijdragen. Hij stelde terzake twee vragen: waarom de regering deze beslissing neemt en of het geen dubbeltelling is.

De bepaling dat de terugvorderingen worden gelijkgesteld met sociale zekerheidsbijdragen werd toegevoegd op vraag van de RSZ-administratie. Op die manier verwerven de te vorderen bedragen immers het aan de bijdragen verbonden voorrecht zoals bepaald in artikel 41 van de wet van 27 juli 1969. De RSZ beschikt over een algemeen voorrecht op de roerende goederen van de werkgever met het oog op de zekerheid van de invordering. De terugvordering van de Maribel-bis en -ter bedragen zullen van hetzelfde voorrecht genieten. De gelijkschakeling moet er eveneens voor zorgen dat de gebruikelijke verwijlrenten kunnen worden toegepast bij niet-betaling van de verschuldigde bedragen op de vastgestelde datum.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik herhaal hetgeen ik in de commissie heb gezegd. Er is geen sprake van een dubbel voordeel. Ik geef een voorbeeld.

Als men een werkgever 1000 frank lastenvermindering toekent, betaalt hij 40,7% vennootschapsbelasting. Hij houdt 600 frank over. Op dit bedrag kan ik geen vennootschapsbelasting heffen.

Het juridisch-technisch debat over de gelijkschakeling van de terugvorderingen met de sociale bijdragen moet worden losgekoppeld van een fiscaal debat terzake.

Als de terugvordering niet zou worden gelijkgesteld met een sociale bijdrage, is het een kost waarop geen vennootschapsbelasting kan worden geheven.

Mevrouw D'Hondt heeft de vraag gesteld waarom de terugvordering van de Maribel-bis en -ter niet rechtstreeks gekoppeld wordt aan de structurele bijdragevermindering. De adjunct-administrateur-generaal van de RSZ heeft me bevestigd dat een directe koppeling niet mogelijk is. De werkgever vermeldt immers per kwartaal op zijn boekhoudraam de verschuldigde bijdragen op basis van de loonmassa en past de op hem van toepassing zijnde bijdrageverminderingen toe. De werkgever berekent de verschuldigde bijdragen en de lastenverminderingen. De terugvordering van de Maribel-bis en -ter wordt echter berekend door de RSZ.

De RSZ kan deze twee verschillende gegevensstromen niet aan elkaar koppelen.

Bovendien worden de bijdragen die men betaalt in de lastenvermindering per kwartaal berekend. De terugvordering van de Maribel-bis en -ter gebeurt ofwel in een keer ofwel in een uitbetaling gespreid over 12 kwartalen. Een koppeling zou enorme administratieve moeilijkheden veroorzaken, zonder te spreken van de krimpbedrijven waar men hoe dan ook moet terugvorderen. De juridische realiteit is wat ze is: terugvorderingen zijn terugvorderingen en bijdrageverminderingen blijven bijdrageverminderingen. Wat de terugvorderingen betreft, raden bedrijfsrevisoren aan provisies aan te leggen.

Mijnheer de voorzitter, ik vond het nodig op dit technisch punt dieper in te gaan.

Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, ik zal bondig zijn omdat de meeste opmerkingen betrekking hadden op specifieke artikelen. Toch zijn er twee opmerkingen gemaakt van meer algemene aard. Een eerste punt is het uitstel van een nieuwe categorie in het stelsel van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. In dit verband werden in commissie ook verschillende andere voorstellen besproken die een verbetering inhouden. Ik meen dat ik hierop in commissie afdoende heb geantwoord: in 2000 zullen we nagaan hoe we kunnen rechtzetten wat nu om redenen die verband houden met informatica onmogelijk is. Ook tussen de andere voorstellen zaten er interessante zaken. We hadden echter keuzes gemaakt die niet altijd te rijmen vielen met die voorstellen.

Johan Vande Lanotte

Een tweede reeks van opmerkingen had betrekking op het ministerieel besluit over de tijdelijke opvang. Ik begriep het probleem : enerzijds is er een ministerieel besluit, anderzijds wordt de basis voor dit besluit in de wet gegeven. Ik beweer zeker niet dat dit de beste manier van werken is. Het ging er mij vooral om dat juridische zekerheid werd geboden. Het was aanvankelijk niet de bedoeling om dit in de programmawet op te nemen. We hebben dit toch gedaan om problemen met de juridische zekerheid te vermijden. Ik meen dat de intenties van de regering en de redenen waarom dit wettelijk is geregeld in de commissie zijn verduidelijkt. De commissieleden die aan de discussie hebben deelgenomen weten heel goed wat de bedoeling is. In het verslag staat de filosofie achter deze maatregel duidelijk beschreven. Ik meen dan ook dat ik de twijfel die hierover bestond, heb weggenomen. De bespreking in de commissie heeft het grote voordeel gehad dat over de kern van de zaak is gesproken. De vraag werd gesteld of we niet beter hadden gewacht met het ministerieel besluit. We hadden het ook een maand vroeger kunnen nemen. Er is een dringende noodzaak. Ik neem de verantwoordelijkheid voor het gelijktijdige ontstaan van de wet en het ministerieel besluit op mij.

Ik heb de opmerking van de heer Goutry inderdaad maar half gehoord. Ik was met mevrouw De Meyer aan het praten over het bestaansminimum en artikel 60. Ik bied dan ook mijn verontschuldiging aan.

Le **président** : La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Ik stel de volgende agendawijzigingen voor. Als we straks vlot kunnen werken, kan de vergadering van morgenochtend worden geschrapt. Ik stel dan ook voor om morgenochtend niet te vergaderen. Morgennamiddag gaan we dan verder met de stemmingen over de afgehandelde wetsontwerpen en wetsvoorstellen. Nadien vatten we de besprekingen over het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen aan. (*Instemming*)

Nog niet alle amendementen zijn op de banken rondgedeeld. Ik stel dan ook voor de vergadering te schorsen tot 19.15 uur. Wij zullen dan overgaan tot de artikelsgewijze bespreking.

- *La séance est suspendue à 18.22 heures.*
- *De vergadering wordt geschorst om 18.22 uur.*
- *La séance est reprise à 18.47 heures.*
- *De vergadering wordt hervat om 18.47 uur.*

Projets de loi (continuation)

Wetsontwerpen (voortzetting)

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 297/1 à 10.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp nr. 297/1 tot 10.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion des articles. (Rgt 66,4)

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking van de artikelen. (Rgt 66,4) **(297/9)**

- *Les articles 1 à 4 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 1 tot 4 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 5 les amendements n°s 34 et 26 ont été déposés par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 5 werden de amendementen nrs. 34 en 26 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/4)**

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, in het 1° van artikel 5 wensen wij de voorgestelde bepaling aan te vullen met de volgende zin : "Deze automatische vermindering kan niet worden doorgevoerd indien de beduidende overschrijding of het risico op beduidende overschrijding vastgesteld is door de commissie voor de Begrotingscontrole op basis van de nieuwe ramingen voor het lopende jaar, zelfs indien deze laatste hoger zijn dan de potentiële begrotingsdoelstellingen van het jaar, verhoogd met 3,5%."

Onze verantwoording is dat dit artikel wil vermijden dat een automatische correctie zou worden toegepast ingevolge een raming van de uitgaven voor het lopende jaar, enkel gebaseerd op de uitgavencijfers van het voorbije trimester. Zo'n periode is immers te kort om te weten of de vastgestelde overschrijding toevallig, dan wel structureel is.

De **voorzitter** : Wenst u ook het tweede amendement te verdedigen ?

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, in het 2° van artikel 5 willen wij de woorden "algemene raad" vervangen door het woord "verzekeringscomité" omdat wij menen dat het verzekeringscomité beter geplaatst is om correctiemaatregelen voor te stellen.

Mijnheer de voorzitter, wanneer het amendement op het 2° van artikel 5 niet zou worden aanvaard, wensen wij een subsidiair amendement in te dienen waarbij in

Trees Pieters

artikel 5, 2° eerste lid tot aanvulling van artikel 51, 2° met een vijfde en zesde lid in de eerste zin na de woorden "commissie voor de begrotingscontrole" het woord "verzekeringscomité" zou worden ingevoegd.

De voorzitter : De stemming over de amendementen en het artikel 5 wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements et l'article 5 est réservé.

L'amendement n° 25 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 5bis (nouveau).

Amendement nr. 25 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 5bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw Pieters, het amendement nr. 25 dat ertoe strekt een artikel 5bis (nieuw) in te voegen, is opnieuw ingediend. Wenst u dat aan te houden ?

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Wij houden dat inderdaad aan.

De voorzitter : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

A l'article 6 l'amendement n° 29 a été déposé par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 6 werd een amendement nr. 29 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/4)**

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij houden dat amendement aan omdat wij vragen hebben bij het begrip "innovatief" dat voor ons niet eenduidig is gedefinieerd.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mag ik daar nog aan toevoegen dat de huidige prijs-volumecontracten, die eigenlijk programmacontracten zijn geworden, met moeite kunnen worden uitgevoerd. In het verleden was dat al niet gemakkelijk en als dat principe nu nog wordt verruimd naar alle geneesmiddelen en niet alleen geldt voor de innovatieve, zal de situatie nog verergeren. We onderschrijven het principe wel, alleen zijn we van mening dat er geleidelijk aan moet worden gewerkt. Het andere moet zijn nut eerst nog bewijzen.

De voorzitter : De stemming over het amendement en het artikel 6 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 6 est réservé.

- *Les articles 7 et 8 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 7 en 8 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 9 l'amendement n° 30 a été déposé par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 9 werd een amendement nr. 30 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/4)**

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar de zojuist gegeven verantwoording in verband met innovatieve geneesmiddelen en de prijs-volumecontracten.

De voorzitter : De stemming over het amendement en het artikel 9 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 9 est réservé.

- *Les articles 10 à 19 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 10 tot 19 worden artikel per artikel aangenomen.*

L'amendement n° 31 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à supprimer l'article 20.

Amendement nr. 31 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil artikel 20 weglaten. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, uiteraard zijn wij het eens met de techniek die wordt toegepast om de uitgaven te controleren en voortdurend rapport uit te brengen over de ontwikkeling. Het artikel 20 wekt verwondering aangezien de werkgroep methodologie van de technische raad voor de farmaceutische specialiteiten thans een aantal verbeteringen tracht te realiseren. Met dit artikel wordt de taak van de commissie voor de Begrotingscontrole overbodig. Wij wensen ons amendement te handhaven.

De voorzitter : De stemming over het amendement en het artikel 20 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 20 est réservé.

A l'article 21 l'amendement n° 36 a été déposé par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 21 werd een amendement nr. 36 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij handhaven ons amendement. In elke programmawet van de jongste vier jaar is er sprake van de vroegere kolonies en sanatoria, die later medisch-pediatrie centra zijn geworden. Blijkbaar weet men niet goed wat er in de

Luc Goutry

toekomst met deze centra moet gebeuren. Vandaag bestaan er nog slechts drie centra. Wij stellen vast dat er een discrepantie bestaat tussen de manier van werken in het centrum van Ottignies en het andere centrum in het Franstalige landsgedeelte, enerzijds en het centrum van De Haan, anderzijds. Het centrum van De Haan behandelt momenteel mucoviscidosepatiënten en patiënten met andere zware aandoeningen. Men kan zich afvragen waar deze kinderen zullen terechtkomen wanneer dit centrum verdwijnt. Ik heb de indruk dat deze centra in zekere zin worden gewurgd, precies omdat men geen definitieve keuze durft te maken.

Graag had ik van de minister vernomen of het nieuwe concept garanties biedt op een rechte trekking van de toestand. Hoe gebeurt de verdeling van de enveloppes onder de instellingen? In De Haan worden andere prijzen gehanteerd dan in Ottignies en in het andere Waalse centrum. Zou het niet opportuun zijn de werking van deze centra te onderzoeken ten einde een definitieve beleidskeuze te maken en te vermijden dat er telkens moet worden gecorrigeerd en bijgestuurd?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat de heer Goutry mij daarover een aparte vraag stelt. Wij hebben in de commissie gediscussieerd over het amendement en ik heb uitgelegd waarom ik dacht dat het niet moest worden in aanmerking genomen. Mijnheer Goutry, nu gaat u echter wat verder in uw vraagstelling. U wil weten hoe die enveloppe verdeeld wordt en wat de visie is op de eventuele scheefftrekkingen. Ik wil niet improviseren en ik verwijs dan ook naar het verslag van het debat over de wet. Voorts suggereer ik dat u formeel een vraag stelt zodat ik u hierop na enige voorbereiding een goed antwoord kan geven. Voor een aantal instellingen is dit immers een zeer concrete aan gelegenheid.

De **voorzitter** : Mijnheer Goutry, houdt u het amendement aan?

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit ligt enigszins moeilijk. Als wij het amendement intrekken, wordt hier iets goedgekeurd waarbij wij bedenkingen hebben. Wij houden het amendement aan. Ik begrijp echter dat de minister hierop niet onmiddellijk kan antwoorden en ik zal dan ook op zijn suggestie ingaan. Het loont de moeite om hierover een aparte vraag te stellen.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 21 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 21 est réservé.

- *De artikelen 22 tot 53 worden artikel per artikel aangenomen.*

- *Les articles 22 à 53 sont adoptés article par article.*

L'amendement n° 35 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à supprimer l'article 54.

Amendement nr. 35 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil artikel 54 weglaten. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij hebben amendement nr. 35 ook in de commissie toegelicht. De voornaamste bestaansreden voor dit amendement is het feit dat de motivering bij dit artikel ontbreekt. Bovendien hebben de enveloppes voor de ziekenhuisfinanciering die door de regering werden vastgesteld niet de minste invloed op de verpleegdagprijs. Wij houden dit amendement dus aan.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 54 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 54 est réservé.

L'amendement n° 17 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 54bis (nouveau).

Amendement nr. 17 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 54bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een fundamentele zaak. Wij hebben de kans gekregen om hierover met de minister van gedachten te wisselen in de commissie. De minister ging op het einde van het debat akkoord met het laatste onderdeel van ons amendement, namelijk dat het rapport over de gelijke toepassing in heel het land ook aan het parlement moest worden bezorgd. Wij stellen dit ten eerste op prijs. Ons amendement strekte er ook toe om het verzekeringscomité en de commissie voor de Begrotingscontrole een advies te laten geven over het rapport-Jadot en hen eventuele voorstellen tot correctie te laten doen. De minister heeft geantwoord dat de commissie voor de Begrotingscontrole volgens hem niet direct de doelstelling had om dit te doen. Wij vinden echter dat er bij het RIZIV organen moeten zijn, naast de algemene raad, die hun verantwoordelijkheid nemen als wordt vastgesteld dat er scheefftrekkingen bestaan tussen beide landsdelen. Wij stellen het dus op prijs dat de minister het parlement het rapport zal bezorgen maar ons amendement bevatte drie onderdelen. Daarom ook hebben wij geen subamendementen ingediend. Wij houden dit amendement aan.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mevrouw D'Hondt gaf een volledige samenvatting.

Le **président** : Le vote sur l'amendement est réservé.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

président

L'amendement n° 18 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 54ter (nouveau).

Amendement nr. 18 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 54ter (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik verwijs naar de argumenten die ik zonet heb gegeven.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

L'amendement n° 19 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 54quater (nouveau).

Amendement nr. 19 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 54quater (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Het is in dezelfde zin, voorzitter.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

- *Les articles 55 à 68 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 55 tot 68 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 69 l'amendement n° 38 a été déposé par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 69 werd een amendement nr. 38 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, we wensen het amendement aan te houden. Het is een belangrijk amendement.

We hebben dit uitvoerig verantwoord. Volgens ons is de enige grondige manier van werken, het operationeel maken van een wetenschappelijke raad die voorziet in een aantal onderafdelingen. Ik wijs op het belang van de afdeling voor de planning. Er zijn nu minder studenten verpleegkunde, tot 25% minder op A1-niveau. Men wijt dit onder meer aan de onduidelijkheden van het statuut. Daar zou de planningscommissie een belangrijke rol kunnen vervullen. Wij willen dit amendement aanhouden, samen met het amendement nr. 39, dat handelt over de samenstelling.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik zou eveneens willen verwijzen naar het verslag van de commissie. Ik denk dat hierover geen diep meningsverschil bestaat. De opmerking die ik heb gemaakt betreft de tekst, die ik erg gedetailleerd vind voor wetgevend werk. Bovendien bepaalt ze de oprichting van afdelingen op een exhaustieve manier, en biedt dus niet de mogelijkheid zoals de huidige wettekst om de Koning bijkomende afdelingen te laten oprichten. Ik heb een overzicht gegeven van wat op stapel staat. Ik deel het gevoel van de indieners van het amendement dat we op onze honger zijn gebleven wat de feitelijke oprichting van een aantal van die afdelingen betreft. Ik heb in de commissie meegedeeld wat terzake in de pipe line zit. De verschillende instanties die hier worden aangeduid, zullen inderdaad spoedig operationeel zijn.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 69 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 69 est réservé.

L'amendement n° 39 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 69bis (nouveau).

Amendement nr. 39 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 69bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Le vote sur l'amendement est réservé.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

- *Les articles 70 à 74 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 70 tot 74 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 75 l'amendement n° 62 a été déposé par Mmes Trees Pieters et Greta D'Hondt et M. Luc Goutry.

Op artikel 75 werd een amendement nr. 62 ingediend door de dames Trees Pieters en Greta D'Hondt en de heer Luc Goutry. **(297/10)**

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is een nieuw amendement dat we vandaag hebben uitgeschreven omdat we graag in artikel 75 de laatste zin, met name "De Koning kan bepalen welk deel van het aandeel van het instituut maximaal kan worden aangewend als verwervingscommissie en als beheerskosten aangaande de verzekeringscontracten", willen schrappen. Deze bepaling kan een mogelijk precedent scheppen voor verder ingrijpen van de Koning in het beheer van de levensverzekeringscontracten. Men denkt dat dit kan worden voortgezet en vindt dit niet opportuun.

Trees Pieters

We hebben in de commissie hieromtrent een aantal vragen gesteld. Men heeft schrik dat met de bevoegdheid die aan de Koning wordt toegekend, een precedent wordt gecreëerd in het beheer van de levensverzekeringscontracten.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik vind dit geen goed argument voor dit amendement. Ik verzet me ertegen.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 75 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 75 est réservé.

- *Les articles 76 et 77 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 76 en 77 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 78 l'amendement n° 59 a été déposé par M. Danny Pieters.

Op artikel 78 werd een amendement nr. 59 ingediend door de heer Danny Pieters. (297/10)

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik wens dat de minister nogmaals zijn standpunt bepaalt. Waarom zou het niet beter zijn het principe van het vrije dienstenverkeer in te schrijven en de Koning de mogelijkheid te geven daarvan af te wijken, zoals staat in het arrest van het Hof van Justitie, indien dit noodzakelijk is om redenen van algemeen belang, dan wel dan aan te houden wat men jurisprudentieel in heel wat gevallen weer onderuit kan halen. Men moet in België naar een arts toegaan opdat er terugbetaling zou plaatsvinden, terwijl men goed weet dat dit in een aantal gevallen, in het kader van het Europees recht, niet stand houdt.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, in de programmawet hebben wij een punctueel maar belangrijk probleem willen regelen, namelijk het probleem van prestaties die gebeuren over de grenzen. Wij hebben iets punctueel willen regelen en een praktische oplossing willen bieden. Wat u doet, is veel fundamenteeler, maar volgens mij ook niet bevredigend. U zegt eigenlijk dat wij de arresten Kohl-Decker moeten aanvaarden, hoewel daarover nog veel discussie is, maar dat de Koning in een uitzondering hierop kan voorzien. Ik vind dat ook niet echt heel gelukkig wetgevend werk, eerlijk gezegd. Ik geef toe dat dit een gemakkelijke kritiek is, aangezien wij de Koning in vele wetteksten de mogelijkheid bieden om in uitzonderingen te voorzien. Ik heb het gevoel dat wij over de gevolgen die wij aan het arrest Kohl-Decker moeten geven, nog een grondigere discussie zullen moeten wijden. Ik zou er de voorkeur aan geven om met deze programmawet het punctuele probleem te regelen dat moet worden geregeld. Om die reden verzet ik mij tegen het amendement.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de minister, in dezelfde constructieve sfeer zou men toch eens moeten onderzoeken hoe het tweede of laatste lid waarin wordt gesproken over overeenkomsten tussen het beheerscomité en equivalenten in het buitenland, in overeenstemming kan worden gebracht met ons staatsrechtelijk systeem. Het gaat namelijk niet om verdragen, maar hierdoor zal wel worden bepaald wat de rechten van de mensen zijn. Uw sociale zekerheidsrecht laat u dus bepalen door administratieve grensoverschrijdende overeenkomsten. U moet toch beseffen dat u daar een rare constructie opzet.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer Pieters, ik vind dit een heel interessante opmerking. Voorzichtig uitgedrukt geef ik mij er rekenschap van dat dit opnieuw de vraag doet rijzen naar een meer fundamentele regeling inzake coördinatie van het sociale zekerheidsrecht. Dat is eigenlijk waarover wij spreken. Wat zou een goede coördinatie zijn van het sociale zekerheidsrecht ? Op dit ogenblik proberen wij in de EU dit dossier vooruitgang te laten boeken. Samen met de EC werkt de Belgische regering aan een voluntaristische benadering waarbij wij stellen dat de vereenvoudiging en de uitbreiding van de toepassing, zowel personeel als materieel, van de coördinatie van de sociale zekerheid ter sprake zou moeten komen en vooruitgang zou moeten boeken. Het gaat dus om een meer fundamenteel probleem. Als dit bevredigend wordt opgelost, wordt ook aan uw opmerking tegemoetgekomen. Ik heb echter het gevoel dat wij hier pragmatische oplossingen kiezen voor een punctueel probleem. Om die reden wil ik hier niet gaan improviseren en aan de voorgestelde tekst beginnen sleutelen. Ik neem uw opmerking ter harte en reken erop dat u met uw expertise het debat kunt voeden. Ik vind dat de commissie voor de Sociale Zaken de problematiek van de coördinatie opnieuw zou moeten aansnijden wanneer er op Europees vlak enige vooruitgang is. Het is namelijk allemaal niet zo onschuldig. Het is heel technisch, maar niet onbelangrijk voor onze mensen.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 78 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 78 est réservé.

- *Les articles 79 à 95 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 79 tot 95 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 96 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 96 werden volgende amendementen ingediend :

n° 33 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et M. Luc Goutry;

voorzitter

nr. 33 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry **(297/4)**;

n° 63 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et M. Luc Goutry;

nr. 63 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heer Luc Goutry**(297/10)**.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een nieuw amendement dat niet werd besproken in de commissie. Bij de voorbereiding van deze algemene vergadering vonden wij het echter absoluut noodzakelijk dit amendement in te dienen.

Er zit volgens ons iets gevaarlijks in de tekst. De tekst van artikel 96 is lang. In de vierde laatste regel lees ik : "andere personen dan deze vermeld in het vorige lid, gegevens verzameld door de technische cel worden ter beschikking gesteld".

Als de tekst blijft zoals hij is, beschikt de Koning, in casu de minister, over de mogelijkheid om andere personen, gegevens verzameld door de technische cel te bezorgen.

Dit gaat verder dan wat nu bepaald is in het tweede lid van hetzelfde artikel waar de beperking bestaat dat het moet gaan om anonieme gegevens. Hier kunnen het niet anonieme gegevens zijn aangezien dit niet gespecificeerd is. Eigenlijk kan de Koning, in casu de minister, met deze bepaling - want het is een volmacht - alle mogelijke kanten op. Wij hechten groot belang aan de privacy, wat tot hertoe dikwijls een struikelblok is geweest om gegevens door te geven. Omdat de privacy absoluut primordiaal is, stellen wij voor dat er een verduidelijking zou komen in de zin dat "gegevens" wordt vervangen door "dezelfde anonieme gegevens als bedoeld in het tweede lid". Zo dal worden voorkomen dat daarover discussie ontstaat en dat andere dan deze anonieme gegevens doorgegeven kunnen worden.

Ik heb ook nog de vraag wat de minister bedoeld met andere personen, maar dat is nu minder primordiaal.

Het gaat om de inperking in de geest van het artikel, intentie van de wetgever, zoals bedoeld is in het tweede lid.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het amendement nr. 63 slaat op de tekst van bladzijde 34, § 3, tweede lid, waar staat : "Het ministerie en het Instituut hebben rechtstreeks toegang tot de door de technische cel verzamelde gegevens, zonder dat de rechtspersoon is geïdentificeerd". Dat betekent in mensentaal anoniem gemaakte gegevens. Op bladzijde 35, bovenaan, wordt alleen "gegevens" vermeld. Hier zou dezelfde tekst moeten staan als in het vorige lid, namelijk "... gegevens, zonder dat de rechtspersoon is geïdentificeerd", of, zoals wij het voorstellen "...dezelfde anonieme gegevens als bedoeld in het tweede lid".

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik vind dit niet duidelijk. De term "anonieme gegevens" vind ik verwarrend. In het derde lid staat : "De Koning bepaalt onder welke voorwaarde aan het ministerie of het Instituut gegevens kunnen worden meegedeeld door de technische cel, waarbij de rechtspersoon is geïdentificeerd".

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Wij verwijzen naar het tweede lid, waar uitdrukkelijk is gepreciseerd : "...zonder dat de rechtspersoon is geïdentificeerd".

Minister **Frank Vandenbroucke** : Laten wij elkaar goed verstaan. De derde paragraaf bestaat uit drie leden en het derde lid bestaat uit twee zinnen. De tweede zin geeft een andere definitie van wat de gegevens zijn dan de eerste zin. Dat vind ik verwarrend in uw amendement.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de laatste zin van paragraaf 3 luidt als volgt : "De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit op welke wijze en onder welke voorwaarden aan andere personen dan deze vermeld in het vorig lid gewone gegevens, verzameld door de technische cel, worden ter beschikking gesteld". Het moet duidelijk zijn, daarom verwijs ik naar de vierde paragraaf.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Waarom schrijven we dan niet : "...dezelfde gegevens als bedoeld in het tweede lid" ? De term "anoniem" zou ik niet gebruiken, want ik vind dit verwarrend.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Dat kan voor ons. Wij wensten er alleen de nadruk op te leggen dat in het derde lid de anonimiteit, die in het tweede lid is gepreciseerd, niet wordt vermeld. Ook in paragraaf 4 zegt men : "De technische cel heeft tot taak gegevens met betrekking tot de ziekenhuizen....te koppelen, te valideren en te analyseren". Dit is vrij verregaande informatie, ook over de privacy van de mensen en die privacy moet kunnen worden beschermd. Dat is ze niet wanneer er gewoon staat : "...gegevens ter beschikking gesteld worden van anderen".

Minister **Frank Vandenbroucke** : Laten wij schrijven : "Dezelfde gegevens als bedoeld in het tweede lid".

De **voorzitter** : Collega's, ik moet ervoor waarschuwen dat men mij dan een tweede lezing kan vragen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Kunnen wij het daarover niet eens zijn ?

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Wij kunnen het meteen wijzigen, nietwaar, mijnheer de voorzitter ?

De **voorzitter** : Ja, maar als het amendement wordt aanvaard moet ik, wanneer men erom verzoekt, een tweede lezing toestaan, mits inachtneming van vijf dagen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Dat kunnen wij niet hebben. Wij moeten daarover een afspraak maken.

De **voorzitter** : Ik signaleer dit alleen maar. Het zou natuurlijk beter zijn indien er een oplossing kon worden gevonden.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, waarom zitten wij hier dan ?

De **voorzitter** : Indien het een verbetering is en er wordt geen tweede lezing gevraagd, heb ik geen bezwaar.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij hebben tot hertoe, in de commissie en in de plenaire vergadering, getracht constructief mee te werken. Als dit amendement wordt aangenomen, zullen wij geen tweede lezing vragen. Ik kan mij uiteraard niet uitspreken over de houding van de andere partijen.

De **voorzitter** : Ik denk niet dat de heer Pieters dat zou doen, noch de PSC. Ik heb geen idee over de houding van het Vlaams Blok.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Wat zegt het Reglement over het vragen van een tweede lezing ?

De **voorzitter** : Indien een amendement wordt aanvaard bij de bespreking in de plenaire vergadering kan gelijk welk lid in deze vergadering een tweede lezing vragen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Gelijk welk lid ?

De logica van de wet is bijzonder duidelijk. Het anonieme vond ik ongelukkig omdat in het tweede lid al enigszins een onderscheid wordt gemaakt. Ik verklaar evenwel uitdrukkelijk dat we met "de gegevens verzameld door de technische cel" bedoelen "de gegevens zoals bepaald in het tweede lid." Ik heb daarmee geen enkel probleem. Ik ben enkel bang dat een lid van de Kamer, eender wie, ons voor een louter technische correctie een nogal essentiële deadline zou doen overschrijden.

De **voorzitter** : Mijn twee raadgevers zeggen mij dat er voor een technisch amendement geen probleem is.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is frustrerend. Wij wonen de vergadering, in alle correctheid, tot het einde bij en getroosten ons de moeite om een goedbedoeld amendement te laten goedkeuren, dat ertoe strekt een onduidelijkheid weg te werken. Men heeft er ons van diverse zijden op gewezen dat het gevaarlijk is deze bepaling zo te laten. Het is ons enkel te doen om tot een verbetering van de tekst te komen.

De **voorzitter** : Artikel 72bis, 3°, zegt : "Indien een amendement door de plenaire vergadering is aangenomen in eerste lezing, mag de eindstemming over het aldus geamendeerde wetsontwerp of -voorstel eerst plaatsvinden nadat vijf dagen verstreken zijn." Ik zal u een voorstel doen. Indien uw commissie morgen om 14.00 uur zou kunnen samenkomen en dit amendement zou aanvaarden is geen tweede lezing vereist. Dan is er geen enkel probleem om het wetsontwerp goed te keuren vanaf 14.15 uur.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik stel iets anders voor. Het gaat hier over een bij Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Mijnheer de voorzitter, ik wil mij ten aanzien van de leden van het parlement zeer uitdrukkelijk engageren dat de regering de idee die is verduidelijkt door het amendement, zal respecteren. Als men de hele opbouw van de wet bekijkt, is dat ook niet meer dan logisch. De wet maakt niets mogelijk, tenzij bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Dat ligt gevoelig. Men mag er dus zeker van zijn dat hiermee niet wordt gesold. Ik wil mij zeer uitdrukkelijk engageren om de interpretatie die mij logisch lijkt, met name dat men wijst naar gegevens zoals bedoeld in het tweede lid, aan te houden.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat wij geen inhoudelijke meningsverschillen hebben. Het zou toch een kleine moeite zijn om morgen gedurende vijf minuten samen te komen in de commissie. Dan zitten we veilig, dan is de wet verbeterd.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, sta mij toe u aan te raden in te gaan op het engagement om de bevoegde commissie morgen samen te roepen om 14.00 uur teneinde dit gedeelte van het artikel te bespreken en hiervan een mondeling verslag te kunnen uitbrengen. Uiteraard ligt de beslissing bij de regering.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, er is weliswaar geen meningsverschil, maar ik aanvaard de suggestie van de minister tot oplossing van het gerezen probleem.

De **voorzitter** : Als de regering zich houdt aan haar suggestie, lijkt het mij, technisch gezien, aangewezen het amendement in te trekken want dan maakt het deel uit van de voorbereidende werkzaamheden en legt het meer gewicht in de schaal dan wanneer het wordt aangehouden.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, uiteraard geloven wij de minister op zijn woord, maar niemand heeft het eeuwige leven, tenzij men erin gelooft.

Morgen worden de leden van de commissie voor de Sociale Zaken - iedereen trouwens - geacht om 14.15 uur aanwezig te zijn voor de stemmingen in plenaire verga-

Greta D'Hondt

dering. Welnu, dan kan het toch geen probleem zijn de commissie om 14.00 uur bijeen te roepen, aangezien die werkzaamheden slechts vijf of tien minuten in beslag zullen nemen.

Voor mij is de aanwezigheid van de minister zelfs niet vereist en ik heb er geen enkel probleem mee mocht hij zich laten vertegenwoordigen door een kabinets-medewerker.

Mijnheer de voorzitter, uw voorstel lijkt mij het meest aangewezen en het meest wijze en bovendien handelen wij op die manier conform het Reglement.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik houd rekening met de mening van de leden van de meerderheid.

Als iedereen het erover eens is dat morgen moet worden overlegd met de leden van de bevoegde commissie, dan is dat voor mij geen enkel probleem.

De **voorzitter** : Ik zal de commissie laten bijeenroepen morgen om 14.00 uur om te overleggen over dat precieze gedeelte van het artikel en om daarover een mondeling verslag uit te brengen.

Ik neem er akte van dat alsdan geen andere problemen zullen worden aangekaart.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, indien het amendement morgen in de commissie wordt aangenomen, zijn wij dan ook nog gebonden aan een periode van vijf dagen voor de tweede lezing ?

De **voorzitter** : Neen, mijnheer de minister, na de eerste lezing kan onmiddellijk worden gestemd over het ontwerp.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Bent u daarvan zeker, mijnheer de voorzitter ?

De **voorzitter** : Als mij morgen, om 14.15 uur een licht gewijzigde tekst in eerste lezing wordt voorgelegd, zal ik over de aldus geamendeerde tekst laten stemmen.

Ik ga er wel van uit dat de afspraken worden gerespecteerd.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, voor mij waren de beide oplossingen goed.

Ik ben het er aldus mee eens dat de commissie morgen om 14.00 uur wordt bijengeroepen.

De **voorzitter** : Technisch gezien lijkt het mij de beste oplossing en terzake heeft de Kamer zich geëngageerd.

Mevrouw D'Hondt, ik kom thans aan uw amendement nr. 33 op hetzelfde artikel 96, in sexto.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, tijdens de algemene bespreking reeds wees ik erop dat wij, naast het ministerie en het instituut, ook de Gemeenschappen hierbij willen betrekken om te vermijden dat de thans bestaande dubbele stroom van gegevensinzameling in stand zou worden gehouden. Tot op heden was er een flux van de Gemeenschappen naar de ziekenhuizen en omgekeerd. Daarom willen wij ook de Gemeenschappen, onder dezelfde bepalingen als voor andere instanties, toegang verstrekken tot deze informatie.

Behalve de argumenten uit de commissie wil ik hier nog een ander argument aanbrengen. Ik neem mij namelijk voor het wederzijds uitwisselen van gegevens te agenderen op de interministeriële conferentie, waar wij de Gemeenschappen ontmoeten. Ik leg hierbij de klemtoon op "wederzijds". De Gemeenschappen zijn geïnteresseerd in onze gegevens, maar zij beschikken over gegevens die ons interesseren. Op de interministeriële conferentie zal ik van deze eenzijdige oefening een wederzijdse oefening maken. Ik verzet mij om deze reden tegen het amendement en niet tegen de geest ervan.

Le **président** : Le vote sur l'amendement n° 33 et l'article 96 est réservé.

De stemming over het amendement nr. 33 en het artikel 96 wordt aangehouden.

- *L'article 97 est adopté.*

- *Artikel 97 wordt aangenomen.*

L'amendement n° 40 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 97bis (nouveau).

Amendement nr. 40 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 97bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij willen naast het ministerie en het instituut ook de Gemeenschappen opnemen, om te vermijden dat een parallelle gegevensstroom op gang komt.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Ik zal die gegevensuitwisseling te berde brengen op de interministeriële conferentie.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn standpunt in de commissie in afwezigheid van de minister toegelicht. Mijnheer de minister, ik zal mijn visie nogmaals uiteenzetten, want uw kabinetschef heeft mij niet goed begrepen. Wij zouden graag aan artikel 93bis een paragraaf toevoegen die inhoudt dat de werkgever over de mogelijkheid beschikt om zijn verweer over te maken.

Trees Pieters

Als een inspecteur een inbreuk vaststelt, en de werkgever is een andere mening toegedaan, dan moet hij zijn verweer kunnen overmaken. Wij vragen hier in de bijvoeging van artikel 93bis dat men met sancties zou wachten tot de werkgever zijn juridische verweermiddelen heeft kunnen aanwenden.

Mijnheer de minister, uw kabinetschef liet het uitschijnen alsof ik stelde dat er enkel slechte inspecteurs zouden zijn. Dat is absoluut niet wat ik bedoelde, maar toch zijn er een aantal die nogal eigenzinnig optreden en processen-verbaal opstellen waarmee de werkgever niet akkoord kan gaan.

Wij vragen dus enkel toevoeging van de zinsnede dat de werkgever over de mogelijkheid moet beschikken om zijn verweer over te maken.

Ik had ook gedacht bij de VLD-fractie gehoor te vinden en ik denk dat ook zij mijn voorstel niet hebben begrepen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Ik verwijs naar de discussie in de commissie.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

- *Les articles 98 à 102 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 98 tot 102 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 103 les amendements n°s 60 et 61 ont été déposés par M. Danny Pieters.

Op artikel 103 werden de amendementen nrs. 60 en 61 ingediend door de heer Danny Pieters. **(297/10)**

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat eigenlijk om twee samenhangende amendementen, namelijk 60 en 61, over hetzelfde artikel.

Over een ervan kan men van gedachte verschillen; het andere geeft eigenlijk een objectief antwoord. Het gaat om het corrigeren van ten onrechte toegestane bijdrageverminderingen.

Ik probeer een ingewikkelde materie eenvoudig voor te stellen. Het is alsof men destijds ten onrechte duizend frank heeft gegeven. Als men nu zegt dat dit niet mocht, moeten er twee dingen gebeuren : we moeten die duizend frank terugnemen en het belastingeffect ervan corrigeren. Tot daar is iedereen het met mijn uiteenzetting eens. Men moet dus terugvorderen en de te veel gevorderde belasting neutraliseren.

Wat doet men in het wetsontwerp ? Men corrigeert twee keer. Men vordert terug, maar niet volledig, met name het destijds gegeven bedrag minus het teveel aan belasting dat werd betaald. Men corrigeert al het belastingelement. Tevens zegt men in hetzelfde artikel dat dit wordt beschouwd als een sociale zekerheidsbijdrage.

De minister heeft er terecht op gewezen dat de betaling nu wordt gedaan en dus in mindering komt op de winst van de bedrijven. Tot daar heeft hij gelijk.

Het amendement stelt dan ook juist voor dat te behouden.

Maar de correctie waarbij in de plaats van 100% slechts 59% van het destijds overgedragen bedrag wordt teruggevorderd is fout, omdat het een dubbele correctie van het belastingeffect is. De berekening van de regering is niet correct. Ik ben bereid me te laten overtuigen van het tegendeel door de minister. Als hij daarin slaagt, zal ik mijn amendement intrekken.

Ik vermoed dat de oorzaak van de fout schuilt bij het gebrek aan onderscheid tussen fiscaliteit en sociale zekerheidsbijdragen. U beweert dat reeds een deel van de terugvordering is gebeurd op fiscaal vlak via belastingen. Dat is niet correct. Een belasting van 40% staat voor een inkomen van ongeveer 90%. Er is een overcorrectie ten gunste van de bedrijven. Dit is strijdig met het Europees recht. Als het ontwerp wordt goedgekeurd, riskeert de regering opnieuw te moeten terugvorderen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik zal de heer Pieters opnieuw proberen te overtuigen van mijn gelijk. Ik geef een voorbeeld. De Belgische Staat geeft het bedrijf Pieters steun. De Europese Commissie gaat hiermee niet akkoord omdat Pieters bevoordeeld wordt in de export, wat concurrentievervalsing is. Hamvraag is welke steun het bedrijf heeft gekregen.

De Staat gaf 1000 frank. Het bedrijf heeft op dit bedrag 402 frank terugbetaald als belasting. De Staat gaf slechts 598 frank steun. De Staat vordert dit bedrag terug. Op de 598 frank die de Staat terugvordert, moet geen vennootschapsbelasting worden betaald.

Mijnheer de voorzitter, het meningsverschil heeft alles vandoen met de steun. Volgens de regering bedraagt de steun 598 frank. Dit bedrag wordt teruggevorderd. Als men beweert dat de steun 1 000 frank bedroeg, houdt men er geen rekening mee dat op dit bedrag reeds belasting werd betaald.

Het protocol van de vorige regering met Europa verwijst naar de problematiek van de fiscale correctie. Dit uitgangspunt is, mijns inziens, verdedigbaar.

Ik beklemtoon de noodzaak aan continuïteit van het beleid. Medewerkers van de vorige regering hebben terzake informele contacten gehad met de Europese

Danny Pieters

Commissie. Deze regering heeft het wetsontwerp aan de Commissie genotificeerd. Als de Kamer het ontwerp goedkeurt, zal de regering het overleg met de Europese Commissie starten. De regering interpreteert het protocol. Het is correct dat de Europese Commissie onze interpretatie kan aanvechten. De regering maakt op dit punt geen fout. Ik sluit niet uit dat de Europese Commissie oordeelt dat de heer Pieters gelijk heeft. De regering moet er echter van uitgaan dat de heer Pieters ongelijk heeft. Ik verdedig het standpunt in het voordeel van het Belgisch bedrijfsleven.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, wat amendement nr. 60 betreft kan ik de argumentatie van de minister aanvaarden. Ik kan begrijpen dat hij een poging doet om de minimis-regel op een gunstige wijze te interpreteren. Ik denk dat hij fout zit, maar hij kan het proberen. Over amendement nr. 61 valt niet te discussiëren. Dit is louter een logisch probleem. Het is fout om te trachten eraan een politieke inhoud te koppelen. Ik houd het aan alhoewel ik goed weet dat het niet zal worden goedgekeurd.

De **voorzitter** : Trekt u amendement nr. 60 in ?

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Nee, ik heb begrip voor het weerwerk van de minister, maar ik vind ook dat we Europa correct moeten behandelen.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik meen niet dat wij van onze rol als oppositiepartij bij de bespreking van dit wetsontwerp misbruik hebben gemaakt. De tegenpartij ontmoedigen is een vorm van psychologische oorlogsvoering. Ik weet dat er gezelligere plaatsen zijn om te debatteren dan dit halfrond, maar toch vind ik het feit dat bepaalde fracties totaal afwezig zijn het parlement onwaardig. Ze moeten zich morgen bij de stemmingen niet op de borst slaan dat het toch een belangrijk wetsontwerp is. Onze amendementen strekken er niet toe uitstel te verkrijgen of de zaak te rekken. Het gaat om inhoudelijke amendementen waarover van mening kan worden verschild, maar waarvan de minister zelf toegeeft dat ze inhoudelijk hun waarde hebben, ook al aanvaardt hij ze niet. De desinteresse van de andere partijen is echter bedroevend.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, ik ga hier niet op in. Ik heb op bepaalde tijdstippen een aanwezigheidslijstje opgesteld. De afwezigheid teistert bijna alle fracties, behalve de Agalev-Ecolo-fractie, die proportioneel het talrijkst aanwezig was. Ik neem akte van uw opmerkingen.

De stemming over de amendementen en het artikel 103 wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements et l'article 103 est réservé.

A l'article 104 l'amendement n° 41 a été déposé par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 104 werd een amendement nr. 41 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een zeer belangrijk amendement. Toen de heer Van Poucke het tijdens de algemene bespreking heeft toegelicht, heb ik in het halfrond enige gelatenheid kunnen bespeuren. Blijkbaar was het de bedoeling dat het zou worden uitgevoerd en begrijpt niemand waarom het niet gebeurt. De bedoeling is nochtans nobel. De heer Vand Lanotte heeft de discussie over de cumul en de decumul aangezwengeld. Op een bepaald moment werd beslist de lokale mandatarissen een ernstige vergoeding te geven. Er werd een nieuw statuut opgesteld, dat na de volgende gemeenteraadsverkiezingen, vanaf 1 januari 2001, in werking treedt. Als het ware als een overgangsbepaling werd gesteld dat zij die nooit van dat statuut hebben kunnen genieten zullen worden gecompenseerd doordat ze in aanmerking komen voor de nieuwe pensioenregeling. Voor personen die zich jarenlang op lokaal vlak hebben uitgesloofd tegen een symbolische vergoeding geldt de oude pensioenregeling. Ze verliezen alle aanspraken die ze reeds hadden gemaakt. In mei hadden we immers een legale basis opgesteld. Iedereen dacht dat er eindelijk waardering kwam voor het geleverde werk. Nu komt dit. Ik begrijp niet dat de meerderheidspartijen dit zomaar over zich heen laten gaan. Elke partij beschikt over lokale mandatarissen. Ofwel gaat het om een pesterij, ofwel moet er zeer valabele staatkundige redenen achter zitten. Die zou ik dan graag willen horen. Als deze regeling toch wordt goedgekeurd, zullen we op alle wegen kenbaar maken dat we het absoluut anders hadden gewild. De vorige meerderheid, waartoe ook de minister behoorde, had reeds stappen in die richting genomen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar het debat in de commissie, waar ik met de heer Vanpoucke van gedachten heb gewisseld. Het voorstel van de regering schept ten eerste duidelijkheid. Er bestond immers nogal wat onduidelijkheid over de wijze van interpreteren. Door het voorstel wordt dit op een correcte manier gelijk behandeld.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 104 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 104 est réservé.

- *Les articles 105 et 106 sont adoptés, article par article.*

- *Artikelen 105 en 106 worden artikel per artikel aangenomen.*

voorzitter

L'amendement n° 2 de MM. Daniël Vanpoucke et Paul Tant tend à supprimer l'article 107.

Amendement nr. 2 van de heren Daniël Vanpoucke en Paul Tant wil artikel 107 weglaten. **(297/3)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik heb dit amendement al verdedigd.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 107 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 107 est réservé.

- *Les articles 108 à 115 sont adoptés, article par article.*

- *Artikelen 108 tot 115 worden artikel per artikel aangenomen.*

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, nu komt een reeks amendementen in hoofdstuk VII "Maatschappelijke integratie en sociale economie". Dat hoofdstuk ressorteert onder minister Vande Lanotte, die voor het ogenblik niet aanwezig is.

De **voorzitter** : Ik stel dan voor dat we de artikelen waarop minister Vande Lanotte moet antwoorden nog even terzijde leggen en dat we eerst alles voor minister Vandenbroucke afwerken. Zo werken wij systematisch. *(Instemming)*

- *Les articles 127 à 129 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 127 tot 129 worden artikel per artikel aangenomen.*

L'amendement n° 37 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Danny Pieters et Luc Goutry tend à insérer un article 129bis (nouveau).

Amendement nr. 37 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Danny Pieters en Luc Goutry wil een artikel 129bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij hebben in de algemene bespreking al naar dit amendement verwezen. Ik vestigde er de aandacht op dat de kabinetschef van de minister bereid was om dit amendement aan te nemen, maar dat de meerderheid hem niet volgde.

Door dit nieuwe artikel wordt de wettelijke mogelijkheid gecreëerd om inhoudingen te doen bij publiekrechtelijke overheden die nagelaten hebben hun sociale zekerheidsbijdragen te betalen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Deze aangelegenheid is in de commissie al uitvoerig besproken.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

- *Les articles 130 à 137 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 130 tot 137 worden artikel per artikel aangenomen.*

L'amendement n° 24 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Luc Goutry et Danny Pieters tend à insérer un article 137bis (nouveau).

Amendement nr. 24 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Luc Goutry en Danny Pieters wil een artikel 137bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, zowel bij de algemene bespreking als bij het debat in de commissie is uitvoerig gesproken over de besteding van de middelen van het FCUD, het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten. Dit onderwerp is ook in de loop van de vorige legislatuur herhaaldelijk ter sprake gekomen in de commissie voor de Sociale Zaken. Het gaat meer bepaald over de buitenschoolse kinderopvang.

In de helft van de vorige legislatuur heeft de commissie een onaanvaardbare ontsporing geconstateerd in de toewijzing van de middelen voor de buitenschoolse kinderopvang. Ongeveer 30% van de middelen werd toegerekend aan Vlaamse projecten, terwijl de projecten in het Franstalige landsgedeelte op ruim 70% konden rekenen. Op aandringen van de commissie heeft de toenmalige minister De Galan het beheerscomité van de RKW aangespoord om maatregelen te nemen ten einde deze onrechtvaardige verschillen weg te werken. Wij waarderen de pogingen die het beheerscomité van de RKW heeft gedaan. De nieuwe middelen die afkomstig zijn van de bijdragen van de federale ambtenaren werden vrijwel uitsluitend toegewezen aan Vlaamse projecten. Er is echter nog altijd geen correcte verdeling. De verhouding bedraagt momenteel 41% voor de Vlaamse projecten en 59% voor de Franstalige projecten. De elementen die het beheerscomité van de RKW ter beschikking heeft om deze anomalie weg te werken, zijn in het kader van de huidige reglementering bijna uitgeput. Ik beweer niet dat er helemaal geen mogelijkheden meer bestaan, maar ik kan zonder overdrijving zeggen dat het met de beschikbare middelen nog vele jaren zal duren vooraleer men een correcte verhouding zal bereiken. Ten einde communautaire polemieken te vermijden en deze materie niet als breekijzer te gebruiken, dringen wij erop aan de geldmiddelen van het FCUD te verdelen in verhouding tot het aantal kinderbijslagtrekkende kinderen in de beoogde leeftijdsgroep in de Vlaamse en de Franse gemeenschap.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik heb al uitvoerig geantwoord op vragen en interpellaties over dit onderwerp. Ik wil daar dan ook naar verwijzen.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

voorzitter

Le vote sur l'amendement est réservé.

- *Les articles 138 à 146 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 138 tot 146 worden artikel per artikel aangenomen.*

Mijnheer Vande Lanotte, ik kom dan terug op de artikelen 116 tot 126.

L'amendement n° 20 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à supprimer l'article 116.

Amendement nr. 20 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil artikel 116 weglaten. **(297/4)**

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de minister, ik ben zeker geen specialist in informatica, maar met mijn kennis en ervaring in zaken die in het kader van de sociale zekerheid geïnformatiseerd moesten worden, kan ik zeggen dat wij al voor hetere vuren hebben gestaan. Ik heb dat ook in de commissie al gezegd. Het is nog gebeurd dat wij op de twintigste van de maand gewaarschuwd werden dat er een belangrijke wijziging moest worden ingevoerd en dat wij toch de eerste of tweede dag van de volgende maand de werkloosheidsuitkeringen moesten uitbetalen. Toen werd er geen rekening mee gehouden dat wij 's nachts of in het weekend moesten werken om ons informaticasysteem aan te passen. Deze wet dateert van januari 1999 en moest eigenlijk midden volgend jaar worden uitgevoerd. Toch wordt ze nog uitgesteld. Mijnheer de minister, als het informaticasysteem op punt staat, zou het politiek gezien unfair zijn als wij in januari 2001 plots de kerstman en sinterklaas op dezelfde dag zien uitgaan. De gehandicapten kunnen er uiteraard maar wel bij varen.

In de vorige legislatuur hebben wij vanuit de meerderheid van de vorige regering - tegen haar zin - afgedwongen dat dit zou worden toegepast. Als u op mijn suggestie uit de commissie ingaat, zult u nog wat uitstel verkrijgen. Dan gaan sinterklaas en de kerstman op dezelfde dag uit. Nu blijven deze mensen zes maanden op hun honger om informaticatechnische redenen. Dat is onaanvaardbaar.

Minister **Vande Lanotte** : Mijnheer de voorzitter, zoals mevrouw d'Hondt al zei hebben wij hierover een meningsverschil. Dat zal niet van vandaag op morgen worden opgelost.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement en het artikel 116 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 116 est réservé.

- *Les articles 117 à 121 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 117 tot 121 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 122 les amendements n°s 52 et 53 ont été déposés par Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry.

Op artikel 122 werden de amendementen nrs. 52 en 53 ingediend door de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry. **(297/5)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid wens ik de amendementen nrs. 52 en 53 samen te behandelen, aangezien ze allebei over hetzelfde artikel 117 gaan.

De minister ziet dat we hier fair hebben gehandeld. Ik had 5 amendementen ingediend die allemaal slaan op artikel 117. Voor de eerste twee amendementen heeft de minister mij een bevredigend antwoord gegeven in de vergadering. Ik heb deze bijgevolg teruggetrokken.

Voor een derde amendement wacht ik op het ontwerp van het verslag. We hebben dit inmiddels tijdens het weekend gekregen. Daarin werd dit in voldoende mate opgenomen. Het derde amendement heb ik bijgevolg eveneens ingetrokken.

Ik had aangekondigd de twee amendementen nrs. 53 en 54, te zullen aanhouden.

Het gaat om de vijfde laatste zin van het nieuwe artikel 122, waarin staat : "hetzij door niet op te treden of anderszins,...". We vinden deze formulering onduidelijk.

De minister heeft zijn antwoord gemotiveerd door te verwijzen naar de wet van 1976 waarin dit eveneens zo wordt geformuleerd. We vinden het beter om gaandeweg verbeteringen aan de wet aan te brengen en begrippen te verduidelijken.

De tekst zou aan kracht winnen moest de minister bereid zijn in te gaan op deze twee amendementen, waarbij de bewuste zin wordt geschrapt en waarbij "optreden" wordt vervangen door "taak van het OCMW", namelijk het verlenen van maatschappelijke dienstverlening.

Minister **Vande Lanotte** : Mijnheer de voorzitter, ik heb een wetgevende opmerking gegeven, wat mijn motivering uitmaakt om dit amendement niet te aanvaarden.

We denken dat het behoud van de tekst aansluit bij de bestaande teksten en dat daaraan zo weinig mogelijk wordt veranderd.

Dit is geen zwaar inhoudelijk maar een meer legistiek debat, waarbij wordt gekozen voor een zo sterk mogelijk behoud van de teksten.

Le **président** : Le vote sur les amendements et l'article 122 est réservé.

président

De stemming over de amendementen en het artikel 122 wordt aangehouden.

- *Les articles 123 à 126 sont adoptés article par article.*
- *De artikelen 123 tot 126 worden artikel per artikel aangenomen.*

L'amendement n° 21 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 126bis (nouveau).

Amendement nr. 21 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 126bis (nieuw) invoegen. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het amendement nr. 21 voorziet in het invoegen van een nieuw artikel 126 bis. We hadden in de commissie veel meer amendementen ingediend dan wij nu doen in de plenaire vergadering. De amendementen werden geëvalueerd alvorens ze opnieuw werden ingediend. De meest fundamentele werden behouden. Het betreft beleid-samendementen. Het amendement nr. 21 gaat over een belangrijke aangelegenheid. Mensen die voor een lange tijd in een instelling worden opgenomen, zien de tegemoetkoming waarvan ze genieten op het ogenblik dat ze de instelling binnentreden voor twee derde verminderen. Dit leidt tot schrijnende toestanden. We handhaven bij-gevolg dit amendement.

Minister **Vande Lanotte** : Mijnheer de voorzitter, ik heb reeds geantwoord op dit amendement. Wij hebben een aantal andere keuzes gemaakt. Ik verwijs naar mijn eerder antwoord.

De **voorzitter** : De stemming over amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

L'amendement n° 22 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 126ter (nouveau).

Amendement nr. 22 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 126ter (nieuw) invoegen. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, met dit amendement zou de gezinsbijslag niet meer worden meegeteld bij de inkomsten bij de berekening van de tegemoetkoming. De minister stelt geen sociale correcties te zullen uitvoeren omdat er daarvoor geen budget-taire marge meer is. Ik neem akte van dit antwoord, maar wij houden het amendement aan omdat hier dringend een rechtzetting dient te gebeuren.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

L'amendement n° 23 de Mmes Greta D'Hondt et Trees Pieters et MM. Jo Vandeurzen et Luc Goutry tend à insérer un article 126quater (nouveau).

Amendement nr. 23 van de dames Greta D'Hondt en Trees Pieters en de heren Jo Vandeurzen en Luc Goutry wil een artikel 126quater (nieuw) invoegen. **(297/4)**

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, voor dit amendement geldt het antwoord van de minister niet. Dit amendement is namelijk budgettair neutraal en leidt niet tot enige meeruitgave, wel tot het juist behandelen van dossiers. In de commissie had ik begrepen dat u er oor voor had. Een systeem van een jaar wordt namelijk herleid tot een systeem van zes maanden. Dit verandert niets aan de wet, maar heeft tot gevolg dat de administratie iets sneller en alerter zal moeten reageren op de betreffende toestanden. Men zal dus sneller tot de recht-zetting van een voordeel of nadeel komen. Het is gewoon juist. Wie nu nadeel lijdt na samenwoning, zit daar nog een jaar mee opgescheept. Maak dat de mensen maar eens wijs en steek de schuld maar eens op de admini-stratie in het jaar 2000. Snelheid, efficiëntie en hervor-ming van de administratie zouden toch de krachtlijnen zijn van deze regering. In de commissie werd dit onver-wacht getorpedeerd door een interventie vanuit de meer-derheid, maar wij willen toch aandringen op het rechtzet-ten van deze situatie, wat ook door alle verenigingen voor gehandicapten wordt ondersteund.

Minister **Johan Vande Lanotte** : Mijnheer de voorzitter, ik heb de heer Goutry beloofd dit uit te zoeken en ik zal dat ook doen. Ik zal dit uitgebreid laten bestuderen, zij het dat dit niet tegen morgen kan.

De **voorzitter** : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. Over de aan-gehouden amendementen en artikelen en over het ge-heel zal later worden gestemd.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et articles réservés ainsi que sur l'ensem-ble aura lieu ultérieurement.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

- *De vergadering wordt gesloten om 20.17 uur. Volgende plenaire vergadering woensdag 15 december 1999 om 14.15 uur.*

- *La séance est levée à 20.17 heures. Prochaine séance plénière mercredi 15 décembre 1999 à 14.15 heures.*

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
DINSdag 14 DECEMBER 1999

INTERNE BESLUITEN*INTERPELLATIEVERZOEK*

Ingekomen

de heer Ferdy Willems tot de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken, over "de rol van de Ontwikkelingssamenwerking".

(nr. 196 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

VOORSTEL

Toelating tot drukken

Rgt art 64-2

Wetsvoorstel (de heer Jean-Jacques Viseur) tot wijziging van de gemeentekieswet van 4 augustus 1932 met betrekking tot het stemrecht en de verkiesbaarheid van de onderdanen van de lidstaten van de Europese Unie bij de gemeenteraadsverkiezingen, nr. 319/1.

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
MARDI 14 DÉCEMBRE 1999

DÉCISIONS INTERNES*DEMANDE D'INTERPELLATION*

Demande

M. Ferdy Willems au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, adjoint au ministre des Affaires étrangères, sur "le rôle de la Coopération au développement".

(n° 196 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

PROPOSITION

Autorisation d'impression

Rgt art 64-2

Proposition de loi (M. Jean-Jacques Viseur) modifiant la loi électorale communale du 4 août 1932 en ce qui concerne le droit de vote et l'éligibilité des ressortissants des Etats membres de l'Union européenne aux élections communales, n° 319/1.

PLENAIRE VERGADERING
DINSDAG 14 DECEMBER 1999

SEANCE PLENIERE
MARDI 14 DÉCEMBRE 1999

MEDEDELINGEN

COMMUNICATIONS

ARBITRAGEHOF

COUR D'ARBITRAGE

Beroepen tot vernietiging

Recours en annulation

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van de beroepen tot gedeeltelijke vernietiging en de vorderingen tot gedeeltelijke schorsing van de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons, ingesteld door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en anderen, en de Vlaamse regering; de beschikking tot samenvoeging van deze zaken, de beschikking waarbij het Arbitragehof de overheden die in deze zaken zullen tussenkomen uitnodigt om hun opmerkingen te formuleren in een memorie en tot bepaling van de dag van de terechtzitting voor het debat over de vorderingen tot schorsing.

(rolnummers : 1816 en 1817)

Ter kennisgeving

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie les recours en annulation partielle et les demandes de suspension partielle des articles 10 et 11 de la loi du 25 mars 1999 relative à la réforme des cantons judiciaires, introduits par la commune de Sint-Pieters-Leeuw et autres, et le gouvernement flamand; l'ordonnance de jonction de ces affaires, l'ordonnance invitant les autorités qui interviendront dans les présentes affaires à formuler leurs observations dans un mémoire et fixant l'audience pour les débats sur les demandes de suspension.

(n^{os} du rôle : 1816 et 1817)

Pour information

JAARVERSLAG

RAPPORT ANNUEL

Cel voor financiële informatieverwerking

Cellule de traitement des informations financières

Bij brief van 8 december 1999 zendt de voorzitter van de Cel voor financiële informatieverwerking het activiteitenverslag 1998/1999 (voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 1999) over. Dit verslag werd opgesteld ingevolge artikel 11, § 4 van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Par lettre du 8 décembre 1999, le président de la Cellule de traitement des informations financières transmet le rapport d'activités 1998/1999 (couvrant la période du 1er juillet 1998 au 30 juin 1999), établi en application de l'article 11, § 4 de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget